

GERSON
IMITATE
CHRISTI

Ejusdem de passionibus ...

Sermones ...

ann 1492

Sermones aurei funebres cunctos ali/os excellentes noviter inventi.

¶ Sermones ad mortuos recitādi feliciter icipiūt. Et prio ſmones particulares.

Loriet frater hūilis i exaltatione ſua. Jaco.i. ca. Scribit math.xviij. φ q̄ ſe hūiliat exaltabitur. Et hoc cōfirmat btūs Jacobus in xbo ꝓpoſito ad ꝯmēdatione huius fratris. In quo q̄dē xbo tria notantur. ¶ Primū eſt nexus immēſe dilectōis cuz dr. Frater. ¶ Scdm eſt ſtatꝰ ꝑfecte religōis: cū addit humilis. ¶ Tertiū ē fructꝰ eterne fruitionis cū ſubiūgit in exaltatiōe ſua. ¶ Prio q̄tū ad primū: vbi notat nexus dilectiōis cum dr frater. Eſt ſciē. φ fratres magis ſe diligūt q̄ alij ꝑpter tres rōes ſm phm̄.viij. Ethicoꝝ. Prio ꝑpter maiorē cōformitatez nature. Scdo ꝑpter maiorē cōformitatē nutriture. Tertio propt maiorē conformitatē iuncture Qr ab eodem patre ꝛ matre ꝛ de eodē ſāguie. Qr ſimul nutriti ꝛ ſm eoſdē mores. Qr ſimł diutius conuerſati magis. Et qr magꝫ ſūt ſiles: ideo magis ſe amant. Omne em̄ aīal diligit ſimile ſibi. Eccle.xiij: Scdm predicta fratres ſpūales ſe dn̄t magis diligere. Qr hn̄t maiorē cōformitatē ꝓfeſſionis: nutritionis ꝛ cōuerſationis. Et ideo ad modū frm̄ cardinaliū debēt ſe habere. ¶ Primo mutuā dilectionē. ¶ Scdo mutuā ſubuētionē ¶ Tertio mutuā cōpaſſionē ¶ Primo debēt inter ſe habere mutuā dilectionē. Vn̄. Ecccle.xxv. Tria ſunt que ꝓbata ſunt coram deo et hominibus ſcilicet concordia fratrū: Amor primorū: ꝛ vir et mulier bene ſibi cōſentiētes. Si ergo fratres carnales ſe diligūt: multo magis ſpūales. Unde beatus Frāciſcus dicebat Si mater nutrit et diligit filiū ſuū carnaliter, multo magis dz [illegible] diligere et nutrire fratrē ſuū ſpiritualez. ¶ Scdo frēs debent inter ſe habere mutuā ſubuētionē. Juxta illud prouer.xiiij. Frater qui iuuat a frē q̄ſi ciuitas firma. Sicut ḡ ciuitas firma nō pōt expugnari ab hoſtibꝰ niſi cū difficultate ꝛ violētia magna ſic nec frater q̄ iuuatur a fra-

tre per consilium per orõnis
presidiū et cõsolatiões. Vñ
aplus. Fratres si poccupa/
tus fuerit frater i aliquo de
licto vos qui spirituales e/
stis in spiritu et leuitate in/
struite illū. Gal. v. ⁊. Eccl. iiij
Ve soli: qꝛ si ceciderit nõ hꝫ
subleuãtē se: et si dormierit
simul mutuo fouebuntur.
Tria aũt sunt emolumenta
bone societatis. Primuꝫ est
emolumētū victorie de quo
Eccli. iiij. Si ꝗs preualuerit
cõtra vnum: duo resistent ei.
hoc bñ fuit figuratū. i. Ro. i
Golia q̇ propť hoc pplm dei
inuitabat ad singulare cer/
tamē. Secūdū est ad bonuꝫ
exercitatio. Ferrū eñ ferro
acuitur: ⁊ hõ exacuit faciem
amici sui. Prouer. vi. Ad bo
nuꝫ cõfortãdo scꝫ. Tertiū est
in tribulatiõe cõsolatio: vel
in consilijs directio. vñ Pro/
uerbio. xxi. Vnguētis ⁊ va/
rijs odoribus delectať cor.
Tertio dico ꝙ fratres debēt
habere mutuã cõpassioneꝫ
Figurã huius habem⁹ in io/
seph. Geñ. xlij. Qui cū vidis/
set fratrē suū peregrinantē
⁊ tantū cõmota sunt eius vi
scera super fratre suo. sic dꝫ
esse de fratribus spūalibus
Vñ sic debēt se habere: sicut
corpis membra. Si eñ pati
tur vnū membrū cõpatiunt
oīa membra. Paul9. ad Cori.
iij. Et dicit btūs Frãciscus i
legēda siue regula. Qđ si ꝗs
eorū in ifirmitate ceciderit
alij fratres debēt ei seruire
sicut vellent sibi seruiri. Se
cūdo dico ꝙ in ṽbo proposi
to notatur status pfecte re
ligionis: cū dꝛ frater hūilis
idest frater minor. Circa qđ
notãdū ꝙ iste frater fuit hu
milis in trib⁹. Primo corde
ps Cor contritū et humilia
tuꝫ deus nõ despicies. ¶ Se
cūdo fuit hūilis ore i respõ/
sione. de quo prouer. xiij. c.
Respõsio mollis frãgit irã.
¶ Tertio fuit hūilis in ope/
ratione. vilia officia nõ recu
sans. iuxta illud Eccľia. iij.
Quãto maior es. hūilia te i
omnibus. ¶ Tertio dico ꝙ in
ṽbo proposito notatur fru/
ctus eterne cõsolationis: cū
dꝛ in exaltatõe sua. Qui eñ
se humiliat exaltabitur. Lu
ce. Est. eñ de hūilitate sicut
de balantia: que quãto ma/
gis descēdit ex vna parte: tã
to magis ascēdit ex alia Ro
gemus ergo dominum ⁊c.
¶ Pro religioso. Sermo. ij.

Ursuz consummaui. Fidez sua ui. ij. Thi. iiij. c. Dñs noster assimilat vitã p̄sentē cuidã viagio. vñ ait. Johã. xvi. ca. Exiui a patre ꝛ veni in mundũ iteruz relinquo mundũ ꝛ vado ad p̄rēz Si pōt nūc dicere iste frater cuius aĩa exiuit a p̄re i hūc mūdũ: sed modo recessit a mūdo ꝛ iuit ad patrē suũ. s. xp̄z. Et ideo merito dici pōt de ipso v̄bũ propositũ. In q̄ quidē v̄bo duo notãtur ad cōmendationē eius. Primũ est peregrinatio vite p̄ntis vel cōsummatio itineris cũ p̄mittit. Cursum cōsũmaui Scd̄z est impletio exhibite p̄missionis: cũ addit fidem seruaui. ¶ Primo dico q̄ in v̄bo proposito notat̄ peregrinatio vite p̄ntis cum dr. Cursuz cōsummaui. Ubi est sciēdũ teste Augustino: q̄ vita n̄ra est q̄dã cursus: quē iste bon⁹ frater impleuit tripl̄r. ¶ P̄rio velociter. Scd̄o prudēter. Tertio laudabilit̄ ¶ P̄rio dico q̄ iste humilis frater ipleuit cursum suũ velociter. tuz quia satis iuuenis decessit. tum q̄ quilibet velociter currit ad mortē. Un̄ Job. ix. Dies mei velociores fuerũt cursore. Cursor eniz quãdoq̄ quiescit et dormit sed cursor ad mortez nunq̄ q̄escit. Et ideo sine intermissione debemus bñfacere. iuxta illud. Gal. vi. Duz tēpus habemus operemur bonuz Ut oēs marinari dũ tp̄s. p̄sicuũ ꝛ prosperũ h̄nt nunq̄ tp̄s expectant. ¶ Scd̄o dico q̄ iste frater impleuit cursũ suũ prudēter. Quia sicut bon⁹ cursor tria facit. ¶ P̄rio seipsum exonerat. Scd̄o luta declinat. Tertio offēdicula vitat. Sic fecit iste frater Nam onera diuitiarũ deposu. t iuxta illud Heb. xij. Deponētes om̄e pōdus curramus ad p̄positũ nobis certamen. Mercator eñ quando scit pecuniã cito capturã q̄ citius potest ipm expēdit Scd̄o cucurrit prudēter q̄ lutum vitauit. i. delicias: q̄ coinq̄nãt iuxta illud. i. Cor. x. Ego sic curro non quasi in incertum. s; castigo corpus meũ et in seruitutē redigo. ¶ Tertio cucurrit prudēter q̄ vitauit offēdicula supbie

et duritiã cordis per obediẽ tiã iuxta illud ps̄. Uiã mandatorũ tuorũ cucurri cũ dilatasti cor meũ.i.molestasti.ij Cor.ij. Oĩs q̄ in agone cõtẽdit ab oĩbꝰ se abstiet. Tertio dico ꝙ iste frat̄ cucurrit laudabiliter: qꝛ pseuerauit vsq̄ in finem. Nihil enĩ ꝑdest laborãti nisi pseueret. ꝛ ad hoc possunt adduci tria exẽpla. Primũ est nauigantiũ Si q̄s optime nauigasset ꝑ totũ suũ viagiũ: et qñ etiam iuxta portũ deficeret nõ eẽt laudandus. Unñ Amb. Lauda nauigãtis felicitatẽ. scilꝫ cũ peruenerit ad portuꝫ aliter enĩ totũ perdit laborem suũ sine vtilitate. Scdm exẽplum est pugnãtium. Si q̄s enĩ optime pugnaret ĩ pꝛicipio ꝛ ĩ medio: sed in fine succũberet laudẽ de pꝛelio non haberet. Unñ Paul. Cori.ix. dr̄ ꝙ corona non dat̄ agonizantibus sed victori. Tertiũ exemplũ ponitur de currẽtibus ad brauiũ. Pau. Cori.ix Oẽs q̄de currunt: sed vnꝰ accipit brauiũ: qꝛ non optime currẽs: sed perseuerãs accipit brauiuꝫ: sic ergo currite vt cõpꝛehẽdatꝫ. Iste igit̄ frater nõ solũ bene cucurrit in pꝛicipio et in medio: sed perseuerauit vsq̄ in finẽ. Nã in fine vite sue bene ostẽdit ꝙ optimũ brauiũ et coronã accipiet. Signa enĩ magne deuotionis ostẽdit: q̄ arguunt ip̄m esse de nũero saluandorũ. Unñ bñ põt de ip̄o dicit illud math.x. Qui aũt pseuerauerit vsq̄ in finẽ: hic saluerit. ¶ Scdo pncipaliter dicebatur ꝙ in verbo pꝛoposito notat̄ ad impletio exhibite ꝑmissiõis cum dr̄. Fidem seruaui. vbi est sciẽdũ ꝙ tribus supioꝛibꝰ est fides suãda scꝫ imperatoꝛi regi ꝛ pꝛelato. Imperatoꝛi dꝫ seruari fides sicut vniuersali domino hanc fidẽ debẽt seruare deo oẽs hoies: quia sunt eiꝰ serui duplici rõne. Pꝛimo rõne creationis. vñ in ps̄. Ipse fecit nos et nõ ipsi nos. Scdo recreationis. vñ dr̄ cuilibet xp̄iano. Quid petis ad ecclesiam dei: Respõdet̄ in eius psona fidem: et abꝛenuncio dyabolo ꝛ põpis eius. vnde fideꝫ ei frangit q̄ postea cõsentit dyabolo. Regi dꝫ seruari fides. pꝛopter eiꝰ dignitatẽ hanc debẽt seruare oẽs hoies cũ multa reuerẽtia et ꝛ honoꝛe. Petrus ĩ canonica

Regē honorate.s. corde ore et opere. Tertio debent religiosi fidez seruare plati ratione professiōis in qua promittunt seruare obediētiaȝ paupertatē ꝛ castitatē. hāc triplicem fidē seruauit iste frater vsq; in finem. Et ideo bene merito potuit audire et debuit illud. Mat.xxiiij. Euge serue bone et fidelis. qꝛ in pauca fuisti fidelis: intra in gaudiū dn̄i tui. Ad qd gaudiū introducat nos cristus dei filius. Amen.

¶ Pro medico. Sermo.iij.

Honora medicū ꝑpter necessitatē eccl.xxxiij. ca.ſm. Tullius honor ē exhibitio reuerētie in testioniū ꝟtutꝫ. Et qꝛ hic dn̄s arte medicus fuit ꝟtuosus. Jdeo ē et fuit dign⁹ honorari: ppterea bn̄ sibi cōuenit ꝟbū propositū in q̄ ꝟbo duo no. ¶ Primū ē q̄d exhibendū. Cu ꝫ ꝑmitit honora medicū. ¶ Scd̄ꝫ est q̄d recolēdū. Cū addit ꝑpt necessitatē Prio ergo ostēditur q̄d exhibēdū. Cū dr̄ honora medicū sup. propt virtutes. est aūt triplex ꝟtus scꝫ naturalis: itellectualis: ꝛ moralis per quas ē honorād⁹. Triplex autē honor debet ꝑsonis diuersis. ¶ Prio q̄busdā. qꝛ genitores. Scd̄o q̄busdā: qꝛ doctores. Tertio quibusdam: qꝛ maiores. vl' chariores. ¶ Primo debet honor genitorib⁹ De q̄. Exo. Honora patrē tuū et matrē tuā. Hi honorādi sūt: qꝛ dāt vitā: alimentū: et documentū. vt dr̄. viij. Ethicorū. Jsta dāt medici infirmis. Dāt em̄ vitā: cū morbos expellunt: dant nutrimentū per dietā. et documentū cum a noxijs abstinere iformant. merito hmōi sunt honorādi. Juxta illd̄ Roma. iij. cui honorem honorē. Scd̄o debet honor doctorib⁹ ꝛ ꝑpter hoc ē iste medic⁹ honorādus. ꝛ hoc qꝛ habuit vtilē sciētiā in speculādo ꝑticularē in practicādo diligētiā studij in applicādo vn̄ merito est honorandus. Juxta illd̄ Eccl. xxiiij. G lia ꝛ honore coronasti eū. Tertio debet honor chariorib⁹ Juxta illd̄ ꝑs. Nimis honorati sunt amici tui de⁹. Propter tria omnis diligūtur vt habetur. viij. Ethicorū. Uel

propter honestatē vel propt̄ vtile vł propter delectabile ꝓpter hec tria debēt medici honorari. Sūt eñ cōiter honeste ꝑsone. Sunt vtiles: q2 vitā administrāt qua nihil ē meli⁹. Juxta illō. math. xvi. Quā cōmutationē dabit hō ꝓ aīa sua. ¶ Tertio sunt delectabiles ad vidēdū inter oēs alios dū infirmitas durat: lz nō sic cū salarium solui dz. Cū tñ dign⁹ sit operarius mercede sua. Q2 vere īgratus est q̄ non reddit: vt ait Seneca. Cogitem⁹ sibi vicez reddere spūaliter. Sctā ergo ꝛ salubris ē cogitatio pro defunctꝭ exo. vt a pctis sol. Rogemus ergo dñm.

¶ Pro doctore. Ser. iiij.

Bi est lrat⁹ vbi v̄ba legꝭ pōderās vbi doctor ꝑuulor. Jsa xxxiij. In v̄bo ꝓposito duo no. Prio notat̄ siue querit̄ locus hois decedētis cū ꝑmittit̄ vbi ē. Scdo declaratur status hois sapiētis cū dr litterat⁹. v̄ba legis pōderans ꝛ doctor paruulorum. Primo q̄rtū ad p̄mū est sciē. ꝙ triplex est locus defūctorū et viuor siue triplex. vbi ¶ Primū vbi est floridum ꝛ gl'iosum. ꝛ istō est supremū qō est beatorū. ¶ Scōm vbi est miserum et erūnosum: ꝛ istud est mediū qō est miseror. ¶ Tertiū vbi ē horridū ꝛ dolorosū: ꝛ istud ē infimū qō est punitor. Prio dico ꝙ primū vbi est supremū qō ē btōrū. De q̄ baruch. iiij. c. Disce vbi sapia vbi prudentia vbi sit lōgiturnitas vite. vbi sit lumē oclor ꝛ pax. ī q̄ q̄dē v̄bo q̄ttuor cōditiōes hui⁹ loci ponunt̄. Prima cōditio est ꝑhēnitas q̄ nō terminat̄ cū dr. Ubi sit diuturnitas vite. Scda cōditio ē sanitas: q̄ non īfirmat̄ ibi vbi sit v̄tus. Tertia cōditio est serenitas q̄ nō obscurat̄. ibi. vbi sit lumen oculor. Quarta est securitas que nō ꝑturbat̄. cū dr. vbi sit pax. ¶ Prima igit̄ ꝯditio paradisi ē ꝑhēnitas q̄ non terminat̄. cū dr. Disce vbi sit lōgiturnitas vite. de quo pōt exponit illō. mat. x Hec est vita eterna vt cognoscant te solū et verū deuz et q̄ misisti. Jesū xp̄z Ubi tres ponūtur cōditiones. ¶ Prima est vita. ¶ Scda est īfini

tas. ¶ Tertia est felicitas vi
ta ẽ optima ꝯditio: qḋ ꝑ eã
habet̃ eẽ: qḋ idẽ ẽ qḋ bonũ
⁊ cũ en cõuertit̃. viuere enĩ
viuẽtibus est esse. ij. de aĩa
Hec ergo est optima ꝯditio
Ideo dicit saluator. Math.
xvi. Quã eñi ꝯmutatõez da
bit hõ ꝓ aĩa sua? id est ꝓ vita
q̃ ꝑ aĩam hr̃. q. d. nullam.
¶ Scḋa cõditio optima pa
radisi est ꝙ vita illa est eter
na. Nullũ eñi bonũ finitũ ẽ
ꝑfectũ: q: semp est cũ ãxieta
te ne perdat̃ ꝓpt̃ qḋ dr̃ Pro
uer. xv. Secura mens quasi
iuge ꝯuiuiũ qḋ ẽ cũ delecta
tiõe ꝯtinua. ¶ Tertia condi
tio optĩa paradisi est ꝙ est
ꝑfecta ẜm aristo. i. Ethicoꝝ
Perfectũ est duplex. Unũ ẽ
cui nihil deficit de his q̃ de
bet hr̃e. Et isto mõ est perfe
ctus hõ q̃ hʒ oĩa que dʒ hr̃e
Sed non habet oĩa q̃ possẽt
haberi: vt poᵗe sũmã sapiẽ
tiã: fortitudinẽ: altitudinẽ:
pulchritudinẽ ⁊ hmõi. Alio
modo dr̃ ꝑfectũ simplr̃ cui
sibi nihil põt addi: ⁊ tale so
lus deᵘ est de quo dicit An
selmus. ꝙ deus ẽ quo maiᵘ
cogitari nõ põt. ij hoc notat̃
in ṽbo ꝓposito cũ dr̃: vt co
gnoscãt te solũ deũ. ẜm enĩ
Aug. visio est tota merces. ⁊
hoc nõ excludit fruitionem
¶ Scḋo dico ꝙ in ṽbo ꝓpo
sito ponit̃ sanitas q̃ nõ infir
mat̃ cũ dr̃ ṽtus. durãte enĩ
ṽtute naturali in suo statu
hõ nõ infirmat̃. Sʒ tũc infir
mat̃ qñ morbᵘ virtutẽ supe
rat naturalẽ: ⁊ iḋ dixerũt di
scipuli xp̃o. Si dormit saluᵘ
erit. Io. x. Quasi dicat signũ
est ꝙ virtᵘ naturalis supat
morbũ q̃ dormire non finiti
Erit ergo ibi sanitas q̃ non
infirmat̃. vñ Apoc. vl. Et ab
sterget deᵘ oẽʒ lachrymã ab
oculis eoꝝ ⁊ mors non erit
vltra neqꝫ dolor erit vltra q̃
prima abierũt. ⁊ Cant. i. Iã
hyems trãsit. i. oĩs afflictio.
¶ Tertio ponit̃ trãq̃litas q̃
non ꝑtur bat̃ ibi vbi fit pax.
De quo ps. In pace in idipũ
dormiã ⁊ reqescã. Leui. xxvi.
Dormietis ⁊ nõ erit q̃ exter
reat: ⁊ ideo dicit dñs Lauda
hierl'm dñm: lauda deũ tuũ
syon. Qm̃ ꝯfor. ser. por. tua.
bñ. fi. tui in te. Qui po. fi. tu.
pa. ¶ Quarto ponit̃ sereni
tas q̃ nõ obscurat̃ cũ dr̃. Ubi
sit lumẽ oculorũ. De quo dr̃
Apoca. xxi. Ciuitas illa non
eget sole neqꝫ luna: q: agnᵘ il
luminat illã. ⁊ Math. xviij.

Fulgebunt iusti sicut sol ita ꝙ vnusquisqꝫ faciet sibi lumē Secūdum vbi est locus miserorū medius ⁊ laboriosus: scꝫ iste mūdus. de quo dr̄ Jacobi. iij. Ubi incōstātia ⁊ omne opus prauum huius autē vbi sunt tres male cōditiones. ¶ Prima mala cōditio est periculum in prelijs cuꝫ dicitur cōtentio. De quo dicit̄ Jsa. quiquagesimo octauo capitulo. Ecce ad lites et contētiones ieiunatis ⁊ percutitis pugno impie. ¶ Secunda mala conditio est in cōstātia in miserijs. De quo habet̄ Jacobi primo capitulo. Uir duplex aīo inconstās est in omnibus vijs suis. Et Job. xiiij. cap. Homo natus de muliere: breui viuens tēpore: repletur multis miserijs qui quasi flos egredit̄ ⁊ cōteritur ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nunꝙ in eodem statu permanet. ecce incōstantia. ¶ Tertia mala conditio est flagitium in vitijs: cuꝫ dicit̄ ⁊ omne opus prauū ps. Nō est qui faciat bonum: nō est vsqꝫ ad vnum. Sed omnes declinare. simul inutiles facti sunt ¶ Tertiū vbi est locꝰ infimus ⁊ punitorꝰ de quo Job decimo capitul̄. Dimitte me vt plangam paululuꝫ dolorem meum antequam vadam. et non reuertar ad terram tenebrosam ⁊ opertam mortis caligine vbi vmbra mort̄ ⁊ nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitat. Jstud vbi dicitur habere quattuor malas ꝯditōes ¶ Prima est calamitas que nō reuelatur: cuꝫ dicitur ad terrā miserie de quo psalm̄. Jn miserijs nō subsistam. ¶ Secunda mala ꝯditio est obscuritas que non illustratur: cum additur tenebrarꝫ. De quo ps. Posuerunt me in lacu inferiori in tenebrosis ⁊ in vmbra mortꝭ ¶ Tertia mala conditio est confusio que nō declaratur cuꝫ dicitur: ⁊ nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. De q̄ Job. viii. Qui oderunt me: induerunt confusione. ¶ Secundo sequitur in verbo ꝓposito status hominis sapientis cum subiungitur Ubi est litteratus: vbi x̄ba legis ponderās: vbi doctor paruulorum. Et notandum ꝙ hic ponūtur tres nobiles conditiones huius domini ꝑclarissimi. ¶ Primo descri-

bitur hui⁹ sapientie illustratio cū dii: vbi est litteratus ¶ Secundo ponitur sapientie examiatio cū addit verba legis ponderans. ¶ Tertio ponit sapiētie cōmunicatio: cum subiungitur vbi doctor paruulorū. ¶ Primo ergo ponitur sapiētie illustratio: cum dicitur. vbi est litteratus. Non enim potest contra eum dici ab emulis ⁊ detractoribus id qđ dicebant iudei tanq̄ emuli xp̄o. Quomodo hic litteras scit. Johānis. i. cum non didicerit. Quia diu in studio fuit diu exercitauit leges vel artes sunt sibi adepte: q̄z vsus etiam cuncta docet. ¶ Secūdo ponitur sciētie examinatio cum dicitur verba legis pōderans. Non fuit iste de illis quibus dicit beat⁹ Ambrosius: q̄ quidā sunt qui verba legis tenent ⁊ sensū legis ignorāt. contra quos ait Catho. Legere ⁊ nō intelligere est negligere: ɔtra q̄s dicit christus Mathe. xiiij. Qui legit intelligat. Dicitur enim extra de regulis iuris. Certum est q̄ is cōmittit in legem qui verba legis amplectens cōtra legis nititur voluntatem. Non sic faciebat iste dominus quia legē ponderabat ne forte pro veritate diceret falsitatem: et pro equitate iudicaret iniq̄tatem. ¶ Tertio ponitur sapientie communicatio cum subditur vbi est doctor paruulorum id est director simplicium et paruulorū iuxta illud Ecclesiastici quarto capi. In iudicando esto pupillis misericors: vt p̄ꝫ. ⁊ p viro mater illorum. Sed heu quia iuxta illud Jsaye p̄mo Aliqui sunt q̄ pupillos non iudicant: ⁊ causa vidue nō ingreditur ad eos. Nō sic fecit Traianus imperator qui cum pararet se ad exercitū omnia alia dimittēs causā vidue expediuit propter qđ postea precibus beati Gregorij a penis eterne damnationis ereptus est. Rogem⁹ ergo dominum.

¶ Pro mercatore
Sermo quintus.

Simile erit regnū celorū homini negociatori: querēti bōas margarit. ma-

thei.xiij. Hoc enim regnum cui dominatur rex regum: et dominus dominantium vendit xps bono negociatori qualis fuit iste mercator: vt dicitur in verbo proposito in quo duo notantur. Primum est congruitas operationis cum premittitur simile est regnum celorum homini negociatori. ¶ Secundum est sedulitas operationis cum additur querenti bonas margaritas. ¶ Primo quantum ad primum sciendum est quod bonus mercator est qui res venales vel merces. ¶ Primo cognoscit subtiliter. ¶ Secundo numerat sagaciter. ¶ Tertio ponderat equaliter. ¶ Quarto commutat vtiliter. ¶ Primo dico quod ille est bonus mercator qui res venales cognoscit subtiliter. Quidam enim propter defectum cognoscendi mercationes decipiuntur frequenter: vt ille qui emit vitrum pro lapide precioso. Tales spiritualiter sunt qui mundanorum falsitatem non cognoscentes ea emunt charissime De quo Aug. O vita quantos decepisti: quantos excecasti. qui te videt non te cognoscit qui te cognoscit non te diligit. qui te diligit tu eum decipis. Istud est negocium in tenebris ambulans secundum ps. Mundus enim est filiis hamo: qui ferrum abscondit sub esca quia sub apparenti consolatione mortem dat. De quo Job. Ducunt in bonis dies suos: et in puncto ad inferna descendunt. ¶ Secundo est bonus mercator qui numerat sagaciter. hoc autem facit spiritualis mercator quando considerat vite breuitatem et dierum paucitatem. De quo Job. x. Paucitas dierum meorum finietur breui. Unde factus est mercator qui sibi dies multos promittit: cum quandoque decipiatur et habeat paucos: sicut fecit ille diues qui dicebat Anima mea habes multa bona congregata in annos plurimos: epulare: requiesce comede et bibe. Cui dictum est: stulte hac nocte animam tuam repetent a te. s. demones: que autem congregasti cuius erunt. ¶ Tertio est bonus mercator qui ponderat equaliter quod quidem facit spiritualis mercator: ponderat enim mundana et inuenit vanitatem. vnde Eccl. i. Vanitas vanitatum et omnia vanitas. Deus autem merita et demerita ponderat equaliter: quod bene figuratum fuit. Apocal. iiij. vbi dicitur. Ecce equus niger qui sedebat super illum nomen illi mors:

z infernus sequebat eū:et habebat staterem in manu sua. Equus niger mortē terribilem z obscurā significat De⁹ aūt sedet sup eū per potentiā: iuxta illud Sapien. xvi. Tu dn̄e q̄ vite z mortꝫ habes ptātem. hic hꝫ stateraꝫ in manu: q: vnicuiq̄ reddit iuxta opera sua bonis gloriā z malis penā. ¶ Quarto dico ꝙ est bon⁹ mercator q̄ multiplicat vel cōmutat vtiliter. De quo Mathi. xij. dr̄ ꝙ hō quidā pficiscens vocauit suos suos et tradidit illis bona sua: et vni dedit q̄nq̄ talēta. alij vō duo. alij vō vnū Et fm̄. Lu. ait. Negociamini dū venio z pegre profectus est. post multū vō tpis positur⁹ cū eis rōnem reuertitur: z accedēs q̄ q̄nq̄ talēta acceperat obtulit alia q̄nq̄ talēta dicens. Dn̄e quinq̄ talenta tradidisti mihi ecce alia q̄nq̄ suplucratus sum. Qui vero duo accepat obtulit alia duo. Qui vero vnum ait. Dn̄e scio q: hō durus es metis vbi n̄ nō seminasti z colligꝫ vbi nō sparsisti: z timens abij z abscōdi talētū tuū in terra. Homo peregre proficiscēs est dn̄s iesus xp̄s: qui grās seruis suis distribuit vt inde lucrētur. Quinq̄ talenta fm̄ Greg. sunt quinq̄ sensus corporis. Dedit eniꝫ nobis visum vt pauperez videam⁹ z misereamur audiēdo cōpatimur: z sic de alijs: Duo aūt talēta intellectum z operationē significāt vt q̄ intelligimus z scimus agamus. Qui aūt addit ad sciētiam addit z laborē. Eccl. ij. Ubi etiaꝫ dicit Grego. ꝙ hi sunt q̄ cū intelligendo z operando alijs predicāt q̄si duplicatū de negocio lucrū reportant. Talentū aūt in terram absconditū est acceptū ingeniū in terrenis actibus implicare lucrū spūale non querere. Cor a terrenis cogitatiōibus nunq̄ leuare. Tales mercedē nō merētur sed penā. Hic canit exemplū abbatis pānutij et mercatoris qui decem saccos leguminū portabat patrib⁹. ¶ Secundo dico ꝙ in verbo ꝓposito notaꝛ sedulitas opationis cū subiūgitꝛ additur querēti bōas margaritas: vbi est sciēdū ꝙ regnū celoꝝ tripliciter acquiritꝛ. ¶ Pmo donatione. Unde Lu. xij. Nolite timere pusillus grex: q̄a cō

placuit patri meo dare vobis regnū. Scdo dimicationem. Luc. xix. Homo quidaz nobilis abijt in regionē longinquā accipere sibi regnuz ¶ Tertio ēptiōe Math. xiij. Simile est regnū celorū thesauro abscōdito i agro quē qui inuenit homo abscōdit ⁊ pre gaudio illi⁹ vadit ⁊ vēdit vniuersa q̄ hȝ ⁊ emit agrū illuz. Sic acquisiuit iste prudēs mercator p alemosinas ⁊ alia bona opa regnū celorū. Rogemus ergo dn̄m.

¶ Pro mercatore sermo. vi.

Illaz emi ⁊ necesse habeo exire ⁊ videre illaz Luce. xiiij. Uir iste ex pte cōmendari pōtet ex pte redargui Laudari eñ pōt: qr rē vtilez emit: sed redargui posset qr debitū ordinē nō seruauit. Sapientes eñ mercatores pri⁹ volūt videre res q̄ emere: cui⁹ ɔtrariū iste fecit. Loquēdo spūalit nō sine causa ratiōabili fecit maxime: q̄a ista pabola emptiōez regni celoꝝ significat ſm beatum Greg. Uñ spūaliter loquendo mercator regni eterni fit prius q̄ videatur res mercata. ſm Augu. Regnū celorū emit paupertate. Et Mat. v. Beati pauperes: quoniaz ipsorum est regnū celorū dicat ḡ iste sapiens mercator Uillā emi regni celestis: ⁊ necesse habeo exire ⁊ videre illā. Ubi tria notant. Primū ē negociatiōis mercatio fructuosa: cū pmittitur. Uillaz emi. Scōm est decedētis ɔditio erūnosa: cū addit habeo exire. Tertiū est recipientis retributio: vl' possessio gloriosa: cū subiūgit videre illā ¶ Primo q̄tuz ad primū est sciendū q triplex est mercatio. Prima est caute exercēda. Scda est cordialit fugienda. Tertia est viriliter āplectenda. ¶ Pria mercatio est caute exercenda: et hec est qui inter vendentes ⁊ emētes res vite necessarias ɔtinue exercetur: ⁊ hec est caute exercēda ppt multa crimina que possūt in ipsa icidere. vñ Ecclesiasti. xxi. Sicut paul⁹ in medio cōpaginis lapidū fugit sic inter mediuz emptōis ⁊ venditōis hō angustiabit peccatis. ⁊ Crisosto. Difficille est inter vendē

rium ⁊ emētiū cōmertia nō interuenire pctm̄:iō caute ⁊ fideliter est exercēda. ¶ Secūda mercatio est cordialit̄ fugiēda: et hec est mercatio pctōꝝ. Falsa em̄ et deceptoria est in oīb⁹ partibus suis Ois em̄ mercatio fit aut in nūero:aut in pōdere:aut in mēsura Sic est de mercatione pctōꝝ: peccator em̄ oīb⁹ istis modis decipitur ¶ Primo decipit euȝ dyabolus in numero:ānos plurimos ꝓmittendo:vel ꝓponēdo:cuȝ tn̄ multi sperent diu viuere subito moriuntur; sicut ptȝ Luce.xij. De diuite dicente. Aīa mea habes multa bōa congregata in annos plurimos. Epulare:requiesce come de et bibe.⁊ dictū est ei. stulte hac nocte morieris: ⁊ repetēt a te aīaȝ tuā:scȝ demones. Que autē congregasti cuius erit?illoꝝ qui parum faciēt ꝓ te. De talib⁹ pōt exponi illō Eccl'.vij. Qui emit nō ledet̄:qꝛ scȝ deceptus est Solus.em̄ de⁹ scit numeruȝ annorum nostrorū. Vn̄ Job xiiii. Numerus mēsiū apud te est loquit̄ ad deū propter istam incertitudinē.iō dicit̄ Eccl'.ix. Ne tardes cōuerti ad dn̄m ⁊ ne differas de die in dieȝ ¶ Scdo decipit caro i mēsura. Ondit em̄ spumā loco vini:sicut falsus tabernari⁹ manū leuās mēsurando. Nā ꝟȝ Bernar. Caro vbi ꝙ q̄rit refectionē: ⁊ inuenit defectionē. Quis em̄ posset numerare quot peccata parisit delitie: ⁊ postea penas Ideo d̄r Apo.xiij. Quātū se glorificauit ⁊ ī delitijs fuit in mūdo:tantū date illi tormētū ⁊ luctū. Exemplum in diuite epulone q̄ epulabat̄ quotidiē splēdide: q̄ postea petijt guttā aque nec potuit īpetrare. De talib⁹ bn̄ potest exponi illud Prouer.ij. Malus est dicit oīs ēptor malū pene in pn̄ti:postea in futuro:ideo malū bis dicit̄ vel ponitur. ¶ Tertio dico ꝙ mundus decipit in pōdere honoꝝ. Nam in honoribus ostēdit magnū pōd⁹ stabilitās magnā ꝯsolatōeȝ ⁊ stabilitatē. ⁊ emēs īuenit magnā vanitatē vacuitatē ⁊ āxietatē:freq̄nter em̄ parū durat vnō postꝙ rex alexāder coronat⁹ fuit tertio die mortuus fuit de pōdere aūt honoris legit̄ ꝙ cū q̄dā coronari deberet posuit coronaȝ pre

oculis dicens. O pann⁹ quã to labore ⁊ quãtis sollicitudinibus es plenus: quem si quis inuenit humi iacentē re eleuare nõ deberet a terra. Tales significant̄ p regē Baldesar qui vidit manum scribētē imperite: mane pō dus techel Numer⁹ phares diuisio. ¶ Tertia mercatio est viriliter amplectenda: et hec ē mercatio regni celi: q̄ emitur ⁊ datur trib⁹ modis vt in primo dicto ptz. ¶ Secundo ostēdit̄ decedētis cōditio onerosa cum dr̄. Et ne cesse habeo exire ⁊c.

¶ Pro sene. Sermo. vij.

Brahã mortu⁹ est in senectute bona Gene. ij. Scribitur Apoca. xiiij Beati mortui qui in dño moriunt̄. Ille aũt qui moritur in bona senectute in dño morit̄. Talis fuit abrahã vt dr̄ in ṽbo proposito. Possunt etiã hec verba de hoc dño exponi: i quo quidem ṽbo tria notantur ¶ Primũ est dignitas personalis cõditionis: ⁊ cum dicit̄ Abraham. ¶ Secũdũ est calamitas humane resolutionis cũ additur mortuus est ¶ Tertiũ est cõmoditas necessarie cõsolatõis cũ subiũgit in senectute bona. ¶ Primo circa primũ est sciendũ ꝙ senectus est bõa. ¶ Primo qñ est vallata amicorum obseqĳs ¶ Scdo qñ est dotata diuitiarũ p̄sidĳs. ¶ Tertio qñ ē ornata discretiõis cõsilĳs vl' suffragĳs. ¶ Quarto qñ ē firmata auxilĳs ¶ Quito qñ est dotata ṽtutũ gratĳs vel p̄uilegĳs. ¶ Primo dico ꝙ senect⁹ est bona qñ est vallata amicoꝝ obsequĳs. vñ qñ hõ non põt se in senectute iuuare: tūc amicos iuuãtes eũ: tũc est bona senect⁹: ppterea bñ dr̄. viij. Ethi. Quod oēs hoīes egent amicis. Diuites paupib⁹ egēt: q̄ eoꝝ opa faciãt. Paupes diuitib⁹ qui eis subueniãt Senes iuuenib⁹ q̄ eis seruiant Iuuenis senib⁹ q̄ eos instruant. Multa enĩ incõmoda circõueniũt senes: vt ait Seneca. ⁊ iõ idigēt amicis q̄ eis seruiãt ⁊ ministrēt. ¶ Secũdo est bona senect⁹ qñ est dotata diuitiaꝝ p̄sidĳs. Multa enĩ sunt necessaria seni ꝓpter multas infirmitates ⁊

diuersas necessitates. Unde ppter hoc debēt iuuenes laborare libenter. dr eni Eccl. xv. Qui in iuuētute non congregasti quō in senectute inuenies. Jdō sapiēs mittit nos ad formicā dicens. O piger disce sapienter. ¶ Tertio reqritur ab bonā senectutē ꝙ sit ornata discretōis ꝯsilijs siue suffragijs. Qr maledictꝰ ē puer centū annoꝝ. Jsa. Oēs eni eū deridēt et confundūt cū parētibꝰ et amicis. Jn āti quis eni dz esse sapientia vt scribit Job. xij. ¶ Quarto ē bona senectꝰ qn̄ est firmata virium auxilijs: vt homo adhuc se possit iuuare: et nō p quolibet seruitio auxilium petere. Jdeo dr eccl. vl. Memento creatorꝭ tui anteqꝫ veniāt dies de qbus dicat non mihi placēt: anteqꝫ tenebrescant vidētes p foramina. i. oculi ꝛ obsurdescāt filie carnis. i. aures ꝛc. De talibꝰ melius est mori ꝙ viuere. ſm ei Arist. i. Topi. Quedā insula est i qua hoīes tm̄ viuūt ꝙ ē eis magna glīa ꝙ a filijs occidant. Un̄ volētes crudelit agere trāsferūt eos ad aliū locum vbi citius moriūtur. ¶ Quinto dico ꝙ est bōa senectus qn̄ est dotata vtutuꝫ gratijs quādo recogitat annos suos in amaritudie aie sue iuxta illō. ps. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aie mee. Talibꝰ ḡ senibus est bonū mori. qui scꝫ moriunt dū adhuc se possunt iuuare. Duꝫ hn̄t necessaria. Anteqꝫ amicꝭ displiceat vita ipsoꝝ. Dum adhuc sunt in sēsu ꝛ dn̄z cognoscūt bn̄ de talibꝰ dicit Senec. Cū est vita grata: tūc est morꝭ optima conditio. ꝛ Eccl. xli. O mors bonū est iudicium tuū homini indigenti: qr dr Eccli. iiii. Et q̄ minorat viribus: qui se iuuare non pōt defecto etate. i. cōsumpto ppter longā etatē: et cui cura est de oibus qr caret amicis et icredulus: qr perdit sapiētiā: ꝛ idō memini credit nec ꝙtum ad corpalia: nec ꝙtuꝫ ad spiritualia. Nota ergo ꝙ mors est bona in senectute bona anteqꝫ hō veniat ad senectutē malā: et i senectute mala ne viuat hō cum pena sic mortuus ē iste vadēs hō ¶ Scdo dico ꝙ in vbo ppposito notatur calamitas hūane resolutiōis cum additur mortuus est. Ubi est sciē. ꝙ

multe sunt pene a q̄bus bo
ni senes liberant̄ per mortẽ
Sunt eñ. senes i labore do-
lore ⁊ timore. Ab his oĩbus
liberant̄ per mortẽ. Nã oĩa
faciũt cũ labore. Uiuunt cũ
multo dolore. sunt etiam in
multo tiore. Ab his oĩbus li
berant̄ per mortẽ. ¶ Prio a
laboribus. Uñ Apocal. xiiij.
Amodo eniꝫ iam dicit spũs
vt requiescant a laboribus
suis. iuxta illud ps̄. In pace
in idipsum dormiã et requi
escã. Inter alia mala que se
nes patiũtur est ꝙ non pñt
dormire post mortẽ autem
dormiunt et requiescũt sine
labore. ¶ Scd̄o liberãtur a
doloribus. Uñ Apoca. vltio
Absterget deus oẽm lachry
mã ab oculis eoꝝ sunt enim
senes lachrimosi: ⁊ mors nõ
erit vltra q̄ est cũ summo do
lore. Nec luctus nec dolor
aliq̄s erit vltra: sꝫ erit gau-
diũ sempiternũ. Uñ Grego.
Que autẽ lingua dicere vel
q̄s intellectus capere suffi-
cit illa supne ciuitatis quã-
ta sunt gaudia angeloꝝ cho
ris inter esse cũ beatissimis
spiritibus glorie cõditionis
assistere: pñtem dei vultum
cernere i circũscriptũ lumẽ
videre nullo mortis metu
affici incorruptiõis munere
ppetuo letari. ¶ Tertio libe
rãtur per mortẽ a timorib⁹
Juxta illud ps̄. Non timebis
a timore nocturno q̄ est fu-
turi. A sagitta volante i die
qui ẽ timor hostiũ. A nego-
cio perãbulãte in tenebris:
q̄ est timor prodẽtiũ. Ab in-
cursu videntur offendentiũ
⁊ demonio meridiano id est
apte tentãtiũ timore demo-
nũ. Et ideo bene dr̄ de talib⁹
illud Leuit. xxvi. Dormietis
et nõ erit qui exterreat. Ro
gemus ḡ dñm nr̄m ie. xp̄ꝫ.

¶ Pro domina. Ser. viiij.

Sapiens mulier edi
ficauit domum suã
Prouerbioꝝ. xiiij.
Differentiam assi-
gnat salomon inter mulie-
rem sapientem et fatuam:
quia sapiens edificat do-
mum suam: stulta vero de-
struit. Unde statim adiun-
git. Insipiens vero constru-
ctam destruet manibus. sic
et etiam ꝙtum ad domum
spiritualem. Notanduꝫ est
ꝙ hec domina cuius corpus
iacet ante nos fuit mulier
sapiens quo ad deuꝫ ⁊ quo
ad mundũ. E ideo bene sibi

couenit propositum in quo duo notant ad cōmendatio nē ipsi⁹. Primū est discretio luminosa. cū pmittit sapiēs mulier. Scdm est operatio ꝟtuosa: cū addit: edificauit domū suaz. Prio circa pmū est sci. ꝙ hec dña fuit sapiēs ppter tria que ſm Tulliū re quirūtur in qlibet prudēte. Ubi ait ꝙ persona prudēs. Prio psentia ordiat: qꝛ hoc faceret frequēter operādo errare. sicut si qs seminaret i hyeme. Nā oia tps habent Eccle. iij. Scdo futura pui det. qꝛ aliter nō posset dāna et pericula euitare. Uñ Pro uerb. iiij. Minus eñ iacula fuerint q preuidentur. Ter tio preteritorū recordatur. Qui eñ de preterito non re cordat ingrat⁹ est. Uñ Sene ca. Bñficiorū nunꝗ dꝫ quis obliuisci. hec tria fecit ista domina ideo merito fuit pru dēs. Nā vitā suā ad dilectio nē proximi cōtinue ordina bat eundo cōtinue ad eccle siam. ad predicationes cum oportunitas aderat ꝛ orōni instando cū primis etiā dul citer et pacifice cōuersando Futura inferni pericula co gitans pctā ꝙtum poterat deuitabat Preterita etiā be neficia sepe ad memoriā re ducebat. Pctā etiaꝫ pterita recogitās cōfitebat sepe et pñiam de ipsis agebat Et iō propt predicta bene pōt de ipa exponi illud Eccle. xiiij. Btūs vir q in sapiētia mora bit ne penā futurā habeat. Et qui in iusticia meditabit vt iusta opa faciat. Et in sen su cogitabit circūspectionē dei de pteritis cogitādo: et pniaꝫ agēdo ꝛ bñficia reco lendo. Ipe eñ oia pspicit: ꝛ oiꝫ recordat. Oim eñ est ar tifex omnē habens virtutē: oia pspiciēs sapiēter. Scdo dico ꝙ hec dña cōmendatur ab opatione virtuosa: cū dr edificauit domū suā. vbi est sciendū ꝙ ipa triplicē domū edificauit: ¶ Primo domuꝫ tpalis siue materialis sub stātie. ¶ Scdo domū cōscie ppie. ¶ Tertio domū cele stis patrie. ¶ Primo dico ꝙ ipa edificauit domū tpalis siue materialis substātie de qua Pau. ad cor. xi. Nunqd non habetis domos ad mā ducandū et bibēdū. De qua potest exponi illud Thobie. iiij. Parētes monuerūt Sar ram honorare socerū: dilige

re virū: regere familiā: con-
seruare domū ꝛ irreprehēsi
bilē se in omibus custodire
Quiꝗ ponūtur hic documē
ta pulcherrima. Primū est
honor parētū viroꝝ: qꝛ q̄ ho
norat parētes viri honorat
filiū. vn̄. Eccl. Honor filij est
honor pr̄is. Et dedecus filij
pater sine honore. siliter est
de matre. Scd̄m documētū
est dilectio viri. Cāti. Dilect⁹
meus mihi et ego illi. Terti-
um est regimē familie ne p-
mittat facere qđ non decet.
i. Thim. ij. Si quis suorū et
maxime domesticoꝝ curam
non hꝫ infidelis est ꝛ ifideli
deterior. Argue. obsecra In
crepa. ij. Thi. iiij. Documētū
est cōseruatio domus cuꝫ ei
mulieres stēt domi: ꝛ viri ad
exteriora pcedāt: debēt vxo
res domū sollicite ꝯseruare
iuxta illud Catho. Rem tuā
custodi. Quintum est cōser
uatio hōestatis. s. vt taliter
se habeāt ꝙ a proximis rep
hēdi non possint. i. Thim. v.
Loqn̄do de viduis. p̄cipue vt
irreprehēsibiles sint. Scd̄o
edificauit domū consciētie
ꝓprie per opera virtuosa et
sctā de qua pōt exponi illud
p̄s. Domuꝫ tuam dn̄e decet
sanctitudo in longitudinem
dierū. Pau. ij. Cor. vi. Tēpluꝫ
dei quod estis vos. Magnū
em̄ dn̄m decet pulchram et
mundā habere domum. Vn̄
Ambr. in s̄mone de aduētu.
Ecce. si q̄s seniorē in domo
sua recipere debuisset ab oī
bus imundis rebus ipsam
mūdasset. et q̄ necessaria e-
rant s̄m suā possibilitatem
ꝓparasset: q̄ si mortalis ho-
mo facit susceptur⁹ mortalē
quāto magis creatura mun
dare se debꝫ vt suo creatori
non displiceat. In hac domo
ip̄a posuit fidei fundamētū
Spei. Caritatis et pietatis
operimentum. Caritas em̄
operit m̄ltitudinē pctōꝝ. i.
Pe. iiij. Edificauit domū cele
stis. patrie. de qua p̄s. Bea-
ti qui habitāt in domo tua
dn̄e: in secula seculoꝝ lauda
bunt te. ꝛ Joh. xvi. In domo
patris mei māsiones multe
sunt: qꝛ s̄m diuersitateꝫ me
ritorum ꝛ gradus est diuer
sitas premioꝝ. Qui em̄ plu
ra bona facit maiorē gloriā
habebit. Deus em̄ est iust⁹
q̄ reddit vnicuiꝗ iuxta ope
ra sua. Ro. ij. Rogem⁹ ergo
dn̄m nostrū iesum christum

¶ Pro domina. Ser. viij.

Ate ei d fructu manuū suarū: et laudent eaz in portis opa ei⁹ Prouer. vi. ſm Apostolū ad Ro.xij. Qui non laborat mãducare non debet et a contrario sensu arguit ꝙ qui laborat dz de suo labore comedere. Qd ꝯfirmat idē Pau.i.cor.ix. Quis inqt plãtat vineā et de fructibus ei⁹ non edit. ꝓpterea de hac dña pōt expōi verbū ꝓpoſi. ī quo tria notant. ¶ Primū est liberalitas tribuētis. qd notat cū ꝓmittit date ei vos angeli. scilicet. Scdz est idoneitas ꝓmerētis cum addit de fructu ma.sua. Tertiuz ē honorabilitas decedētis cū sequit. Et lau.eā in por.opa eius. ¶ Prio dico ꝙ in verbo proposito notat liberalitas tribuētis ibi.s.date ei. vbi ē sciēdū ꝙ deus dat tribuētibus et bona faciētib⁹. ¶ Primo rationabiliter. ideo dr. Mat.xiiij. Date et dabit vobis vna eñ man⁹ lauat aliā. ¶ Scdo dat liberaliter. vñ Mat.xix. Centuplū accipietis et vitā eternā possidebitz Natura eñ hois liberalis est plus dare ꝙ accipere dr. iij. Ethi. Et ideo dicit Luce vi. Mensurā bonā et confercrā et coagitatā et supfluentē dabūt ī sinū vrm. ¶ Tertio dat irreuocabiliter. Vnd ma.v. Venite bñdicti pris mei percipite regnuz qd vobis paratū est a cōstitutiōe mūdi. Esuriui eñ et dedistz mihi mãducare. Et ibi ifra. Et ibūt hi in suppliciū eternuz: iusti autē in vitā eternā Qr igitur hec dña libēter dedit paupib⁹ amore dei: merito de⁹ dabit ei rōnabilit regnuz eternū. ¶ Scdo ponit in vbo proposito idoneitas ꝓmerētis. ibi de fru.ma.su. Si accipiter accipit coturnicem: a dño recipit portionē: Sic dz esse de quolibet hoie Qr si qs fructuose laborat dz de ꝓprio labore gaudere. Triplex aūt est fruct⁹ quem ista dña acqsiuit. Prim⁹ est fructus pñie. De quo mat. iij. Facite vobis fructus dignos pnie. Vbi Greg. Tāto eñ qs dz se alacriter abstinere quāto se meminit et illicita ꝑpetrasse Scds ē fruct⁹ iusticie. Qñ scz qs non indigens pnia facit opa iusta de

quo Jaco.iij. Fruct⁹ iusticie facientibus pacem: qꝛ beati pedes euangelizantiū pacē Tertius est fructus glīe de quo sap̄.iij. Bonoꝝ laborum gloriosus est fruct⁹ hunc triplicē fructū habuit ista dn̄a qꝛ ꝛ de pctis pn̄iaꝫ fecit sibi impositā. Et mlt̄a bona sup̄ addidit. Et eternā gloriā ꝓmeruit. ¶ Tertio notatur ī ꝟbo ꝓposito honorabilitas decedētis cū subiūgitur. Et laudent eam in portis op̄a ei⁹ Circa qd̄ ē sciē. ꝙ hec dn̄a ¶ Prio laudaꝛ a xp̄o. Unde prouer.xl. Uir eius laudauit eaꝫ.i. xp̄s. cui se desp̄ōsauit perꝟerū amorē. ¶ Scd̄o laudatur a ꝓximo. iuxta illud p̄s. Laus eius in eccl'ia sanctoꝝ. ¶ Tertio laudaꝛ a bonis operibus iuxta illud eccl'.ix. In manu artificꝫ opera laudabsitur. ꝛ p̄ cōseq̄n̄s magister et artifex. Nā prouerbiū est ꝙ op⁹ magr̄m commēdat. Legitur de btā helizabeth regina ꝙ studuit implere sex op̄a pietatꝫ. Un̄ in camera sua parauit lanam ꝓ vestitu pauperū. Eos pascebat ꝛ potabat. Infirmos visitabat: ꝛ captiuos mortuos associabat: vt posset i extremo reddere rōnē. Roge.

¶ Pro puella. Sermo.x.

On ē mortua puella sed dormit. Mathe.ix. Dn̄s noster loquiꝛ hic similitudinarie sicut multotiens loquebatur. Unde sensus ꝟbi est ꝙ sicut facile est alios dormiētes excitare sic erat sibi facile puellā mortuā suscitare. Et hoc ē quod dꝛ in ꝟbo ꝓposito in quo loq̄n̄do spiritualiter tria notāꝛ. Primū ē priuatio culpe cuꝫ premittitur. Non est mortua. Secūdū est adeptio siue decor gratie: cum additur puella. Tertiuꝫ est possessio glorie cū subiūgiꝛ: sed dormit. Primo dico ꝙ in ꝟbo proposito notatur priuatio culpe cum dꝛ Non est mortua. Ubi est sciē. ꝙ triplex est mors. scilꝫ Nature culpe. ꝛ gehēne. Prima mors est nature q̄ tria ī se habet. Prio est ineuitabilis. Boē.ij. de cōsolatiōe metro.vij. Quid o sup̄bi colla mortali iugo frustra leuare gestiūt. q.d. frustra hoc facitis licꝫ remotos fama p̄ po

pulos meas liguas explicȝ i.magnificet. Et lȝ magna ti tulꝰ fugiat clarꝫ domꝰ mors tñ spernit altã gloriã Jnuol uit hũile pariter ꝛ celsuȝ ca- put:equatq; sũmus infima vñ Heb.ix. Statutũ est hoi bꝰ semel mori. Decretũ autẽ regis nõ lȝ imutare Hester ix.ps.Quis est hõ qui viuet ꝛ nõ videbit mortẽ:q.d.nul lus.pprio enĩ filio nõ pepcit deꝰ quanto magis nec alijs. Scḋo est terribilis. Vñ.vij. Ethi.dr vltimũ terribilium mors.i.terrentiũ propt hoc bñ figurata est p bestiã que hȝ dentes ferreos. Da.iiij. Comedẽs et cõminuens:qꝛ nullꝰ põt resistere ei. Tertio ẽ inuestigabilis. vñ Eccl.ix. Nemo nouit finẽ suum. ps. Preocupauere me laqi mor tis.i.añ preuisionẽ occupa- uere me ideo semp debemꝰ eẽ parati.iuxta illḋ.ma.xxiiij Jdeo ꝛ vos estote parati:qꝛ q̃ hora nõ putatꝫ filius hois veniet. Sero senectute. Ma ne iuuẽtute. Scḋa mors est mors culpe. Sicut enĩ mors corpalis separat aiam a cor pore ita mors spũalis culpe sepat aiaȝ a deo.vñ.i.Jo.iij. Qui nõ diligit me manet in morte.qꝛ a deo est per pctm̃ oĩno sepatꝰ. ¶ Tertia mors ẽ mors gehẽne.De q̃ habet i ps. Mors depascet eos. Si cut eĩ herba comesta iteruȝ nascit:ita dãnatoꝝ pena ꝯti nue renouat. Trãsibunt ab aq̃s niuiũ ad calorẽ nimiũ ꝛ ecõuerso Jo.xxiiij. Scḋo di co ꝙ in ṽbo ꝓposito notat pulchritudo siue decor grẽ cũ dr puella.q̃ a puritate dr vñ sciendũ est ꝙ ad hãc puri tatẽ tria requirunt.s. Men tis mũdicia. Carnis pudici- tia et conuersatiõis gratia. Prio requirit ad puritateȝ mẽtꝫ mũditia.de q̃ dr Judit. xiij. Nõ vereat bona puella igredi ad dñȝ meũ puella q̃ est mũda in corde ꝛ cõscien tia necesse est esse mũda in carne qꝛ imũditia corpis ꝓ- cedit ab immũditia mẽtis. mat.xv De corde exeũt cogi tatiões male adulteria: fal sa testionia ita ꝙ cõsciẽtia ꝛ cor est causa oĩs mali opis Vñ vbi est mũdicia cordis ẽ mũditia operis vel corpis. Et ideo dicit beata lucia Pa schasio minanti sibi ꝙ ad lu panaria faceret eã duci. Nũ ꝙ coinquinatur corpꝰ nisi de cõsẽsu mẽtis. Et tales non

oportet timere intrare corã deo qr secure possit. Scdo requirit carnis puditia sine qua nullus in illã requiẽ intrabit siue sit mũdicia ṽginalis: siue matrimonialis: siue vidualꝭ. Nam vt dr. Sap. Nihil coinquinatũ intrabit in illã requiẽ. Talis sic munda fuit. Rebecha de qua dr. Gñ. xxiiij. Erat rebeca puella decora nimis ṽgo qꝫ pulcherrima: ⁊ incognita viro. Tertio dꝫ esse puella ꝯuersationis honeste: q̃ consistit in ṽbis ⁊ in gestis: et actib' pudicis. Vñ dicit virgo. Lucia pascasio. Corrũpunt bonos mores colloquia mala vl' vana. Vñ de hac põt exponi illud. iij. Reg. i. Erat ab isaac sunamitis puella pulchra nimis et sequit. Rex aũt nõ cognouit eã. Tertio dico ꝙ in ṽbo proposito notatur adeptio glie cuz dr. Dormit. vbi est sciẽdũ ꝙ glia eterna conparat somno ppt tria. s. qr Prio somnus est labor terminatiuus. Sic est etiã glia sempiterna. Vnd apoca. xl. Amodo eñ iam dicit spũs: vt reqe. a la. suis. Scdo somnus est naturaliter recreatiuus. vñ Joh. xvi. Si dormit saluus erit. Cuz eñ natura quiescit roborat ⁊ recreat: et recreata melius põt dormire ⁊ morbo resistere. sic facit qes eterna. vñ Apoc. xxi. Absterget de' oẽm lacrimaz ab oculis eorũ. Tertio somnus ẽ turbationũ sedatiu': sic etna glia. Leuit. xvi. Dormietis ⁊ nõ erit q̃ exterreat Rogem' ergo do. no. ie. c.

¶ Pro paruulo. Sermo. xi.

I diligeretꝫ me gauderetis vtiqꝫ qr vado ad patrẽ. Joh. xiiij. sz apostolum. ad Rom. xij. Oportet gaudere cũ gaudẽtib' Et qr iste puer gaudet ideo qui eũ dilexerũt debẽt gaudere cũ ipso. Et h est qđ dicit in ṽbo ꝓposito in quidẽ verbo duo notant. Prio propositũ debite ꝯgratulationis cum ꝑmittit. Si diligeretꝫ me Scdo euidentia lucide rationis ibi qr vado ad patrẽ ¶ Circa que nota. ꝙ ppter quattuor cõsueuerũt hoies gaudere de carorũ absentia. scꝫ cũ elegant ab eis. ¶ Primo ꝓ acqrenda diuitiarũ copia. ¶ Scdo

p acquirenda honorificia. ¶ Tertio p acquirenda sapientia. ¶ Quarto p sanitate habēda. propter quattuor debem⁹ sapiēter ferre absentiā paruulorꝝ. Et primo p acquirēda diuitiarꝝ copia. Nā vadūt ad obtinēdū imēsas diuitias. Nō enim est finis thesaurorꝝ illorꝝ. Vñ baruch iiij. O israel ꝙ magna ē glia dom⁹ dei ꝛ ingēs locus possessiōis ei⁹ ꝛc. Preterea ille est diues q̄ est cōtent⁹: et ille est paup q̄ nō est ɔtent⁹. vñ Sene. Que ē magna pauptas? auaricia. Que sūt magne diuitie? Nō desiderare diuitias. Sed illi q̄ suut in paradiso sūt ɔtēti ꝛ nihil pl⁹ desiderāt: ergo sūt diuites. vñ ps. Saciabor cū appuerit gloria tua. Math. xi. Oia mihi tradita sūt a p̄re meo ¶ Secūdo debem⁹ eis gaudere ppter acquisitionez maximi honoris: sunt em̄ filij dei et herēdes. Magn⁹ honor ē eē domicell⁹ impatoris: maior est esse fili⁹: ꝛ multo magis est esse fili⁹ dei altissimi. Si em̄ filius ꝛ heres p[er] deum Gal. iiij. Vnd ps. Glia et honore coronasti eū. ¶ Tertio debem⁹ eis gaudere ppter acq̄sitionez magne sapiētie Vñ Greg. Et quid est quod nō videāt qui videntē oia vident. In ipo em̄ tanq̄ in speculo oia vident apte. vnde Mat. xi. Cōfitebor tibi dñe rex celi ꝛ terre: q2 abscōdisti hec a sapiē. ꝛ prudē. ꝛ reuel' ea paruulis ¶ Quarto ē eis congaudendū: q2 acquisiuerent perpetuā sanitatem et vitam. Vñ Apoca. xxi. Et absterget deus oēm lachrimā ab oculis eorū: et mors non erit vltra neq3 luct⁹: neq3 clamor: neq3 dolor erit vltra: q̄ prima abierūt. Et ideo dicit ps. Cōuertere domine aiaz meā i reqē tuā: q2 dñs bñfecit mihi. Quia eripuit aiam meaz de morte: oculos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Nō g̊ de talib⁹ dolēduz est de recessu: nec plorānduz nisi temperate. ꝙtū. s. natura requirit rationabiliter. Exemplo beate agnetis que dixit parentib⁹ suis flentib⁹ videte ne me quasi mortuā lugeatis: sed cōgaudete mecū ꝛ congratulamini: quia cum his omnibus lucidas sedes accepi. Rogemus dominum.

¶ Pro paruulo. Sermo. xij.

Inite puu-
los venire
ad me. Ta-
liū ei est. re
gnū celorū
Math. xix.
Et ꝙ scribit
Eccl. xiij. Oē aial diligit sile
sibi. Dñs aūt nr̄ est hūilis: et
iō hūiles diligit sicut ipe di-
cit. Mat. xi. vbi ait. Discite
a me qꝛ mitis sum et hūil. cor-
de. Qꝛ ergo paruuli sunt hu
miles et ei sibi similes: ideo
libenter recipit eos: vt dꝛ in
verbo proposito cum ait di
scipul'. Sinite paruulos ⁊c.
In quo quidē verbo tria no
tant. Primo inducitur amo
tio tristitie rōnabilis cū pre
mittitur sinite. q. d. nolite p
hibere. Scdo ponit dilectio
innocētie desiderabilis: cū
addit: paruulos venire ad
me: q̄a. s. diligo eos. Tertio
subiūgit collatio gr̄e ineffa
bilis: cū subinfert: taliū eniz
est regnū celoꝝ. ¶ Primo ꝙ
tum ad primū. debem' per-
mittere deū facere ꝑpt̄ tria
¶ Prio ꝑpter rōnez ptātis
Scdo ꝑpter rōnē bonitatis
Tertio ꝑpter rōnē veritat'.
¶ Prio debem' ipm permit
tere facere rōe ptātis vl' au

ctoritatis. In volūtate ei ei'
vniuersa sunt posita: et non
est qui possit volūtati eius
resistere. Vñ ps. Omia que
cūqꝫ voluit dñs fecit in celo
⁊ i terra: ita accidit eis q̄ vo
lūt ei resistere sicut boui cō-
tra stimuluz calcitrāti: quia
vno stimulo ꝑcipit duos. vñ
ait paul' Act. ix. Durū est ti-
bi cōtra stimulū calcitrare.
¶ Secūdo debemus dimit-
tere facere deū ratione bo-
nitatis: quia semper facit
quod melius est. Vñ facit si
cut bonus medicus qui me
lius nouit quid expediat in
firmo ꝙ ipe infirmus vl' aliī
vnde Aristot. v. Ethi. dicit ꝙ
infirmus magis debet obe-
dire medico ꝙ patriī: ita est
de deo. vñ Aug. Si diuīa cle
mētia vsqꝫ qd pertingit: qd
minime dubitādū est crede
re mihi o homo qꝛ ita tecuz
agit vt agi oportet. Et iō dꝛ
Prouerbi. iij. Noli ꝓhibere
benefacere eū q̄ pōt ⁊ tu ipe
bñfac. ¶ Tertio debem' ipm
dimittere facere rōne v'ita-
tis ⁊ equitatis. Ipse eñi nō
potest errare. Ideo dꝛ Eccl.
v. Nō iudices contra iudicē
ſm eñi qd iustū est iudicat.
Cecus eñi nō debet videntē

dirigere: q2 si cec⁹ceco duca tū prestat ambo in foueā ca dūt. Math.xv. ¶ Scđo dico q in v̄bo ppoſito notaſ di lectio innocētie imutabilis cū dr paruulos. vbi est ſcien dum q innocētia paruulo ostēdiſ in tribus. ¶ Prio in mūdicia affectiōis. ideo di cit dñs. Math.xxiiij. Mali tia puuli est: tales sūt digni regno celo assistere. Unde Prouer.xxij. Qui diligit cor dis mūdiciā ppt grãz labio rū: habebit amicū regē. Et Math.vij. Beati mūdo cor de: qm ipsi deum videbunt. ¶ Scđo dico q ē in eis mun dicia vl inocētia ꝯuersatōis iō dicit dñs. Mat.xiiij. Nisi ꝯuersi fuerit z efficiamini si cut puuli inocētes sup.nō in trabutz i regno celo q2 nlla malicia ibi pōt regnare. vñ ps. Innocētes z recti adhe ſerunt mihi. Audiui q qdā iuuenis frat mior valde bo nus in fine dixit istud v̄buz cōtra fratres expectātes fi nē ei⁹. Me aūt ppt inocētiā suſcepiſti zc. ¶ Tertio i pue ris dz esse innocētia incorru ptiōis: q2 sequūtur agnum quocūq ierit: vt dr Apocal. xiiij. Et de talib⁹ cātat eccle sia. Quocūq pergis v̄gines cōsequūtur atq laudib⁹ zc. Jđo dicit dñs Prouer.ix. Si qs est puulus veniat ad me ¶ Tertio dico q in v̄bo ppo sito notaſ retributio glorio sa cū dr Taliū eñ est regnuz celo. Ubi est ſciendūz q re gnū celorū est taliuz triplici iure. Primo iure acquisitio nis. Scđo iure hereditarie poſſeſſiōis. Tertio iure libe ralis donatōis. ¶ Primo di co q regnū celo est puulo rum iure acquisitiōis. Nam p sacra baptiſmi ex institu tione diuina hoc acqſiuere. Omis eñ qui baptizat⁹ fue rit salu⁹erit. Math.vlti. De cretū aūt regis nō lz preteri re vt dr Hester.i. Sed poſſz aliqs dicere multi sūt bapti sati q regnū celo nō intrāt Dicendū est q nō intrāt: qa preſtāt impedimentū: z red dunt ſe indignos: tales non sūt paruuli. ¶ Scđo regnuz celo est puulo iure herdi tarie poſſeſſiōis. Filij enim patrē debēt hereditare. vñ Gala.vi. Si fili⁹ z heres per deuz. Jsti aūt sunt filij dei p adoptionē vel p adoptiōis grãz. vñ Jo.i. Dedit eis ptā tez filios dei fieri. his q cre.

in no. ei⁹/ Sz si fili⁹ et heres Ro. ij. ¶ Tertio regnū celoꝝ est puuloꝝ iure liberalis donationis. Nā cū de⁹ sit sūme liberalis ꝛ potēs: dat illd oībus dignis. Hec em̄ est proprietas liberalis: vt dr. iiij. Ethi. Hi aūt digni sunt. vnd dr eis. Lu. xij. Nolite timere pusillus grex: q̄a cōplacuit patri vr̄o dare vobis regnū Qd nobis concedat fili⁹ dei.

¶ Petrus. Sermo. xiij.

Etr⁹ quidez seruabatur in carcere. Orō aūt fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū ꝑ eo. Act. xij. Sicut reges terreni hn̄t suos carceres ad puniēdum malefactores ꝑ seruāda iusticia sic etiā rex celestis q̄ est iudex iust⁹ ꝛ rectū iudiciū ei⁹ vt habet in psal. Habet suos carceres in quibus pōit ꝑ peccatores. Et iō de carcere purgatorij spālit loq̄ndo pōt intelligi verbū ꝓpositū. In quo q̄dem v̄bo pn̄t tria notari. Primū est huius psōe noīalis ꝓpetas: cuꝫ p̄mittit petr⁹. Scd̄z est penalis acerbitas cū addit: suabat i carcere. Tertiū est fraternalis charitas: cū subiungit. Orō aūt fiebat ab ecclia sine intermissione ad deuz pro eo. ¶ Prio dico ꝙ in v̄bo ꝓposito notat noīalis ꝓpetas cuz dicit petr⁹. Ubi est sciendu ꝙ bn̄ ꝯuenit huic in eo ꝙ petrus vocat. Ubi est sciendū ꝙ petr⁹ primo iterpretatur agnoscēs qr ip̄e cognouit diuinitatē in xp̄o. Scd̄o interpretatur ꝯfitēs: qr xp̄m fuit cōfessus libere dicēs. tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Tertio interp̄tatur dissoluens: qr ip̄e habuit ptātē soluēdi. mat. xvi. Quodcūqꝫ em̄ solueris sup terrā: erit solutū ꝛ in celis. Has em̄ ꝓprietates habuit iste dn̄s. Nam prio sua pctā cognouit. Initiū em̄ salutꝫ est cognitio pcti. vn̄ ps. l. Iniq̄tatē meam ego cognosco. Scd̄o pctā dolendo fuit plene ꝯfessus iuxta illd ps. Dixi ꝯfitebor aduersuꝫ me: non aduersus primū me excusando iniusticiā non iusticiā meā: nō alienā: dn̄o. i. sacerdoti. q̄ tꝫ locuꝫ dei in hac pte. Tertio fuit vel erit dissoluēs in purgatorio ꝑ satisfactionē ꝯdignā: iuxta illud

Esa.iij.Solue vicla colli tui
captiua filia syō:qđ fit p pe
nas pctis debitas:ideo dr Ec
cle.ix.Quodcūqȝ pōt manus
tua opare istant:qz nec op⁹
nec rō ē apđ ifernos q̄ tu p
peras.¶ Scđo dico ꝙ i vbo
ꝓposit notaꝛ penalis acer
bitas cū addiꝛ seruabatur
in carcere.Ubi est sciēduz ꝙ
rex noster hȝ tres carceres
scȝ īfernū:purgatoriū.ꝛ lim
bū.Prim⁹carcer ē infern⁹et
est carcer reproboꝝ:vbi nul
la ē redēptio:qz volūtas ma
la nō habuit finē Uñ Job.x
In psona damnatoꝝ dicitur
Uadā ad terrā miserie Ecce
pena sensus tact⁹ꝛ tenebra
rum vbi vmbra mortꝭ Ecce
pena visus ꝛ null⁹ordo. Ec
ce pena intellect⁹:sed sempi
tern⁹ horror īhabitat. Ecce
pena eterni met⁹. Scđs car
cer est purgatoriū:vbi sunt
aie penitētiū:qui in hoc mū
do nō ꝯpleuerūt penitenti
am.De qua Paulus.Cor.iij
Hic salu⁹erit si trāsierit q̄si
per ignē:cōuenit eīm cū igne
inferni:ꝛ idē est sm Gre.sed
differūt q̄tū ad durationez
Hi aūt qui ibi sunt differūt
ab his q̄ sunt in īferno:qz hi
habēt bonā volūtatē ꝛ pati
entiā:illi vero ꝯtrariā.Ter
tius carcer est limb⁹pueroꝝ
qui nō habēt penā sensus ꝛ
hñt ꝯsolationē maximā itel
lect⁹:qz hñt infusaȝ sciam in
qua mūdana felicitas consi
stit sm phm.iiij.ethi.Cū eīm
desideriū nature non sit fru
stratum vel frustrat ex scđo
de aia:ꝛ oēs hoies natꝰ sci
re desiderent:statiȝ remoto
corpore qđ impedit:qz non
acquiriꝛ scia nisi mediātib⁹
sensib⁹:q̄ nihil impediunꝛ ꝛ
decipiunꝛ saltē p accidēs de
us infundit sciam aie. De h
pōt exponi illud Esa.xxiiii.
Uinctis ei⁹non aperuit car
cerem.Tertio dico ꝙ in ver
bo ꝓposito notatur caritas
fraternalis cum subiungiꝛ.
Oratio aūt fiebat sine inter
missione ab eccl'ia ad deū p
eo.Ubi est sciēdū ꝙ sicut in
carcerati liberanꝛ tripl'r scȝ
precib⁹pcio ꝛ cambio:sic illi
q̄ sunt in purgatorio. Prio
pcib⁹amicoꝝ. vñ.ij.Mach.
xij.Sctā ꝛ salubris est cogi
tatio p defū.ex. vt a pe.sol.
Scđo elemosynaꝝ pcio.Uñ
Thob.Elemosyna a morte ꝛ
a pctō aiaȝ liberat:ꝛ ipa est
que facit inuenire vitā eter
nā.Tertio cōmunicatiōe eu

charistie cū dat͛ offert̄ ꝑ de fūct͛ Joh.vi. Panis quē ego dabo caro mea est ꝓ mundi vita. Ro. ¶ pau. Ser.xiiij.

Aul⁹ peragr͂t͛ superiorib⁹ ꝑtibus venit ephesuz. Act xix. Intelligē do ꝑ partes supiores vitam presentem et hunc mūdum qui superior est respectu purgatorij possum⁹ dicere ꝙ hic paulus peragrat͛ superioribus partibus mūdi huius. i. suo completo viagio venit ephesuz id est ad finē. Ephesus eñi finis eorū interpretat̄. Uñ in v͛bo ꝓposito duo notātur. Primū est peregrinatio periculosa cū ꝓmittit̄. Paul⁹ pagratis. scz ꝑtib⁹. Scd̄m est terminatio erūnosa cū addit̄ venit ephesum. ¶ Primo notat̄ ꝙ isti⁹ nobilis viri finis fuit. Prio exēplar͛. Scd̄o fuit laudabilis. Tertio fuit vtilis. ¶ Prio dico ꝙ fuit exēplaris: q͛ bene finiuit dies suos: ꝛ dedit nobis exempluz sil͛r faciendi iuxta illud. Jo. xiij. Exemplū eñ dedi vobis vt quēadmodū ego feci ita et vos faciat͛. Nā ipe pniaz accepit ꝛ alia sacr͂a deuote. seruauit eñ cōsiliū. Eccl̄s vlti. finē loq̄ndi pariter audiam⁹. Deū time ꝛ mādata ei⁹ obserua: hec est oīs hō. i. ad oēs homines. Secūdo dico ꝙ finis huius dñi fuit laudabilis. Oīs eñ laus in fine canit̄ sicut in fine horaꝝ d͛ bñdicamus dño. Si nauigātes per totuz nauigiū ꝓspere nauigassent ꝛ prudēter ī fine deficerēt nō eēnt laudādi. Uñ Amb. Lauda nauigātis felicitatis. s. cū ꝑuenerit ad portū. Et iō dicit apl̄s. i. Cor. ix. Sic currite vt cōprehēdatis. Tertio dico ꝙ finis hui⁹ dñi fuit vtil͛: q͛ ad beatitudinē terminat⁹ est ſm ꝙ credere possumus Nā de paruis ad magna: de terrenis ad celestia venit: ꝛ d͛ t͂palib⁹ ad eterna: ꝛ his nulla est cōparatio si eñ vt ait. Greg. Que t͂nta sūt q̄ nobis ꝓmittūtur in celis vilescūt aīo oīa q̄ habētur ī terr͛. Jdeo de fine istoruz d͛. i. Cor. ij. Quoꝝ finis ſm opa eoꝝ. Opa eñ illorū sequunt̄ illos. Apo. xiiij. Uideam⁹ finē maloꝝ. Nā ille finis est. Primo vituperabilis: q͛ nec pniam accipiunt:

nec audire volūt hãc suadē-
tes: nec alia sacr̄a petūt nec
volūt: nō legāt p aīa nō resti
tuūt aliena: ⁊ hoc q̄z malā vi
tā egerūt. Aug. Nō est putā
da mala mors q̄n bona vita
p̄cessit. ⁊ idez Mori times:
male viuere nō times: nō p̄t
male mori q̄ bn̄ vixerit: ⁊ idē
hac aīa uersiōe pcucit̄ pctōr
vt moriēs obliuiscat̄ sui qui
dū viueret oblit⁹ ē dei. Et iō
dicit ap̄ls de talib⁹. i. Cor. ij.
Quoꝝ finis interit⁹. Scd̄o ē
taliū mors miſabilis: q̄z de
miſia tp̄ali trāseūt ad eter-
nā. Vn̄ Isa. lxvi. Vermis eo
rū nō moriet̄: ⁊ ignis eoꝝ nō
extinguet̄. Sꝫ q̄rit̄ q̄n̄o di-
cta sunt vera cum multi vi-
deant̄ sctāz habere vitā q̄ in
fine deficiūt. Rn̄deo q̄ ma-
gna est dr̄ia iter videri ⁊ esse
Et iō dicebat saluator mat.
vij. Attēdite a falsis pph̄etꝭ
q̄ veniūt ad vos in vestimē-
tis ouiū: intrinsec⁹ aūt sunt
lupi rapaces. ⁊ Mat. vi. No
lite fieri sicut hypocrite tri-
stes. exterminant eñ facies
suas vt videāt̄ hoīb⁹ ieiunā-
tes. Amē dico vobis: q̄z rece
perūt mercedē suā Qui g̊ bo
nā vitā h̄ūt nō sūt credendi
dānati. Scd̄o dico q̄ iste do
min⁹ comēdabit̄ a retributio
nis felicitate cū dr̄ vēit ep̄he
suz. Ubi ē sciēdū q̄ lz nesci a
mus certitudinal̄r vtrū iaz
sit i paradiso: credēdū est q̄
aut ibi est: aut cito erit cū fe
cerit qd̄ precepit sctā mater
eccl̄ia. Et dubia semp sunt
iterp̄tāda in meliorē partez
⁊ de quolibet ē bonū p̄sumē
dū nisi appareret contrariuz.
Possum⁹ g̊ dicere q̄ iste est
cū deo. ¶ Primo ad quiescē
dū. Scd̄o ad cōgaudendum
Tertio ad possidēdum. Pri-
mo est cū deo ad quiescēdū.
iuxta illd̄ Luc. xi. Pueri mei
mecū sūt i cubili. Sicut eñ
post labores hoies in stra-
tu quiescūt: sic post vitā p̄sē
tem laborātes in penitētia
reqescūt i patria. Apo xiiij.
Amodo eñ iam dicit spūs:
vt requiscāt a laborib⁹ suis.
¶ Secundo est cum deo ad
cōgaudendum ſm Boetiuz
Nulli⁹ boni sine socio ē iocū-
da possessio ⁊ de⁹ vult secuz
h̄re familiā cui sua bona cō
municet. Unde ad hoc ipse
inuitat amicos suos dicens
Mat. xi. Uenite ad me oēs
q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊
ego reficiaz vos. Deus facit
ſm qd̄ dēt facere boni ami-

ci s͡m Arist .i. Ethicor. Ami-
cus dz pmittere vocare ami
cū ad ↄsolatōez. Ad īfortuni
um aūt pigritatē esse optz.
¶ Tertio est cuz eo ad possi
dēdū Sumꝰ em̄ heredes dei
coheredes aūt xp̄i. Sumus
em̄ filij dei: ꝛ si filij et here-
des. ad Ro. xiij. Et iō q̄libet
eorū pōt dicere illō Prouer.
viij. Mecū sūt diuitie ꝛ glīa
supple heredibꝰ tribuenda.
vn̄ p̄s. Glia ꝛ diuitie i domo
eiꝰ: ꝛ iusticia eiꝰ manet in se-
culū sc̄li. Justū est aūt q̄ bn̄
operātes remuneret. Dignꝰ
ē em̄ operariꝰ mercede sua.
Mat. xij. Et nūq̄d est bene
fatuꝰ q̄ spreuit illā heredita
tem p ista? Si vt inq̄t Greg.
cōsideremus q̄ ꝛ quāta sūt
q̄ nobis pmittitur in celis
vilescit aīo oīa q̄ habent in
terris. Rogemus ergo dn̄m
nostrum ꝛc.

¶ Philippus. Sermo xv.

Dixit dn̄s phi
lippo: acce-
dens adiun-
ge te ad cur-
rum istum.
Act. iiij. Ista
verba ppe
cōueniunt isti dn̄o ꝛ ratione
nominis ꝛ ratiōe vocatiōis.
Ubi duo notant. Primū est
imperiū diuine maiestatis
cum premittitur. Dixit spiri
tus sāctus philippo. ¶ Secū
dum est cōtuberniuz supne
ciuitatis cū addit. Adiunge
te ad currū istū. ¶ Prio q̄tū
ad p̄mū est sciēdū q̄ philip
pus iuterp̄tat os tube: ꝛ iō
bn̄ cōuenit huic dn̄o qui tu
be pōt cōparari pp̄ter tres
cōditiones quas habuit: et
ad quas ordinata est tuba.
¶ Primo ad trāsportādum
tētoria. ¶ Scd̄o ad animan
dū ad prelia. Tertio ad cele
brādū solēnia ¶ Primo dico
q̄ tuba vel officiuz tube fu-
it ordinata ad transportan
dū tētoria. Un̄ Nu. iiij. dicit
Fac tibi duas tubas argēte
as: q̄bꝰ possis cōuocare mul
titudinē qn̄ mouēda sunt ca
stra. Tētoria nostra sunt cor
pora q̄bus regimur ꝛ in qui
bꝰ habitat aīa nostra. Ista
mouēda sūt in morte: ꝛ in se
pulturā gn̄aliter trāsportā
da. p̄s. Sepulchra eoruz do
mus illorū ineternum. Non
habemꝰ hic ciuitatē pmanē-
tem sed futurā iquirimꝰ he-
reditatē. Ad debitam ergo
trāslationē p debitā dispoſi
tionē nos vocat iste defūctꝰ

Unde potest nobis dicere il lud Eccl.xxxviij. Memento iudicij mei sic erit: tuã mihi heri: tibi hodie. Dispone ergo domui tue: qz morieris tu et nõ viues ij.Reg.ij. vocat ad aiandũ ad p̄lia. ps. Buccinate in neomenia tube in signi diei solẽnitat ꝫ vestre.i. ĩ festo renouatões lune. Ad hoc festũ vocat nos iste defunctus p̱ sua exẽpl a per suas elemosynas. Unde hoc põt exponi illõ. Prouer. Nõ est vir in domo sua: qz abijt via lõgissima in vita eterna sacculũ pecunie secũ tulit.i.elemosynas et alia bona opa: in die lũe hinc reuersurus.i.in die iudicij: qñ scꝫ erit lux lune vt lux solis. Tertio vocat ad celebrandũ solẽnia.i.ad deum laudeꝫ. ps. Laudate eum in sono tube. Ad hoc inuitauit nos iste dñs in morte per dispositionẽ indebitã corpus iesu xp̄i recipiendo Joh.vi. Qui mãducat meam carnẽ et bibit meũ sanguinẽ hꝫ vitã eternam. Ad quã xp̄us nos perducat qui est bñdictus in secula seculorum Amen.

¶ Johãnes cũ. Ser.xvi.

Johannes cum impleret cursũ suum: discedẽs ab eis reuersus est hierosolimã. act.xxiij. Dñs nr̄ cõparat vitã istã cuidaꝫ viagio. Uñ ait Jo.xvi. Exiui a p̄re et veni in mũdũ: iteruꝫ relinq̃ mũdũ et vado ad p̄rem. Ita possum⁹ dicere de isto dño q̃ vocat Johãnes ꝙ discedẽs a parẽtib⁹ et amicis reuersus est hierosolimã ad p̄rem.i. ad vitã eternã. Et h̄ ẽ qđ dr̄ in v̄bo p̄posito q̃ q̃dẽ v̄bo tria notant̄. Primũ ẽ dignitas p̄prie noiatiõis cũ p̄mit tit: Johẽs. ¶ Scđm est finis mũdane peregrinatiõis cũ addit̄. cũ impleret cursuꝫ suũ. ¶ Tertiũ est felicitas diuine visionis cũ subiũgit̄ reuersus hierosolimã. ¶ Prio q̃tũ ad p̄mũ qđ notat̄ cũ dr̄ iohãnes. Est sciẽdũ ꝙ iohannes interp̄tat̄ in quo ẽ gr̄a. Et bene ꝯuenit isto dño qui fuit. Prio gratiosus in se ratione moralis cõpõnis et p̱fectionis. Scđo fuit gratiosus p̱rimo rõne bone ꝯuersationis. Tertio fuit gratiosus deo ratione humilis

subiectionis. Primo dico ꝙ fuit gratiosus in se ratione moralis ꝯpositionis ꝛ pfe- ctionis. Fuit em̄ vir prudēs tēperat⁹ curialis totus affa bilis ꝛ benign⁹. Un̄ ꝙuis ſꝫ Apost. ij. Cori. xij. Sint grā rū diuisiões q̄ꝛ ē vn⁹ de⁹ diui dens sing... put vult. Iste hūit bonā ... ē q̄ꝛ multis gra tijs fuit dotat⁹. Un̄ bn̄ cōue nit illō. Prouer. iij. Dabit ca piti tuo augmenta gratiaꝝ. Scđo fuit gr̄osus prio rōne bone ꝯuersationis cū ipo vi uens pacifice ꝛ benigne. Iō bn̄ seruauit illō Apo. i. Cor. i. Gr̄a vob̄ ꝛ pax stat em̄ vnū cū alio hō em̄ pacific⁹ ē oib⁹ ḡtiosos. ps. Iusticia ꝛ pax osculate sūt. Qui ei est iust⁹ ꝑ ꝯn̄s ē ḡtiosus: q̄ꝛ sibi red dit inocētiā, primo beniuolē riā et supioribus reuerētiā. Tertio fuit ḡtiosus ꝺo ꝑ hūi lē subiectiōeꝫ ei⁹ p̄cepta ſuā do. Un̄ pōt de ipso exponi il lud. Lu. i. Gr̄a dī erat cū illo ¶ Scđo notat in v̄bo ꝓposi to finis mūdanis ꝑegrinati onis cū addit. Cū impleret cursum suū. Ubi est sciē. ſm Aug. ꝙ vita nr̄a est q̄daꝫ cur sus. Un̄ iste bon⁹ homo iple uit cursum suū tripl'r. Prio velociter. Scđo prudenter. Tertio laudabiliter. ¶ Prio dico ꝙ iste dn̄s impleuit cur sum sui velociter. Tū q̄ꝛ satꝫ iuuenis decessit Tū q̄ꝛ q̄libꝫ velocit̄ currit ad mortē. Un̄ Job. ix. Dies mei velociores fuerūt cursore. Cursor ei qn̄ ꝙ q̄escit ꝛ dormit: ſꝫ cursor ad mortē nunꝙ q̄escit. Et iō sine intmissiōe ꝺbem⁹ bn̄ ta cere iux̄ illō Gal. vi. Dū tēp⁹ hēm⁹ opemur bonū ad oēs marinarij dū tp̄s ꝓficuū ꝛ ꝓspū hn̄t nīſꝙ tp̄s expectāt Scđo dico ꝙ iste dn̄s imple uit cursum suū prudēter: q̄ꝛ sic prudēs cursor tria facit. Prio seip̄m exonerat. Scđo luta decliat. Tertio offendi cula vitat sic fecit iste bonus hō. Nā prio onera diuitiarū deposuit. iuxta illō. Heb. xij Deponētes oīe pōd⁹ curra mus ad ꝓpositū nob̄ certa men Mercator qn̄ scit pecu niā cito capsurā ꝙciti⁹ pōt ipaꝫ expēdit. Scđo prudēs cursor luta decliat. Sic fecit iste bon⁹ hō Nā lutū vitauit i. delitias q̄ coinq̄nāt. Iuxta illō Cori. x. Ego sic curro nō q̄si incertū: sed castigo corp⁹ meū ꝛ in ſuituťē redigo Ter tio prudēs cursor offendicu

la vitat: sic fecit iste bon⁹ hō. Uitat offēdiculū supbie ꝛ duriciei cordis. Un̄.ij. Cori.ij. Oīs q̄ in agone cōtēdit ab oībus se abstinet. Tertio dico ꝙ iste dn̄s ipleuit cursuz suū laudabilr: q2 pseuerauit vsq3 in finē. Nihil em̄ ꝓdest laboranti nisi pseueret ꝛ ad hoc pn̄t adduci tria exēpla. Primū est nauigātiū. Si q̄s em̄ optie nauigasset ꝑ totuz suū nauigiū ꝛ qn̄ eēt iux̄ portū deficeret nō eēt laudandus. vn̄ Amb. Lauda nauigātis felicitatē. s. cū3 puenerit ad portū alit̄ em̄ totuz ꝑdit laborē sine vtilitate. Secūdū exēplū ē pugnantiū. si q̄s em̄ optie pugnaret in pn̄cipio. ꝛ in medio: s3 i fine succūberet laudē de ꝑlio nō haberet. vn̄. i. cor. ix. d̄r ꝙ corona victorib⁹ dat̄ nō agonizātib⁹. Tertiū exēplū ponit̄ de currētib⁹ ad brauiū q2 non optie currēs in pn̄cipio sed pseuerās vsq3 in finē accipit brauiū iuxta illud. i. Cor. ix. Oēs q̄dē currūt: s3 vnus accipit brauiū sic currite vt cōprehēdatis. Iste igit̄ dn̄s nō solū bn̄ cucurrit in pn̄cipio ꝛ in medio: s3 pseuerauit vsq3 in finē. Nā i fine vite sue bn̄ ostēdit ꝙ optimū brauiū et coronā accipiet. Signa eni3 magne deuotōis ōn̄dit: q̄ arguūt ipsuz eē de numero saluādoꝝ. Un̄ bn̄ pōt de ipō dici illud Mat. x. Qui aūt pseuera. ꝛc. Rogem⁹ ergo do.

¶ Andreas. Sermo. xviij.

Nus ex duobus q̄ secuti sūt dn̄m: erat andreas frat̄ symōis petri Jo. i. s̄m ꝙ scribit̄ Eccl̄. xxiij. Magna gloria est sequi dn̄m suū: ēt q2 ad imitatiōe3 bti andree ꝗ dn̄s ādreas secut⁹ ē xp̄m. Dign⁹ ē magna gl̄ia. Et iō tā rōne seq̄le ꝙ nois bn̄ sibi cōuenit v̄bū ꝓpositū in q̄ tria no. Primū ē distictio singl̄aris cū p̄mittit̄ vn⁹ ex duob⁹ Scd̄3 ē imitatio exēploꝝ cu3 addit̄. Qui secuti sūt dn̄m. Tertiū ē discretio noialis vl̄ designatio psonalis cū subiungit̄: erat andreas. Prio q̄tū ad p̄mū sci. ē ꝙ btūs andreas ꝛ iste dn̄s secuti sunt dn̄z. ¶ Prio sicut seru⁹ dn̄m ꝑ viā obedi. ētie ꝛ hūilitatis. ¶ Scd̄o sicut filius patrē ꝑ viā siītudinis ꝛ ↄformitat3

¶ Tertio sicut discipl's magistrum per viã obedientie. ¶ Quarto sicut agnus pastorẽ ꝑ viã innocẽtie ⁊ puritatis. ¶ Primo dico ꝙ btũs Andreas ⁊ iste dñs secutꝰ ẽ xp̃z sicut seruꝰ dñz ꝑ viã obedientie ⁊ hũilitatis. vbi est sciẽ. ꝙ q̃druplex est seruitꝰ. Prima seruitus est nãlis. Scda seruitus est regalis. Tertia seruitꝰ est mercedis. Quarta seruitꝰ ẽ charitatꝫ Pria seruitꝰ est naturalis. Sicut eñ natural'r necessariũ est eq̃s ꝙ per hoies dirigant q꞉ natura nõ deficit in necessarijs. ita carẽtibꝰ prudẽtia necessariũ est ꝙ ꝑ prudẽtes regant sicut sũt barbari ⁊ hoĩes siluestres. Secũda seruitꝰ ẽ legalis quã leges statuũt ⁊ hoc eoꝝ q̃ capiunt in bello q̃ dicunt serui a ſuãdo. leges eñ h̃ statuerũt vt hoĩes animent ad defensionẽ patrie sue potiꝰ q̃ seruos fieri. Tertia seruitꝰ ẽ eoꝝ q̃ p̃cipal'r mercedẽ expectãt ꝑ suo seruitio. De h̃ Jo. iiij. Mercenarius aũt videt lupũ veniẽtẽ ⁊ fugit. q̃a mercẽnariꝰ est. Quarta seruitus est p̃ncipal'r eoꝝ qui ex amore seruiũt. ꝯsequẽter ex retributiõe: ⁊ de hoc dicit dñs Mat. xxiiij. Fidelis seruus ⁊ prudẽs quẽ cõstituit dñs sup familiã suaz. Talis fuit iste dñs: q꞉ ex amorẽ dñico seruiuit. ⁊ eiꝰ secutus est volũtatẽ. ideo põt de ipso exponi illud Gen. xxiij. Precedat dñs seruũ suũ ⁊ nõ ego seruus aũt q̃ nõ facit volũtatẽ dñi sui vapulabit Lu. xxij. Iste fecit voluntatẽ dñi sui: eiꝰ p̃cepta iter alios bene seruãdo. Et iõ bene sibi põt dici illud qđ sequit. Euge serue bone ꝑ dilectionẽ. ⁊ fidelis q꞉ sup pauca fuisti fidelis. sup m̃lta te costi. Lu. xix. Scdo secutus est xp̃z sicut filius patrẽ per viã similitudinis ⁊ cõformitatꝫ. Unñ põt de ip̃o dici illđ Eccl'. xxx. Mortuꝰ est pater eiꝰ et q̃si nõ est mortuꝰ: similẽ eñ reliq̃t post se sed in quo in hũilitate. De qua mat. xi. Discite a me q꞉ mitis sum ⁊ hũilis corde. Mitis ƀm Arist. viij. ethicoꝝ. tenet mediuz inter duo extrema. s. iracũdiã qui excedit irascẽdo q̃bꝰ nõ opꝫ et q̃ñ oportet. ⁊ irascibilẽ: q̃ nõ irascit q̃ñ oportet ⁊ q̃bꝰ oportet. Mitis aũt irascit q̃bus oꝫ. Nõ eñ irasci quis

bus oportet stultū est: vt d͛ ibidē humilis aūt tꝫ mediū inter sup̄biā q̄ appetit honores sine sufficiētia: ꝛ deiectionē que nō curatꝫ facere. vñ ꝟtutes ꝛ sufficientia honorant. Vñ hūilis nō appetit honores īdebitos: ꝛ vult honorare ꝟtutes. Sꝫ tūc ē instātia de sctis ꝛ ꝟtuosis q̄ recusabāt honores. Ad qđ dicendū ꝙ nullus est q̄ defectus aliquos non hēat. Vñ attēdendo ad defectus recusabāt honores attēdēdo ad ꝟtutes non recusabant. Vñ xp̄s ponēs exēplū hui⁹ Johā.xiij. Uos vocatis me magister ꝛ dn̄e ꝛ bn̄ dicitis sū etem̄ postꝙ lauit pedes discipuloꝝ dās exēplū humilitatis. Jo.xiij. Tertio secut⁹ est dn̄s sicut discipulus magistrū ꝑ viā obediētie. Querit ph̄us.ix. Ethi. cui magis est obediēduꝫ magistro vel patri. Et dicit ꝙ magistro ꝛ duci ꝛ medico magis ē obediendū ꝙ patri in his q̄ spectāt ad ipsos. Et prio posterioꝝ d͛ ꝙ oꝫ adiscētē credere hoc fecit iste dn̄s: q꞉ credidit ꝯfecte in xp̄m. vñ bene impleuit illud. mathei.viij. Magister sequar te q̄cūꝙ ieris. Quarto secut⁹ est xp̄s sicut agnus pastorē per viā puritatis ꝛ inocētie: ꝛ maxime in fine purificās se ꝑ cōfessionē ꝛ sacroꝝ susceptionē que hn̄t purificare hoīs ꝯsciēciā. vñ Hiere.xvij. Nō sū ꝯfusus te pastorē seq̄ns Rogemus ergo dn̄m ꝛc.

¶ Jacob. Sermo .xviij.

Jacob abijt iter qđ ceperat. ꝛ fuerūt ei obuiam angeli di. Ge.xxxij. Jacob ī lingua hebrea ideꝫ est qđ iacobus in lingua latina. Ideo ista ꝟba bn̄ pn̄t conuenire isti dn̄o qui iacubus vocabatur in quib⁹ ꝟbis tria notātur. Primū est noīatio vel ꝑsonalitas d̄signata cū p̄mittit͛ iacobus. Scd̄m est peregrinatio terminata: cū additur abijt iter qđ cepat. Tertiū est retributio inchadta cū subiūgit͛. Et fuerūt ei obuiā angeli dei. Primo q̄tuꝫ ad primū est sciēdū ꝙ iacobus interp̄tat͛ supplātator. Tria aūt sunt q̄ supplātare debemus. s. munduꝫ carnē ꝛ

demonia q̄ ꝯm Boe. diuersa mouēt ꝑlia. ¶ Prio mūdus nos allicit ꝑ terrenas ꝯcupiscētias. Vñ Job. xviij. Abscōdita est terra. id est in terrenis diuitijs pedica ei⁹ hanc debemus supplantare per elemosynas. Lu. xi. Date elemosynā et oīa mūda sunt vobis. ¶ Scđo caro nos allicit ꝑ delitias sic̄ ham⁹ piscē ꝑ escā. Nos aūt debem⁹ volētez nos decipere supplātare per abstinētiā. iuxta illō. i. Petri. ij. Charissimi obsecro vos tanq̄ aduenas et pegrinos abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs q̄ militāt aduersus aīam. ¶ Tertio dyabol⁹ nos allicit ꝑ fraudulētiā vel fraudulentā verecūdiā maxie ī fine ne ꝯfiteamur pctā nr̄a. Vñ Gñ. ij. Ipse insidiat calcaneo tuo. i. finit: q̄ per calcaneū partē corporꝭ vltimā ītelligit. Nos debem⁹ eū decipere cōfitendo ꝑs Dixi ꝯfitebor aduersū me iiusticias meas dño. Scđo notatur in ꝟbo ꝓposito peregrinatio termiata cū additur: abijt iter qđ ceperat. Ubi est sciē q̄ q̄ttuor sunt q̄ faciūt vias difficiles. Primo qñ sūt mōtuose. Scđo quando sūt lutuose. Tertio quādo sunt petrose. Quarto qñ sunt glatiose. Prio vie sunt difficiles qñ sunt montuose. Vñ Ecc. xxv. Ascēsus arēosus ī pedibus veterani: qui. s. est valde difficilis et significat supbiā. Scđo sunt vie difficiles quando sunt lutuose. Vñ Abacuch. iij. Viā fecisti ī mari eq̄s tuis in luto aquaruz multaꝝ qđ est vade difficile ꝛ mirabile ꝓpter difficultatē. Tertio sunt vie difficiles qñ sunt petrose. Vñ Eccle. xxi. Via ipiorū cōplātata lapidib⁹. Quarto vie sunt difficiles quādo sunt glatiose et lubrica. Vñ. ꝑs. Fiant vie illoꝝ tenebre. scꝫ pctōꝝ ꝛ lubricū et angelus dñi persequēs eos. Ista quattuor sūt in peregrinatione ī via hui⁹ mundi. In pñti em̄ vita ꝯm Greg. quasi in via sum⁹ qua ad patriaz pergimur. Q[ua]li aūt spūs iter nr̄z quasi q̄dā latrunculi obsident vel per mōtes supbie vel per lutuz luxurie: vel. ꝑ petras ire: vl' per lubricū instabilitatis et cōstantie. Per istas vias cū dei adiutorio transiuit iste dñs. Et si tamē aliqñ cecidit ꝑ via maxime in finē surre-

xix.ps. Impulsus euersus sū vt caderē & dn̄s suscepit me Fortitudo mea & laus mea dn̄s & factus est mihi in salutē. Tertio no. in v̄bo ppo sito retributio inchoata cuz subiungit. Et fuerūt ei obuiam āgeli dei. vbi ē sciē. ꝙ angeli veniunt obuiā aīabus. Pri͂o ad defendendū. Sc̄do ad p̄sentāduz. Tertio ad honorandū. ¶ Pri͂o dico ꝙ angeli veniūt obuiā aīabus ad defendendū. vn̄ ps. Angelis suis deus mādauit de te: vt custodiat te in oībus vijs tuis. Un̄ dicit cū quedaz aīa egrederet & dyabolus ꝯtra eā multa diceret. Angeli enz de dyaboli ꝑtāte eripuerūt. Sc̄do obuiāt ad p̄sentāduz. Unde cātat ecclesia di. Dn̄e iesu xp̄e rex gl'ie libera aīaz eius de manu inferni & de ꝓfundo lacu: libera eā de ore leonis ne absor. eā tar. ne cadat in obscurū sed signifer sctūs michael rep̄sentet eā in lucē sanctā quā olim abrahe promisisti & semini eius. ¶ Tertio veniunt obuiā ad honorādū: sicut faciūt ciues amico. vn̄ narrat btūs Gre. de romulo ꝙ in morte eius venerūt duo chori de celis q̄ psallētes itavt clare ab astātibus audirent eā portauerunt in celū. Rogemus ergo dn̄m nostrū iesum xp̄m.

¶ Simon. Sermo.xix.

Simon dormis. Mat. xiiij. Qr iste dn̄s simon fuit vocat⁹ de miseria hui⁹ mundi et venis ad celestē requiem Ideo sibi ꝯueniūt v̄ba ꝑpo sita sp̄ualiter intellecta. In quibus verbis ad eius cōmendationē duo notantur. Primū est noīs proprietas virtuosa: cū p̄mittit simon q̄ interpretat obediēs. Sc̄dm est felicitas gaudiosa cū addit dormis. Pri͂o q̄tū ad p̄rimo est rñdēdū ꝙ iste potuit ꝓprie vocari simon. i. obediens. Qr fuit obediens. Pri͂o deo eius p̄cepta seruando. Sc̄do fuit obediēs ecclesie. Tertio fuit obediēs rectoribus mūdi. Pri͂o dico ꝙ iste fuit obediēs deo ei⁹ p̄cepta int̄ alios sc̄lares s̄uādo. Un̄ dn̄s adolescēti petenti quō posset ad vitā etnā ire. Re-

spondit si vis ad vitā igredi
sua mādata Deut. viij. Obe
dire em̄ dei opz mag(is) q̄ hoi
bus. Scḋo fuit obediens ec
clesie et ei⁹ p̄latis. iuxta illḋ
Eccl. iij. Filij sapie eccl'ia iu-
stoꝝ et natio eoꝝ obuia. Ter
tio fuit obediens rectorib⁹ ꝛ
potestatibus. iuxta illḋ Ro.
xiij. Filij obedite prepositis
v̄ris. Nō ei est ptās nisi a ḋo
ꝛ q̄ potestati resistit dei volū
tati resistit. Ro. xiij. Scḋo di
co q̄ in v̄bo ꝓposito notat̄
eius felicitas gaudiosa: cuz
addit̄: dormis. Ubi est scien.
q̄ p somniū intelligit̄ reqes
sempiterna. Sōnus em̄ cor
poralis est. Primo laboꝝ ter
minatiuus. Scḋo doloꝝ mi
tigatiu⁹. Tertio ē terrenorū
fugatiuus. ¶ Primo dico q̄
somnus corpalis est laborū
termiatiuus. vn̄ xp̄s post la
borē diei dixit discipl'is suis
Dormite iā et reqescite. Sic
est de vita p̄nti et eterna. q̄a
hic ē multiplex labor. hō̄ ei
nascit̄ ad laborē. Job. v. In
vita aūt eterna erit requies
sēpiterna iuxta illḋ Ap. xiiij.
Amodo ei iam di. sp. vt re. a
la. suis. ōre. qꝛ ibi nō s̄nt illa
ꝓpter q̄ laborare opotet. s.
fames sitis. caloꝛ. frigus. et

hmōi. ¶ Scḋo dico q̄ sōnus
corpalis est doloꝝ mitigati-
uus. Jḋ dixerūt discipuli ḋ
lazaro. Si dormit salu⁹ erit.
Joh. xi. Signū ē q̄ natura vi
cit morbū nō sinentē dormi
re: sic est in vita eťna: qꝛ nul
lus est doloꝛ Un̄ Apoca. xxi.
Absterget deus oēz lachri-
mā ab oclis eoꝝ. et mors nō
erit vltra doloꝛ neqȝ clamoꝛ
neqȝ luct⁹ erit vltra. Jā ei
hyems trāsijt ymber abijt ꝛ
recessit. Cant. xxx. ¶ Tertio
dico q̄ sōnus corpalis e ter
rorū fugatiuus ꝓpter qḋ di
xit dn̄s popl'o iosue. Leuit.
xxvi. Dabo pacē in finib⁹ ve
stris dormiētis: et nō erit q̄
exterreat. Sic erit ivita et
na. scȝ quies sine terrore qꝛ
ibi null⁹ erit inimic⁹ nec vlla
discordia: et oīm vnū cor et
vna volūtas Un̄ p̄s. In pace
in idip̄m: dormiā et reqescā.
Roge. ḡ. ¶ Math. Ser. xx.

Idit iesus
hoiem ma
theū noie:
ꝛ ait illi. se-
quere me.
et surgens
secutus est
eū. Math. ix. Quia iste dn̄s
fuit sapiens et vir bom con-

filij: iõ sibi ꝯuenit. ⁊ ꝯuenie bat nomen qđ habuit.s.ma the⁹ em̄ donator ꝯsilij iterp̄ taẗ. Uñ i ṽbo ꝓposito ad ei⁹ cōmēdationē de ipo spūalr̄ exponēdo tria notāẗ. ¶ Pri- mū est ꝓpetas nois cū p̄mit tiẗ. Uidit iesus hoiem mat. no. Scđz est electio nois: cū addiẗ. Et ait illi: seq̄re me vo cās eū de mūdo.s. Tertiū est executio hois subiungiẗ. Et surgēs secut⁹ est eū. Primo q̄tuz ad p̄mū ē sciēdū q̄ ma theus interp̄taẗ donator cō silij: q̄r ip̄e fuit donator cōsi lij: ⁊ q̄r habuit q̄ttuor ad bo nū ꝯsiliū req̄rūtur. Primuz est vt sit ꝯsiliari⁹ sapiēs. Uñ Thob.iiij. Cōsiliū sēp a sapi ente ꝑquire. Scđz ē vt sit a- mic⁹. vñ puer.ij Causaz tuā tracta cū amico tuo. Tertiū est vt sit bon⁹ iō đr Eccł.xxv. A cōsilio malo s̄ua aiam tu am. Quartuz ē vt sciat circa q̄ cadit cōsiliū ꝯ habuit iste dn̄s respectu aie sue. Nā i fi ne vite sue sapiēs fuit. Ama uit aiam suā ⁊ q̄ sūt bona si- bi ꝯsuluit: ⁊ q̄ agēda erāt no uit. Sūt aūt mł̄ta s̄m ph̄m.i. Iconomicoꝝ circa q̄ cadit cō siliū. Primū est si res de qua agiẗ sit iusta vł̄ iniusta. Scđz est de pace vł̄ de guerra. Ter tiū de alimento. Quartū de legib⁹. Quintū ē đ custodia ciuitat̄. Primū habuit iste ⁊ primo de iusticia acquirē- da. Scđo de pace cū deo fa- ciēda. Tertio de cibo eucha- ristie deuote sumēdo Quar to de diuinis legibus seruā dis. ¶ Quītū ē de custodia mūdana a tētationibus ⁊c.

¶ Bartholome⁹ Sermo.xxi.

Scenderūt in cenaculū vbi mane- bat bartho lome⁹ Act. i. Cenaculū đr a cena q̄r ibi cenaẗ: ⁊ bn̄ siḡt vitā eter- nam vbi cenāt scti. sicut em̄ hoies post cenā cessant a la borib⁹ ⁊ q̄escūt sic est in vita etn̄a. Uñ apoc.xiiij. Amodo iā dicit sp̄s vt req̄escāt a la borib⁹ suis. ⁊ idē. Bti qui ad cenā nuptiaruz agni vocati sūt ad hāc cenā ⁊ ad hoc ce naculū btūs bartholome⁹ ⁊ alij scti ap̄li ascēderūt. Uñ ēt hi q̄ de hoc mūdo bn̄ ꝯfes si recedūt: recte ascendūt. ⁊ iō de isto dn̄o q̄ de hoc mun do ordiate recessit pōt expo ni ṽbū ꝓpositū: q̄r saltē i spe

ascēdit. vñ dr: ascēderūt i ce-
naculū vbi manebat bartho
me⁹. In qbus qdē ṽbis duo
notant. Prīo ponit act⁹ vir-
tuosus cū pponit ascēderūt
in cenaculū. ps. Ibūt de ṽtu
te i ṽtutē. Scdo ponit stat⁹
gloriosus cū addit in cena-
culū vbi manebat bartholo
me⁹. Prīo est sciē. ꝙ bartho
lomeus interptat fili⁹ suspē
dētis aquas. i. dei q aq̄s p-
ducit in nubib⁹ ꝛ suspendit
bū q bartholome⁹ fuit. Pri
mo fili⁹ diligēs. Scdo filius
sapiēs. Tertio filius obedi-
ens. Talis fuit iste filius q
decessit. Primo fuit filius sa
piētie iuxta illud Prouerb.
Gl'a patris est filius sapiēs
Fuit aūt sapiēs: qr pñtia
ordinauit. s. aīam suā ordia-
uit sm ꝙ mādat eccl'ia. Fuit
pctā pterita recordat⁹ et de
futura gl'ia disposuit p ele-
mosynas ꝛ pia legata facta
eccl'ie ꝛ paupibus. Ista sunt
opa sapientis sm Tulliuz et
Senecam. Scdo dico ꝙ iste
dñs fuit filius obediēs iuxͣ
illud eccl's. iiij. Filij sapiētie
lecclesia iustoꝝ ꝛ narratio il
loꝝ obuia: ꝛ bene dicit ꝙ fi-
lij sapiētes sunt de cōsortio
iustoꝝ. Impossibile est eniz
prudentē nō existentē bonū
vi. ethicoꝝ. Qr virtus cū vi-
tijs stare nō pōt. pōt tñ esse
instructus: vel habere natu
ralē industriā. Sequit ꝛ nar
ratio illoꝝ obuia. iuxta illud
Ephe. vi. Filij obedite parē-
tibus vestris in his. s. q estꝫ
eis subiecti. s. sm corpus sꝫ
aūt aīam ꝛ ea q subiecti estꝫ
alijs magis debeatꝫ obedi-
re ꝛ alijs sm ea in qb⁹ subie
cti estis eis vt sunt ptātes
iuxta illud Ro. iij. Ois aīa
ptātibus subiecta sit. Non
eñ est ptās nisi a deo. sm ēt
phūm. ix. Ethi. Fili⁹ militās
magꝫ dꝫ obedire regi vl' du-
ci ꝙ patri dico in his que p-
tinēt ad eoꝝ officia. ¶ Ter-
tio iste fuit fili⁹ seruiēs deo
parētibus ꝛ amicis. Juxta il
lud Eccl'. iij. Qui tiet deū ho
norat parētes. ꝛ q dñs ser-
uiet his qui se genuerūt: et
de seruitio dei. Et ecce pōt
exponi illud. Eccl's. iiij. Qui
honorat patrē. s. deū iocūda
bit in filijs. De q Matth.
Pater nr̄ q es in celis scifi-
cet nomē tuū: ꝛ matrē. s. san
ctā eccl'iam. Uita viuet. s. lō-
giore. s. eterna. De qua ps.
Portio mea dñe sit in terra
viuentiū. Qr igitur iste fuit

filiꝰ sapiēs suā aīam ordinā do obediēs deo ⁊ alijs ⁊ seruiēs: nō hīe dz hereditatē Ad quā xp̄s nos pducat q̄ ē bn̄dictꝰ in secula seclorum. Amen.

¶ Barnabas. Sermo. xxij.

Segregate mihi. Barnabā. Act. xiij. Istud v̄bū dictuz est de beato barnaba apostolo potest etiam exponi de isto nobili sanctis angelis dictū a deo vt ip̄z separēt de h̄ mūdo. In quo q̄dez v̄bo tria notantur: Primū ē iperiū gratiosuz: cū pmittit separate .s. a mūdo. Scd̄z ē ꝯsortiū gratiosū: cū addit mihi. Tertiū est meritū fructuosū cū subiūgit barnabā q̄ filiꝰ ꝯsolationis interp̄tat. ¶ Prio q̄tū ad p̄mū est sciēdū ꝙ tria sunt a q̄bꝰ libēter hoīes sepant. Prio a contagiosis. Scd̄o ab inimicis tertio a locis seruitutis. Primo ergo hoīes libent sepātur a ꝯtagiosis: vt sūt leprosi ppterea Leui. xvi. Mādabitur ꝙ habitarēt ex castra sic debemꝰ separi a malis hominibꝰ: q2 iterficiunt malis moribꝰ ⁊ exēplis iux illō ps. Cū scō scūs eris. ⁊ cū puer so puerteris. Et eccl. xiij. Qui tetigerit picez: inq̄nabit ab ea: ⁊ qui cōicabit supbo idu et superbiaz. Scd̄o libēter debēt hoīes separari ab inimicis. iux illud Ecc. vi. Ab inimicis tuis sepa te. Et Eccle. xij. De inimico tuo nō cōfidas ieternū: inimici nr̄i sunt demones ⁊ iō ab eis separi debemꝰ. i. Pe. ij. Aduersarius nr̄ dyabolus tanq̄ leo rugiens circuit q̄rēs quē deuoret cui resistite fortes in fide. Tertio libēter debēt hoīes separi a locis seruitutis. Et iō sz h̄ voluit deꝰ separe filias isrl ab Egypto vbi seruiebāt pharaōi s̄b onere luto ⁊ paleaq̄ Iste locꝰ ē mūdus q̄ totꝰ in maligno positꝰ ē. ij. Pe. v. In quo hoīes seruiūt pharaoni i. dyabolo s̄b onere auaricie palea ꝛ superbie: luto luxurie. Oē enī q̄d est in mundo est ꝯcupiscentia carnis: aut ꝯcupiscētia oculorum: aut supbia vite. i. Jo. ij. Propt̄ hm̄ōi p̄dicta vult deus aīas a corpore separi. Et primo a contagiosis ne inficiant. Secūdo ab inimicis ne seducantur. Tertio a mūdo ne opp̄

mant ꝛ affligant varijs temtatiōib⁹ ꝛ vincant. ꝓpter h̄ vult de⁹ amicū suū segregare a mūdo. Vn̄ raptus est ne malicia mutaret aiam ei⁹. Sap. iiij. Scdo not. in v̄bo ꝓposito ꝯfortiū gaudiosuz cū addit mihi. Prio q̄ suz sanitas ideficiēs. ps. Qui sanat cōtritos corde ꝛ alligat ꝯtritiōes eoꝝ. Scdo qui suz amic⁹ subueniēs. Can̄. v. Comedite amici mei mecū. Tertio q̄ suz ꝛ do locū ꝑmanēs. ꝛ sufficiens. Mat. xv. Uenite bn̄dicti pa. mei pci. para. vo. a cōstiōne mūdi. Tertio no. i v̄bo ꝓposito meritū fructuosuz: cū subiūgit. Barnabā q̄iterp̄tat fili⁹ ꝯsolatiōis. qꝛ eni iste libent̄ ꝯsolat⁹ est aliosꝛ iō meruit ꝯsolari. Juxta illō Mat. Jn q̄ mēsura mēsi fuerit͂ alijs remetit̄ ꝛ vobis a deo. s. ꝛ i vita eterna. Merito igit̄ iste cōsolat̄. Prio qꝛ fuit fili⁹ ꝯsolatiōis lugētib⁹ iuxta illud Eccl̄. iiij. Nō desis plorātib⁹ ꝯsolationē ꝑm eī pb̄z. ix. Ethi. Magna ꝯsolatio est visitatio amicoruz. Vn̄ ait. P̄ntia amicoꝝ est delectabilis. ꝛ iō ait apl̄s Ro. xij. Gaudere cū gaudentib⁹ ꝛ flere cuz flentibus. Addit aūt pb̄s. Qꝛ ꝯsolatio ē afflictis p̄ntiaīō in tribulatiōe ꝓ̄pter sunt visitādi Jn cōsolatiōe pigres ꝛ h̄ ne possint notari amici q̄ ꝓpt̄ seipos h̄ agāt. Scdo fuit fili⁹ cōsolatiōis viduis ꝛ pupillis. Exēplo iob. ix. dicētis. Cor vidue ꝯsolat⁹ suz. ꝛ hoc est bene necessariū: qꝛ vidue sūt vt pl̄imū desolate. vn̄. i. ad Thi. v. Que autez vidua ꝛ decorat speret in deū. Tertio fuit filius ꝯsolatiōis egētib⁹. Juxta illud exēplū thobie. Thobias ꝑgebat ꝑ oēz cognatione suā ꝛ cōsolabat̄ eos. Diuidebatq̄ vnicuiq̄ ꝓut poterat de facultatib⁹ suis. Naz ꝑm btm̄ Greg. in. iiij. dyalogorū. Domus celestis acquirit̄ opibus mie ꝛ pietatis. Rogemus ergo dn̄m ꝛc.

¶ Mathias. Sermo. xxiij.

Ors cecidit sup mathiā Act. i. Quia dn̄s est vocatus. Mathias. ꝛ sors mortis cecidit sup eū. iō ꝯgrue pōt dici ꝛ exponi de ipo v̄bū ꝓpositū in q̄dē v̄bo tria notant̄. Primū ē necessitas moriēdi: cū

premittit. Sors cecidit. Se
cũdũ est ꝓprietas decedẽtꝫ
cũ addit sup eũ. Tertiũ ē cõ
moditas vł vtilitas ꝯgaudē
tis cũ subiungit. Et annume
ratꝰ est. ¶ Prio ꝗtũ ad pmũ
est sciẽdũ ꝙ mors dr sors ꝓ
pt tria. ¶ Prio ꝓpt dubita
tionē ꝓcedētē. Nescit eñ hõ
finē suũ. eccł. xxi. Nil icertiꝰ
morte vel hora mortꝫ. Scdo
ꝓpter timorē comitātē Job
Peccātē me quotidie timor
mortis ꝯturbat me. Et ps.
Timor mortis cecidit super
me. Tertio ꝓpt certitudinē
subsequētē. Heb. ix. Statu
tũ ē oibus semel mori. Circa
aũt hãc necessitatē moriēdi
est sciẽdũ ꝙ iste casus mortꝫ
Prio ē vłis. Scdo ē ineuita
bilis. Tertia ē irrecupabilis
¶ Prio dico ꝙ casus mortis
est vłis. Quis eñ ꝭm ps. est
hõ qui viuet ꝛ non videbit
mortē. q. d. nullus. Tã diues
ꝙ paup tã potēs ꝙ debilis:
tã sapiēs ꝙ stultus vñ Ba
ruch. vbi ē pnceps gētiũ ec
ce potētia: ꝛ q̃ ptātē hñt sup
bestijs q̃ sũt supꝰ terrã q̃ ar
gētũ thesaurizãt ꝛ aurũ i q̃
ꝯfidũt hoies. Ecce diuitie ꝛ
tñ exterminati sunt ꝛ ad infe
ros descẽderũt. Scdo ē me
uitabilis: qꝛ statutũ ē hoibꝰ
semel mori. Heb. ix. Statu
tũ aũt regꝫ nõ lꝫ ꝓterire. He
ster. i. Tertio est irrecupabi
lis. ij. Reg. xiiij. Oēs mori
mur ꝛ q̃si aq̃ dilabimur sup
terrã q̃ nõ reuertunt. Ecce ir
recupabilitas. ¶ Scdo po
nit in ꝟbo ꝓposito ꝓpetas
decedētꝫ cũ addit sup math.
qui deo donatꝰ iterpꝛtat. Fu
it aũt h deo donatꝰ tripłr in
baptismate: i penitētia: ꝛ eu
charistie sũptiōe. Insup in
sua glorificatiōe in spe vł in
re. De prio Job. vi. De [illegible]a
vřa dõate mihi ꝟbũ ē dei ap
petēs vt faciãt pueros ba
ptizari. De scdo .s. de pnia.
Eccł. xxv. Da altissimo ꝭꝫ da
ta eiꝰ. De tertio dr Geñ. xiiij
Da mihi aias: cetera tolle ti
bi. duo dicit: qꝛ pmo deꝰ pe
tit suũ. Scdo relinq̃t qd nõ
vłt eẽ eẽ suũ. Prio petit suũ
s. aias que sunt sue creature
ps. Ipse eñ fecit nos ꝛ non
ipsi nos. ꝛ Geñ. ij. Inspira
uit in faciē eius spiraculũ vi
te ꝛ factus est hõ in aiam vi
uentē. Scdo recreatiōe i ba
ptismo in q̃ aia scificat ꝛ pe
rit fides ꝛ abrenũciat diabo
lo. Tertio redēptiōe. vñ ps
Redēptiōez misit dñs pplo

suo mādauit ineternū testamentū suuz. Scđo dimittit mūdo quod suuz est. ¶ Primo diuitias. ¶ Secūdo honores. ¶ Tertio delitias. oē enim quod in mūdo est: aut concupiscentia carnis est aut concupiscentia oculorum: aut superbia vite: vt habetur. i. Johannis secundo cap. Ista tria dimittit dominus mundo. ¶ Primo dimittit τ relinquit diuitias videlicet concupiscētia oculoruz. Unde Psalmista. Dormierunt somnum suum et nihil inue. omnes viri di. in manibus suis. ¶ Secundo dimittit honores. vñ Psalmista. Homo cum in honore esset non intellexit comparatus est iumentis insipientibus τ similis factus est illis: quia iumenta in morte non honorantur: sed in sterquilinuū proiiciūtur. ¶ Tertio reliquit delitias et dat tormentum. vnde scribitur Apocalipsis decimooctauo capitulo. Quātum se glorificauit et in delitijs immundis fuit in carne. tantum date ei tormentum et luctum. Sm enim mensuram delicti erit τ plagarum modus. vt habetur Deutero. xv. ca. τc. Rogem us ergo dñm no.

¶ Lucas est mecum.
Sermo. xiiij.

Lucas ē mecum. ij. ad Thessalonicen. iiij. Lucas dicitur a luce. Unde qꝛ iste q̄ hic iacet luxit multipliciter in mundo: ideo bene poterat lucas vocari. Et qꝛ opera τ exempla lucida merentur diuinum consortiū. Juxta illud Johan. duodecimo caplo. Qui mihi ministrrat me sequatur: et vbi suz ego illic et minister meus erit. Ideo possumus credere ꝙ erit cum deo. Et ideo bene sibi conuenit verbum propositum. Lucas est mecum potest dicere domin⁹ iesus christus. In quo quidez verbo ad cōmendationem duo notantur. ¶ Primū est splēdor gloriose cōuersationis: cum premittitur. Lucas. ¶ Secunduz est dulcor gloriose retributionis cum additur. Est mecum. ¶ Primo ꝙtum ad primum est sciendū, ꝙ iste dominus habuit

quattuor. ¶ Primo splēdorem sapiātie. Secūdo splendorem operationis meritorie. Tertio splendorem conscientie bone. Quarto splēdorem preclare fame. Primo dico ꝙ iste dominus habuit splendorem sapientie: de quo Prouerbiorū. xxvij. In facie prudentis lucet sapientia: et primo ꝙtum ad honestum intuitiuū et ad necessariuз iuxta illud Prouerbiorū. iiij. capitulo. Palpebre tue precedēt gressus tuos. et ps. Auerte oculos meos ne videant vanita. in via. tua vi. meam. De stultis vt habetur Prouerbiorum xxv. capitulo. Oculi stultoruз in fines terre. ¶ Secūdo relucet iste, in sermone. iuxta illud psalmum. Lucerna pedibus meis verbum tuum. ⁊. l. s. meis. Secundo iste dominus habuit splendorem operationis meritorie. iuxta illud Mathei quinto capitulo. Luceat lux vestra coram hominibus: vt videant vestra bona opera hoc bene fuit figuratuз Josue in lāpadibus que luxerunt pre lagenaruз fractione: que significant opera laboriosa. ¶ Tertio iste dominus habuit splendorē cōscientie bone. De quo habetur Prouerbiorum quarto copitulo. Istorū semita quasi lux splendens procedit et crescit vsqꝫ ad profectū dieз Nam splendor bone cōscientie incipit interius: ⁊ crescit ad exteriꝰ de bono in meliꝰ quousqꝫ pficiatur. Unde dicit Augustinus. Uestra meretur augeri. vt aucta mereatur proficisci. Quarto iste dn̄s habuit splēdorē preclare fame. De quo habetur. ij Regū vigesimo quarto capitulo. Sicut lux aurore oriēte sole absqꝫ nubibꝰ rutilat sic iste sine auctoritate alicuiꝰ infamie in ecclesia rutilauit. Curā enim habuit de bono nomine: iuxta cōsiliuз sapientis. Ecclesiast. duodecimo. Secūdo dico ꝙ in verbo ꝓposito notatur dulcor gloriose felicitatis vel retributionis cū dicitur est mecum. Ubi est sciēdum ꝙ iste est vel erit vt creditur in requiem sempiternam. Primo ad quiescendum. Unde pōt de ipso exponi illud Luce vndecimo capitulo. Pueri mei mecuз sunt in cubili.

Pueri.s.q̄ purificati sūt per pniam sicut fuit ista in fine. Sūt mecū in cubili vbi ē re‑ q̄es post laborē. Apoc.xiiij. Amō iā dicit spūs vt reqe.a labo.suis Scdō ad possidē‑ dū. Mecū sūt diuitie ꝛ glīa ō q̄ q̄ cū eo sūt pticipāt. Sunt eñ heredes dei coheredes au tē xp̄i. Tertio sunt cū deo ad cōgaudēdū. Uñ pōt de h̄ ex poni illud qō Luc.xxiij. Ho‑ die mecū eris i padiso. Non dico ꝙ iste sit iā in paradiso pñtialiter sed spūaliter et p spem qō satis est. Ad quam nos pducat iesus xp̄s ꝛc.

¶ Generalis sermo.xxv.

Uis es aut quo vadis: aut cui⁹ sūt ista q̄ seq̄rꝫ Geñ.xxxiij Tres q̄stio nes p̄ponū tur homini in v̄bo pposito. ¶ Pria ē de vtilitate hūane ɔditionis: cū p̄mittit Quis es? ¶ Scda est de necessita‑ te trāsgressiōis cū addit aut quo vadis. ¶ Tertia est de vanitate possessiōis cū sub‑ iūgit aut cui⁹ sunt ista q̄ seq̄ ris. ¶ Primo ponit prima q̄ stio vbi q̄rit ꝙtū ad hoīs vi lē cōditionē cū dr. Quis es? Ad hāc q̄stionē rñdet dauid dicēs. Ego sum vermis ꝛ nō hō vermis ei de terra nascit sic ꝛ hō. Fecit eñ de⁹ hoīem delimo terre. Geñ.ij. Cū la‑ bore pascit hō eñ nascit ad laborē. Job.v. Faciliter mo‑ rit: hō aūt q̄si flos egredit ꝛ ɔterit. Job.xiiij. Quid est hō Ad hāc q̄onez respōdit q̄dā ph̄us Adriano principi petē ti: q̄d est hō? hō est rosa ma tutina hospes vni⁹ diei. Lu‑ cerna in vēto posita aceru⁹ niuis. Rosa ē hō q: in mane iuuētutis pulcher in sero se nectutꝫ turpis. p̄s. Mane flo reat ꝛ trāseat: vespe dicidat īduret ꝛ arescat Hospes vni⁹ diei est hō: q: cū gaudio reci pit ꝛ post recessū obliuioni traditur. p̄s. Obliuiōi dat⁹ sum tāꝙ mortu⁹ a corde. Lu cerna in vēto posita: q: in cō tinuo piculo ē ne extiguat a morte. Uñ Job.i. Uenit vē tus repente e regiōe deserti ꝛ ɔcussit q̄ttuor āgulos dom⁹ id est q̄ttuor hūores dissol‑ uit. aceru⁹ niuis ē hō q: ab estu febriū facile dissoluit h̄ patet in puero quez suscita uit iesus regulo. Jo.v. Quia heri hora septima reliq̄t eū

febris propter quã mori ici piebat. Scdo ponit scda qõ q̃ est de necessitate trãsmig̃tiõis cũ querit. Quovadis? Ad hãc q̃stionẽ pñt rñdere tres drie hoim. Quidã enim pñt rñdere q̃ vadũt ad ĩfernũ sicut latro ad patibuluȝ nõ reuersuri ad t̃rã miserie ꝛ tenebrarũ: vbi vmbra mortis: ꝛ nullꝰ ordo: sȝ sempit̃nꝰ horror inhabitat. Ecce nũq̃ redeũt a miseria: qꝛ sempit̃naliter hic habitant. Scda drĩa hoĩ est eoruȝ qui vadũt ad purgatoriũ et tales sicut debitores ad carcerẽ post solutionẽ debiti exituri. Et isti cũ q̃rit quo vadũt pñt rñdere sigillati. Uadã ad portas inferi. Esa. xxxiiij. Inde exiturus: pp̃ter qõ dr ibideȝ. xij. A porta inferi erue dñe aiaȝ meã. porta inferi dr purgatoriũ qꝛ sicut p portã intrat ad domũ sic p locũ purgatorij ad ĩfernũ. Uñ infernꝰ dr q̃si inferior locꝰ. De hac porta dr Sap. xvi. Tu dñe q̃ ptãtẽ habes vite ꝛ mortꝫ deducis ad portas mortꝫ ꝛ reducis: sup. purgãdos deducis ꝛ purgatos reducis Est aũt notãdũ q̃ tres sũt distinctiones locorũ infra terrã. Pria distinctio et drĩa est locꝰ infimus. s. infernꝰ. Scda distinctio ꝛ drĩa ẽ: qꝛ supra ĩfernũ est libꝰ puerorũ q̃ nõ sunt baptizati. Tertia differẽtia et distictio ẽ purgatoriũ qõ est supra limbũ: qꝛ sup̃ purgatoriũ erat limbꝰ sctõrũ patrũ Abrahe et alioruȝ. Quarta drĩa et distictio est sctõrũ qui vadũt ad nuptias: siue eorũ q̃ vadunt ad paradisũ: sicut q̃ vadũt ad nuptias. de q̃bꝰ Apo. xix. Beati qui ad cenaȝ nuptiarũ agnivocati sunt Et si q̃rat ab his quo vadũt potest vnusq̃sq̃ eorũ rñderet dicere. Uado ad deum q̃ misit me. Joh. xvi. Ad locũ vbi ẽ lumen indeficiẽs: vbi gaudiũ sempiternũ vbi vita p̃hẽnis ꝛ imortalis: vbi ciuitas sanctorũ: vbi dolor nullꝰ nec tristicia post gaudiũ vbi nox effugiet et senectꝰ nõ appebit vbi charitas inexplicabilis vbi pax indiuidua: vbi assistũt ãgeli ꝛ vniuerse p̃tãtes vbi mãna ꝛ cibus celestis ꝛ vita angelica et infinite: ꝛ vt breuiter cõprehẽdã oĩs dolor et om̃e malũ nõ videbit: et oẽ bonũ deesse nunq̃ põt Hec Aug. Querit hic vtruȝ vnus plus habeat q̃ aliꝰ de

gl'ia: ꝛ videt ꝙ nō qr ſm Jo. xvij. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū ꝛ verū deū ꝛ quē miſiſti ieſuʒ xp̄ʒ: ſʒ oēs ipʒ cognoſcūt ergo ꝛc. Jn oppoſitū eſt illud Joh. xiiij. Jn domo p̄ris mei mā̄ſiōes multe ſunt. i. diuerſi ſtat⁹ et ġd⁹ gl'ie. R̄ndeo ꝙ vnus plus hʒ de gl'ia ꝙ̄ alius qr meritū dʒ rn̄dere p̄mio. Et hoc reqrit diuina iuſticia q̄ reddit vnicuiqʒ ſm opa ſua. math. xvi. Ad argumētū dicēdū ē ꝙ lʒ oēs videāt deū vn⁹ clarius videt ꝙ̄ alius: ſicut etiā in hoc mūdo vn⁹ melius videt ꝛ intelligit ꝙ̄ ali⁹. Tertio ponit tertia q̄ſtio de poſſeſſiōib⁹ vanitate: cū ſubdit. Aut cuius ſūt iſta q̄ ſeqris. R̄ndet Grego. ꝙ nr̄a nō ſūt q̄ nobiſcuʒ ferre nō poſſum⁹. Sūt autē tria q̄ ſequunt: ꝛ q̄ nobiſcuʒ ferre nō poſſum⁹. P̄rio diuitias ferre nobiſcū nō poſſum⁹ vñ p̄s. Dormierūt ſomnuʒ ſuū ꝛ n. inue. oēs vi. diuitiaꝝ in ma. ſuis. vñ qñ vn⁹ canis ſequit duos hoies neſcit ab alijs cui⁹ ſit: niſi i receſſu ab inuicē ſic eſt de diuitijs qr ſequunt ꝛ mūdū ꝛ hoies: ſed qñ homo recedit a mundo tūc ptʒ ꝙ hoīs nō ſunt: q̄re manent in domo. Scdo delicie etiā hoies non ſequūtur ſʒ pene. vñ Apo. xviij. Quātū ſe glorificauit ꝛ i delitijs fuit mūdi et carnis tm̄ date illi tormētū et luctū. Vñ delitie cōparant eſce exiſtenti i hamo: quē app̄henſū morſ ſeqtur. Iteʒ veneno qd ſub melle dat. Itē vino dulci qd in fine mordebit vt coluber Proue. xxiij. Tertio honores etiā hoies nō ſequit. Ratio eſt ſm phm̄. i. Ethicoꝝ. Qr honor eſt in honorante honorātes aūt in mūdo iſto remanēt decedētibus honoratis. p̄s. Nō deſcēdēt cum eo gl'ia eius. honor. Tria ſunt q̄ non lucēt niſi de nocte ſm phm̄. ij. d. aīa. Squame piſcium Noctalus ꝛ Querc⁹ putrida Squame q̄ facte ſunt ad modū denarij pecuniā ſignificāt. Noctal⁹ que vētrē i nocte hʒ lucidū ſignificat vētris ꝛ luxurie delicias Quercus putrida: q̄ ē arbor alta ꝛ fortiſ ꝛ folijs ornata honorē mūdi ꝛ gl'iaʒ ſigt. Hec nō lucēt niſi in nocte hui⁹ mūdi Vñ diuiti epuloni nec diuitie nec delitie cum epularet q̄tidie ſplēdide ne honor biſſi ꝛ purpure proſunt: nec eū

secute: sunt: sed totū ꝯtrariū. Nā pro diuitijs habuit oīmodam paupertatē ita vt paupis auxilium inuocaret. Pro delitijs tormenta: ꝓ honore vestiū īferni habuit sepulturā. vñ. Ber. Quid ꝓfuit illi inanis glīa: breuis leticia mūdi potētia, carnis voluptas: false diuitie magna familia ⁊ magna cōcupiscētia q.d. nihil Qđ aūt nullū istoꝝ hoīez sequatur: pꝫ in rege Alexādro de quo legitur ꝙ eo mortuo ⁊ sepulto in tūba aurea ꝯuenerūt ph̄i plurimi. Quorū ꝑmus dixit ⁊c. vt supra. in sermone de morte. Et iō bene đ. Eccl. vij. Melius est ire ad domū luctus ꝙ̄ ad domū cōuiuij: in illa ei cunctorū admouetur hoīm interitus et cogitat i eius q̄ futurus sit: de vtilitate et humili statu homis mortui legitur ꝙ cū Alexāder iret vt inueniret paradisuꝫ terrestrē inuenit quēdā senem et cū locutus fuisset cū eo et senex cognouisset ꝙ esset Alexāder rex ꝓtulit quēdam lapidem kapillu ꝫ album: et dixit volo tibi hoc iocale dare: qđ habet tantem virtutē: q2 si quis eū discoopertū posuerit in statera prepōderat oībus que ꝯtrā ponūtur. Si vero coopertū fuerit modica terra quātūcunqꝫ sit modicū corpus prepōderabit eidē. Et tunc accipiens staterā corā eo probauit quo facto subiūxit Volo tibi dicere qđ hoc significet lapis iste discoopertꝰ sic ponderatus est rex alexāder: dū viuit qui oībus alijs hoībꝰ plus appreciatur. sed si modica t̄ra cooꝑtus sit post mortē: quodlibꝫ corpꝰ vile plus eo valebit ⁊c. Rogemꝰ ℊ.d.

¶ Generalis. Sermo. xxvi.

Vmbre trāsitus est tp̄s vite nostre. Sap̄. v. Int oīa que sūt vana et cito trāseūt: est vmbra. Et iō bene sigñat vitā nostram q̄ res debilis est et citissime trāsit. Et hoc est qđ đr in v̄bo proposito in q̄ quidē verbo duo notantur. ¶ Primū est proprietas nr̄e peregrinatōis cū premittitur vmbre transitus. ¶ Secundū est mutabilitas nr̄e conditiōis cuꝫ additur tēpus vite

nostre: qd tẽpus cõparatũ umbre ꝑpt quattuor cõditiões Prĩo ꝑpter duratõis breuitatẽ. Scd̃o ꝑpt deceptionis falsitatẽ. Tertio ꝑpter densitas obscuritatẽ. Quarto ꝑpter mutatiõis cõtinuitatẽ. Prĩo dico ꝙ vita nr̃a cõpatur umbre ꝑpter duratõis breuitatẽ. Breues eñ dies hois sũt. dr Job. xiiij. vñ ps. Dies ei⁹ sicut vmbra ꝑtereũt: hoc cõsiderãtes defũcti dicunt illud Sap. Quid nobis ꝓfuit supbia? Quid diuitiarũ iactãtia cõtulit nobis: oĩa trãsierũt tanꝗ̃ vmbra: ⁊ tanꝗ̃ nũcius ꝑcurrẽs: ⁊ tanꝗ̃ nauis q̃ ptransit fluctuãtẽ aquam aut auis q̃ trãsuolat in aere cui⁹ nullũ ẽ iuenire argumẽtũ itineris ei⁹ aut tãꝗ̃ sagitta emissa in locũ destinatũ ubi sapiẽs cõpat vitã nostrã q̃ncꝫ reb⁹ q̃ trãseunt velocissime. Prĩo vmbre q̃ q̃to maior ẽ citi⁹ trãsit vt pꝫ in vespis. vñ ps. Hõ vanitati siĩs fact⁹ est: dies ei⁹ si. vmb. ꝑte. Scd̃o vita nr̃a transit velociter vt nũcius ꝑcurrẽs dñi suũ iterũ ad gloriã vel ad penã. vñ. Prouer. xv. Indignatio regis nũci⁹ mortis. s. eterne: q: oꝑa mala sunt nunci⁹ mortis eterne: ⁊ nũci⁹ bon⁹ de terra. i. longinq̃. s. de mundo sic ei mala oꝑa nũciauit vñ rex indignatur sic bona vñ rex placatur. Tertio trãsit vita nr̃a sicut nauis trãsit aquã fluctuantẽ cũ multis periculis de q̃b⁹. ij. Cor. xi. Periculis fluminũ: periculis latronũ ⁊c. Quarto vita nr̃a trãsit sicut auis volãs ꝑ aerẽ ꝑpt insidiantiũ demonũ sagacitatẽ. Multe sunt insidie dolosi. i. demonis. eccl. xi. Sed nos debem⁹ facẽ sicut auis sedẽs in ramo: ⁊ circũquacꝫ respiciens vt possit venãtiũ ꝑicula declinare. iuxta illud Prouer. i. Frustra iacitur rhete añ ocl'os pẽnatoꝝ. Quito vita nr̃a trãsitur sicut sagitta q̃ in altũ ꝓiecta statĩ ad yma reuertitur sic ẽ de vita nr̃a: q: q̃tumcũcꝫ hõ per honores et diuitias sublimetur necesse ẽ in terrã reuerti. vñ. Job. i. Nud⁹ egressus sũ de vtero mr̃is mee. nud⁹ reuertar illuc. ⁊ Eccl. xij. Reuertatur puluis in terrã suam Scd̃o dico ꝙ vita nr̃a cõpatur vmbre ꝑpter deceptiõis falsitatẽ. Aliud em̃ videtur esse vmbra ⁊ aliud. est. Videtur eñ esse corp⁹ ⁊ non est: sic est de vita

nostra qz aliud ondit.z aliud ipedit. Ondit eni quietē:z laborē impedit.vn̄. Job.v. Homo nascit ad laborē.vn̄ dicit Augu. O vita misera quātos decepisti quātos excecasti q̄ te videt nō te cognoscit:qui te cognoscit nō te diligit:qui te diligit tu eū decipis et idō dr Eccl'.xiiij. Qui apphēdit vmbrā sequit vētū sic q̄ attēdit ad ista mūdana. Tertio dico ꝙ vita nr̄a cōparat vmbre ppter dēsitatis obscuritatē Quāto ei vmbra dēsior:tāto frigidior sic z vite hui9 felicitas ꝙto maior tāto magꝫ ab amore di refrigerat.vn̄ gre. Tāto q̄s ab amore dei distingit:ꝙto iferius delectat. De hac vmbra dr in ps. Humiliasti nos i loco afflictiōis z coopuit nos vmbra mortꝫ. Locus afflictiōis ē mūdus iste plenus miserijs. vn̄ Grego. Quibus malis nō vrget mūdus iste.q.d.oib9. Et idō ista vmbra figurat p vmbrā iunipi spinose sub q̄ requieuit. Heli.iij.reg.xix. Umbra ei iunipi spinosa mūdi vitaz significat plenā pūctionibus multarū penarū.de q̄ Boet. lib.de ꝯsolatiōe dicit ꝙ in limine iouis sunt duo dolia: quarū alterū est plenū amaritudi:z alterū plenū dulcedine:z de his oēs igredientes oꝫ gustare. Mūdana felicitas multis amaritudinibus est respsa. Hec aūt vmbra quādo dēsior tāto magꝫ vt dictū ē a diuino amore refrigerat:z calore diuine dulcedinis puat. Quarto dico ꝙ vita nr̄a cōpat vmbre ppter mutatiōis ꝯtinuitatē. vn̄ Job.xiiij. Homo nat9 de muliere:breui viuēs tpe replet multꝫ miserijs.q̄ quasi flos egredit z cōterit z fugit velut vmbra z nūꝙ i eodez statu pmanet. In q̄b9 vbis. primo ponit ppagatiōis iniq̄tas cū dr. Homo nat9 de mulie. vn̄ ps. Ecce in iniq̄tatib9 ꝯceptus suz:z i pctis ꝯcepit me mr̄ mea. Scdo ponit vite psentꝫ modicitas cum addit. breui viuens tpe. vn̄ Job.x. Paucitas dierū meoꝝ finietur breui.s. tpe. Tertio ponit penarū varietas:cū dr. Replet multꝫ mirijs. d quo Greg.dicit ꝙ his vbis augustamur ad vitā z dilatamur ad penā.z ps. Multiplicate sūt ifirmitates eoꝝ. Quarto ponit ꝯplexiōis fragilitas: cū subdit. Qui q̄si flos egre-

ditur ꝛ cōterit̃ de quo Jaco. i. Exort⁹ est sol cū ardore: et arefecit fenū: et flos ei⁹ cecidit vel decidit: ꝛ decor vult⁹ ei⁹ deperijt. Quinto pōitur vite istabilitas ibi. Et fugit velut vmbra ꝛ nunq̄ in eodē statu pmanet. de q̄ Eccl' s. vij. Stultus vt luna mutat̃ Stultu⁹ est hō qui p paru[m] magna relinq̄t. sicut ille q̄ vidit vmbrā carnis carnē reliq̄t hic vt luna mutat̃: q2 nūc ē liuid⁹ nūc obscur⁹ nūc cornutus p dn̄um: nūc sine cornibus p seruiciū nūc magn⁹ p potētiā nūc paruus p impotentiā. Rogem⁹ ergo d.

¶ Generalis. Ser. xxvij.

Tatutū est hoib⁹ semel mori. Heb. ix. Res insolita ē cā admiratiōis. vn̄ ex admiratiōe ceperūt hoies phari: vt scribit̃ plogo methaphisice voluerūt autē scire q̄re tales res isolite contingebāt. Mors ꝗ nō est res insolita: s3 vsitata a pricipio mūdi ex diuino statuto Et iō nō ē mirandū: si hoies vel q̄n hoies moriūt̃: sed magis si ɔ̄rium eueniret: q2 sm pħm q̄ scribit̃ Hester. i. Decretū regis nō l3 p̄terire. Et h̄ est qd̄ dicit apl's i v̄bo pposito. Jn q̄ q̄dē v̄bo. Prio pōit̃ auctoritas potētis punitor[um]: cū premittit̃: statutū ē. Scd̄o pōit̃ fragilitas labēt[um] pctōris cū subdit̃ hoib⁹. Tertio pōitur subtilitas furētis exactoris cū subdit̃ semel mori. Prio ꝗ ponit̃ auctoritas potēt[um] punitoris. cū d̄r statutū ē. Ubi est scien. q̄ hoc statutū fecit iperator altissim⁹ creator celi ꝛ terre ppt̄ tria Prio vt liq̄de mōstretur pctm̄ trāsgressoris. Scd̄o vt itegre seruet̃ p̄ceptū mādatoris. Tertio vt acriter purgetur delictū ɔ̄tēptoris: Prio dico q̄ statutū moriēdi fecit dn̄s etern⁹ vt liq̄de mōstraret̃ pcc̄3 trāsgressoris. Bona ɔseq̄ntia est q̄ si ꝗs punit̃ iuste ꝗ peccauit cū igit̃ de⁹ sit iust⁹ iudex ꝛ puniuerit primū hoiem morte ꝛ totā ei⁹ posteritatē ꝗ peccauit: s3 posset aliq̄s dicere q̄ cū sol⁹ adā peccauit: sol⁹ debuit puniri. R̄ndeo sol⁹ adā nō peccauit s3 oēs peccauerūt in eo. Ro. iij. Tota ei natura hūana erat i adā. et iō tota die fuit corrupta i eo.

sicut spēs venenosus gñat serpētē venenosuz ita adā p pctm̄ corruptus oēs genuit pctōres: ꝛ qꝛ stipendia pcti mors. Ro. vi. Jō oēs mori d̄bemus ꝛ nullus excipit̄ qui nō aliqñ moriamur cuiuscū ꝯ pditionis sit. Scd̄o ꝙ hō morit̄ vt ītegre seruet̄ prece ptū mādatoris. si eñ nō ser uaret̄ diuinū statutū minus tieret̄ p̄ceptor. vñ qꝛ nō stati ꝯ malos pfert. sniam absq̄ dubio filij hoiz ppetrāt ma la Eccl. viij. Ut igit̄ hoies tie ant trāsgredi diuīa p̄cepta morte trāsgressiōis puniūt̄. Alia rō ē qꝛ p̄ceptū q̄ue non fuit iux̄ illō Jo. v. Mādata eius g̃uia nō sūt. Tertia rō ē qꝛ magꝭ credidit dyabolo ꝙ deo. Tertio dico ꝙ p h̄ statu tū purgat̄ acriter delictū cō tēptoris. mors ei ē. Prio ītē siue afflictiua. Scd̄o extēsi ue p̄uatiua. Tertio decepti ue p̄uētiua. Quarto pmāsi ue retētia. Prio dico ꝙ mors est ītētiue afflictiua. vñ dicit̄ iij. Ethi. ꝙ mors est vltimuz terribiliū. ꝛ rō ē qꝛ vbi ē ma ior vnio: ibi ē difficilior sepa tio ꝛ p ꝯñs maior dolor. Si cut eñ dilectio ꝛ cōiunctio cōueniētis cū conueniente ita dolor est sepatio eoꝝ. Et iō dixit q̇dā rex. i. reg. iij. Si cine qꝛ separat nos amara mors qꝛ ppt̄ vnionez maxi mā corpis ꝛ aīe est dolor ma ximus. iō dicebat dauid. Ec ce in pace. i. vnione corpis ꝛ aīe amaritudo mea amariꝭ sima. ꝛ Eccl. xli. O mors ꝙ amara ē mēoria tua hoī ha bēti pacē in substērijs suis. Scd̄o mors est extēsiue p̄ua tiua. Nā eius p̄uatio se extē dit ad oīa bona mūdi: p̄uat eñ parētibus ꝛ amicꝭ hono ribus ꝛ d̄litijs. Prio pria pa rētibus ꝛ amicis. vñ ps. Pe rit memoria eoꝝ cū sonitu. s palmaꝝ ꝛ cāpanarū. Extēolū h̄emus triū amicoꝝ. Scd̄o p̄ uat hoies diuitijs honori bꝰ ꝛ d̄litijs. vñ sap. vi. Quid nobis pfuit supbia. Quid di uitiaꝝ iactātia ptulit nobis Oia trāsierūt velut vmbra. ꝛ Baruch. iij. Ubi sūt pricī pes gētiū ꝛ q̇ dñant̄ sup be stijs q̄ sūt sup terrā? Ecce su pbia hois. Qui argētū the saurizāt? Ecce diuitie. Qui ī auibus celi ludūt? ecce deli tie ꝛ tñ exterminati. i. extra mūdi t̄mios positi sunt oīa relīquētes in mūdo: ꝛ nihil portātes. t̄tio dico ꝙ mors.

est deceptiue preuētiua. Vñ Eccl'.ix. Nescit hō finē suū: sz sicut pisces capiūtur hamo ꝛ aues ꝯprehēdunt laqo sic capiunt hoies i tpe malo. s. mortis. Pisces q̄dā et aues delitias in cibo q̄runt ꝛ morte accipiūt. sic est de hoibus Exēplū hēmus Lu.xij. De diuite q̄ dicebat. Aia mea habes mlta bona cōgregata i ānos plurimos. Epulare: requiesce: comede ꝛ bibe. Cui subito dictū est. Stulte hac nocte aiam tuā repetēt a te Quarto dico ꝙ mors est pmāsiue retētiua: sicut eñi descēdūt fluia sine reuersione sic est de hoib⁹ morientibus. iō dicit q̄dā sapiēs dña regi Dauid mortuū filiū deplorāti. Noli mi dñe nimis flere filij tui mortē: qꝛ eū recupare nō potes. Oēs eñi morimur ꝛ q̄si aque dilabimur sup terrā: que non reuertunt. ij. Reg.v. Rogemus ergo dñm.

¶ Generalis. Ser.xxviij.

Uis est hō qui viuet ꝛ nō videbit mortez ps. Ne hoies confidāt in iuuētute vl' fortitudie vel potētia ppha eos īstruit: et ꝯfidētes i his arguit dicēs. Quis est hō tā iuuenis: tā fortis. tā potens q̄ possit resistere morti. q.d. null⁹. Et hoc ē qd̄ dr in vbo ꝓposito. in q̄ duo no. Primū est fragilitas hūane cōditionis cū premittit. Quis ē hō Homo eñi dr ab humo qd̄ ē terra ꝺ q̄ fact⁹ est Gñ.ij. Formauit ergo dñs de⁹ hoiez de limo terre Scdz ē necessitas finalis ꝯclusionis qd̄ notat cū addit. Qui viuet et nō videbit mortē. Oēs eñi morimur et q̄si aque dilabimur sup terrā que nō reuertūt. ij Reg.iiij. Circa ergo sci. est ꝙ qꝛ ineuitabilis est. Prio est memorāda cū attētione sollicita. Scdo ē expectāda cuz ꝑparatione debita Tertio ē tolerāda cū firma cōstātia. Prio dico ꝙ qꝛ mors est ieuitabilis ē memorāda cū attētione sollicita. Nā fm btm Hiero. Facile cōtennit oīa q̄ semp se cogitat moriturū vñ ppt tria est mortis mēoria habēda. Prio qꝛ excludit dulcedia ē mūdane delectatōis Scdo qꝛ iducit formidinē eterne dānatiōis: Tertio qꝛ iducit multitudinē fraterne

cōpassionis. ¶ Primo mortꝫ memoria ē habēda: qꝛ exclu dit dulcedinē mūdane dele ctationis: sicut enī amaritu do fell' vberibꝰ supposita fa cit īfantē refugere lactꝭ dul cedinē sic mortiꝭ mēoria cō solatōez ꝛ dulcedinē delecta tiōis mūdane. Est enī valde amara. vñ Eccl'.xli. O mors ꝙ amara est memori tua Et iō merito facit dulcedinē de lectatiōis effugere. Naz ſm Greg. Nō morit' dulcedo mi ſi cū amaritudie. Nō morit' frigus nisi in calore. Nō est mortua mors nisi in vita. Et ideo nihil adeo tñ valet ad domādū carnis vitia: ꝙ tuz cogitare qual' sit mors tua. Et de hoc habemꝰ exēplū in tribꝰ nobilibꝰ q̄ cū venerarēt īuenert sepulchꝛū spurcitia plenū. Q̄d ꝯsiderātes mūdi delicias reliq̄rūt. Scd̄o dico ꝙ memoria mortꝫ īducit for midinē eterne dānatōis. vñ Eccl'.vij. Melꝰ est ire ad do mū luctus: ꝙ ad domū cōui uij. In illa enī cūctoꝝ admo netur interitꝰ ꝛ cogitat iuue nis q̄d futurꝰ sit: qꝛ ꝓpt' pec cata post mortē dānandꝰ est hō. Jō dicit Aug. Mortē ti metis? Si timetꝫ q̄re a pctō

nō auertis mori male time tis: male viuere nō timetis Noli tīere: nō pōt male mo ri q̄ bñ vixit. Disces bñ mori si didiscerꝫ bñ viuere. Tertio dico ꝙ memoria mortꝫ indu cit multitudinē fraterne cō passiōis: ꝛ de h' legit'.ij. Ma cha.xij. Sācta ḡ ꝛ salubris ē cogitatio ꝓ defūctis exora re vt a pctis soluant' ꝛ hic qꝛ ꝯsiderabat ꝙ hi q̄ cū pietate dormitionē acceperant opti mā haberēt repositā grāz ꝑ viuētiū supple suffragia. Et iō ipi hoc petūt instāter ſm illō iob.xix. Miseremini mei misemini mei. s. v. a. m. quia manꝰ dñi tetigit me. Scd̄o dico ꝙ mors ē expectāda cū ꝑparatiōe debita: ꝛ ad h' in ducit nos saluatoꝛ Math. xxiiij. dicēs. Jdeo ꝛ vos estote parati: qꝛ nescitꝫ q̄ hora dñs nr' venturꝰ sit. ꝑ mortis iudi ciū. Debemꝰ aūt esse pati tri plicit'. Prio sicut seruitoꝛ ad obediēdū. Scd̄o sicut bella toꝛ ad pugnandū. Tertio sic̄ viatoꝛ ad ambulandū. Prio dico ꝙ nos debemꝰ esse pati ad mortē sic̄ suitoꝛ ad obe diēdū. iux' illō ps Paratꝰ suz ꝛ nō sum turbatus: vt custo diā mādata tua. Qui enim

vult ad vitã igredi fuet mã data. mat. xix. Scdo dico ꝙ nos debem⁹ eẽ pati ad mortẽ sicut beliator ad pugnãdũ. i Pet. v. Aduersari⁹ vr̃ dyabolus tãꝗ leo rugiẽs circuit q̃rẽs quẽ deuoret: iõ ad resistẽdũ d̃bem⁹ eẽ pati iuxͣ illd qd seq̃t. Cui resistite fortes i fi. maxie in fine vbi isidiat᷑ nr̃o calcaneo. Geñ. iij. vñ. i. Cor. xiiij. Si icertã vocẽ det deus. s. subito vocãdo q̃s ꝑpabit se ad bellũ. q. d. stultũ ad vltimã horã spec'are. Tertio debem⁹ eẽ pati sicut viator ad ãbulãdũ. Uiaticũ corpis xp̃i sumẽdo deuote. iuxͣ illd Thob. v. Parat꜒ oibus que necia erãt i via fec̃ Thobias vale p̃ri suo. Sic debem⁹ nos in morte facẽ parẽtib⁹. Tertio dico ꝙ mors est substinẽda cũ firma ꝯstãtia. Qd em̃ vitari nõ põt debemus ẜm Señ. patiẽter ferre: nec tiere. fz em̃ Amb. ꝓpt tria tiet miles amittẽ equũ. Prio ne emẽdã h̃eat. Scdo q2 eq̄ ꝑdito capi possz. Tertio q2 equ⁹ ẽ nobilis bonitat꜒ ꝛ magni valor꜒ ꝑp ista tria nõ d̃bem⁹ timere corp⁹ amittẽ. Securi em̃ esse possum⁹ de emẽda a dño. vñ Amb. Mori nõ tieo q2 bonũ dñm habeo: nec ꝓpter timorẽ captiõis q2 per mortẽ sumus exͣ ꝑiculũ iuxͣ illd ps. Aia nr̃a sicut passer erepta ẽ de laq̃o venãtiũ: laqueus ꝯtritus ẽ ꝛ nos liberati sumus. Nec ꝓpter bonitatẽ q2 reformabit corpus hũanitatis nr̃e ꝯfiguratũ corpi claritatis sue. Rogemus ergo dñm nostrũ ꝛc.

¶ Generalis Sermo. xxix.

Euertat᷑ puluis in terrã suã ꝛ sp̃us redeat ad deũ qui dedit illuz. Eccl. xij. Naturale ẽ ꝙ oia ad suũ principium reuertãtur. Unde de fluminibus d᷑ Eccl. i. Ad locũ vñ exeunt flumina reuertunt᷑ vt iterũ fluãt. ꝛ Geñ. iij. d᷑ hoi in p̄mo patri. In sudore vultus tui vesceris pane tuo: donec reuertaris in terram de qua sumptus es: q2 puluis es ꝛ in puluerẽ reuerteris. Sciẽdũ est igit᷑ ꝙ hõ hz duo p̄ncipia. s. corpus ꝛ aiaz p̄ncipiũ corpis est terra. anime vero deus. Et ideo oportet eam reuerti ad sua principia. Et hoc est quod eis

dicitur in verbo pposito. In quo quidē verbo duo notant. Primū est resolutio ad principiū subiectiuū: cū pmittit. Reuertat puluis i terrā suā Scdm est regressio ad pncipium pductiuū: cū additur Et spūs redeat ad deū q dedit illū. ¶ Primo quantū ad pncipiū subiectiuū. qd notatur cū dr. Reuertat puluis in terraz suam est sciendum q pulueris cōditio vl reuersio p quaz nostra resolutio per mortē designat tres hz malas pprietates. ¶ Primo puluis de terra orit. Secundo puluis faciliter spargit. ¶ Tertio puluis pedib' conculcat et subijcit. Sic est de nro corpe miserabili. ¶ Primo nāq de terra est: et d terra nascit. vn Job. x. Ipse loquēs ad deū sic ait. Memēto q̄so q sicut lutū feceris me et in puluerē reduces me Lutū autem de puluere fit. Re. vij. c. Induta ē caro mea putredine et sordib' pulueris cutis mea. q. di. de sordibus pulueris fact' sū. Et iō non dz hō supbire: sed se humiliare pptérea dicit Eccle. x. c. Quid supbis terra et cinis. q. d. nō habes materiā supbiēdi ppt duo videmus q hoies hūiliāt se. Primo p pt sui ifirmā ɔditionez. Vn Matth. v. Humiliatio tua in medio tui. Scdo ppter alior cōparationē. vn greg. i. lib. Dyalogor dicit. Si qs putat se aliqd eē dū de alijs meliora audierit humiliat. Exēplū habemus in moralibus. Videm' enī q hoies infime cōditionis semp sedēt inferius. Si q putēt se etiaz aliud esse maioribus supuenietibus eius cedūt. Duas predictas causas hūilitatis hūt in se hoies huius mūdi Prio haber in se vtilitatē cōditionis q de terra sunt. iō supbire nō debent. vn Eccl. x. Quid supbis terra et cinis q. d. causam supbire non habes: sz humilitatis magne. Scdo hūt in se inequalitatē cōparationis: quid oia sunt eis nobiliora. vn Bern. Si purpureo habitu te iactas paulo honestius nobilitat. Si cantu philomena dulcis cantat. Si pulchritudine rosa pulchrior. Si fortitudine thaur' fortior. Si aiositate leo animosior vel audacior. Si sapientia formica sapientior. Si generositati de

mon generosior. Nō solū hō
de terra est: sz in puluerē re
uertit᷑. vñ de eo dicit dñs ꝑ ꝓ
phetā. Aruit tanꝗ̄ testa vir
tus mea: ꝛ ligua mea adhe-
sit faucib⁹ meis: ꝛ ī puluerē
mortꝫ deduxisti. vbi nota ꝙ
res trāsit cū onere suo. sz iu
ra. hō autē de puluere est ꝑ
mortē aūt trāsit in puluerē.
Et iō sicut hō viu⁹ ē vilis sic
etiā mortu⁹. ꝛ multo āplius
vñ Inno. ď vtilitate ꝯditiōis
hūane nature. Quid fetidi⁹
hūano cadauere. Quid hor
ribili⁹ hoīe mortuo? Cui⁹ sa
cratissim⁹ erat aspect⁹ ī vita
molest⁹ erit aspect⁹ ī morte.
Scđo dicebat᷑ ꝙ puluis faci
liter spargit᷑. Sic ꝛ hō facili
ter morit᷑. Vñ modico vento
modico ferro: modico vene
no cōterit᷑. Iō dicit Job. Ec-
ce nūc ī puluere dormio: ꝛ si
mane me q̄sieris nō subsistā
Ubi est sciē. ꝙ cōditio pulue
ris q̄nq̄ꝫ reddit odorē vt aro
mata trita q̄nq̄ꝫ reddit feto
rē vt stercoꝝ puluis. sic ē de
resolutione ꝑ mortē. Quidā
eñi relinqūt post se odorez
bonarū ꝟtutū ꝛ exēplorum
sāctoꝝ sicut fecit Job ꝛ Tho
bias de quib⁹. ij. Job. Hanc
autē tentationē permisit ei

deus vt posteris daretur ex
emplū patientie eius sicut
ꝛ sctō Job in quo odorē san
cte aīe cōuenit. Alij pulue-
res relinquūt fetorē pecca-
toꝝ ꝛ pessime fame. De q̄b⁹
in figura ď Job. vij. Induta
est caro mea putredine et
sordib⁹ cutꝫ mea. Ista pulue
ris resolutio ꝑ mortē bñ fi-
gurata fuit Daniel. vij. In
statua Nabuchodono. q̄ lz
hēret caput aureū ꝑ fulgētē
sapiētiā vel ꝑ dñiuz ꝛ epulē-
tiā pect⁹ ꝛ brachia argētea
ꝑ sonorā eloquētiā. vētrē ere
uz ꝑ sanitatꝫ ꝑmanētiā. tibi
as ꝛ ptē pedū ferreas ꝑ for
titudis excellētiā: tñ ꝑs vlti-
ma fuit fictilis ꝑ īstabilita-
tis: ꝛ fragilitatis deficiētiā.
vñ et lapis diuīe iusticie cō-
minuit ꝛ redegit in puluerē
q2 fūdata fuit in fragilitate
lutea. Tertio dicebat᷑ ꝙ pul-
uis pedib⁹ subijcit᷑. vñ Mat
th. xxiij. Excutite puluerē de
pedib⁹ vr̄is. Pes q̄ ē vltia ꝑs
hoīs figurat mortē q̄ ē finis
vite. Vñ ď Geñ. ij. Dyabol⁹
īsidiabit᷑ calcaneo ei⁹. Huic
subijcit᷑ puluis nr̄e fragilita
tis. vñ aug. in sermōe. Audi
q2 nolēti dñata ē mors. has
īsidias in resolutiōe sui pul-

uer₃metuēs hic dn̄s vł dn̄a cōtra se muniuit sacramēt₃ eccłie.maxie viatico corpis xp̄i:qd̄ ē robur in via qua ad patriā tēdit̄ vt illuc pueīret secure.¶ Scd̄o pricipałr in v̄bo pposito notat̄ egressio ad pricipiū effectiuu₃:cū dr̄ Et sp̄us redeat ad deū q̄ dedit illū Sȝ q̄s aut q̄lis sp̄us redibit.R̄n̄deo q̄ r̄dibit ad deū.P̄rio sp̄us q̄ ppūgit̄:nō sp̄us obstinat⁹.Scd̄s sp̄us dirigit̄:nō sp̄us obliq̄t⁹.Tertio sp̄us q̄ cōpatit̄:nō sp̄us obdurat⁹.¶ P̄rio dico q̄ ad deū reuertit̄ sp̄us q̄ cōterit̄ nō sp̄us obstiat⁹.vn̄ ps.Sacrificiū deo sp̄us ɔtribulat⁹ cor cōtritū ꝛc.Quałr aūt debeat fieri h̄ sacrificiū.Sciēdū est q̄ in veteri testō sacrificiū fiebat de aīalib⁹:ꝛ sic fiebat.Nā p̄rio pecora occidebantur.Scd̄o excoriabātur.Tertio inscidebant̄ Quarto in piscina lauabant̄.Quito sacerdoti offerebāt̄.Sexto cremabāt̄.sic sp̄ałr dȝ fieri sacrificiū sp̄us ɔtriti i pn̄ia ¶ Naȝ p̄rio dȝ volūtas sp̄us nr̄i mūdo mrt̄ifici iuxta illud Coł.iij Mortificate mēbra v̄ra q̄ sunt sup terra₃.Scd̄o dȝ excoriari ɔuersatōe₃ veterē amouēdo:iuxta illd̄ Coł.iij.Expoliātes vos veterem hoīe₃ iduite nouū:q̄ s̄m deu₃ creat⁹ est ꝛ Esa.lv.Dereliq̄t impi⁹ viā suā:ꝛ vir iniqu⁹ cogitatōes suas.¶ Tertio dn̄t pctā in frustra diuidi p subtilē examinatōe₃:ꝛ distincte iuxta illd̄.Esa.iij.Recogitabo ti.om.an.me.i amaritudine aīe mee. Quarto dn̄t lauari p lachrymar̄ effusionē iux̄ illd̄.Esa.i.Lauamini: mūdi estote:auferte malu₃ cogitationū ve.ab ocu.me. ¶ Quito dȝ sacerdoti offerri p verā ɔfessionē iux̄ illud ps.Dixi cōfitebor aduersu₃ me iniusticiā meā dn̄o.dixi cōfitebor.i.pposui:q̄ɀ sufficit bona volūtas vbi nō est oportunitas ɔfitēdi seq̄t̄ aduersum me nō aduersus p ximū me excusando:sicut fecit adā dicēs.Gn̄.iij.Mulier quā dedisti mihi sociā dedit mihi de ligno ꝛ comedi. seq̄tur iniusticiam meā:nō meas iusticias sicut fec̄ pharise⁹ q̄ dicebat.Dn̄e nō sū sic̄ ceteri hoīs.Sexto ꝛ vltimo dn̄t p sacerdotē icēdi p integrā absolutōe₃.Tūc eīn oīa pctā delet̄.iux̄ illd̄.mat.xvi. Quecūq̧ solueris sup terrā

erũt soluta et ĩ celis: ⁊ q̃cũq̧ ligauerĩ sup terrã erũt ligata ⁊ ĩ celis Tale sacrificiũ est deo spũs ꝯtribulat⁹ nõ spũs obstinatus. Uñ Ro. ij. Scdʒ duritiã tuam ⁊ impenitens cor tuũ thesaurisas tibi irã id est effectuʒ ire per penas in die ire. id ẽ iudicij. de quo q̃ cãtat eccl'ia. Dies illa dies ire: calamitatis ⁊ misie: dies magna et amara valde. Tal' nõ fuit spũs hui⁹ dñi vl' oñe. Sed fuit spũs ꝯtribulat⁹ et cõiunct⁹. ¶ Scdo dico ꝙ ad deũʒ reuertit spũs q̃ dirigit nõ spũs obliquat⁹ ⁊ d̃ h̃ spũ dicit p̃s. ipʒ postulãs dari sibi. Spm rectũ inoua ĩ visceribꝰ meis. Rectũ est cui⁹ mediũ nõ deuiat ab extremis. Extrema dilectõis sũt de⁹ et ꝓxim⁹. mediũ ẽ ipsa dilectio Tũc aũt ẽ recta dilectio ẜm Greg. cũ amicos diligim⁹ in deũ ⁊ inimicos diligim⁹ ꝓpt deũ. De talibꝰ d̃r Cãt. i. Recti diligũt te. Spũs taliũ r̃uertit rectavia ad deũ iux̃ illud p̃s. Spũs tu⁹ bon⁹ dedu. me in ter. rectã: ⁊ nõ spũs obliquat⁹ ꝑ odiũ ⁊ iuidiã q̃lis fuit spũs saulis q̃ nõ rectĩ ocul' ꝓpt iuidiã dauid aspiciebat vt d̃r. i. Reg. xviij. Tal' nõ fuit op⁹ hui⁹ dñi vl' oñe sicut nostis. Tertio dico ꝙ ad deũ reuertitur spũs qui ꝯpatitur non spiritus obdurat⁹ Beati eñi misericordes: q̃m ipsi miam ꝯsequuntur. math. vij. ẜm Grego. Mia comes est defũctoꝝ. ⁊ post dicit ꝙ nõ vidit misericordẽ mala morte perisse ve perire. De tali spũ d̃r ĩ ꝑsõa viri pij. eccl'. xxiiij. Spũs me⁹ sup mel dulcis: ⁊ vere sup mel ⁊ plusq̧ mel: qr dulcedo mel' hʒ deteriatos effect⁹ Dulcedo ꝯo ꝯpassiõis hʒ indeteriatos. vñ ad Thi. i. Pietas ad oĩa valet. Talis spũs ad deũ r̃uertit nõ spũs obdurat⁹. Cor eñ durũ male habebit ĩ nouissimo. ecc. xiij Talis nõ fuit spũs hui⁹ dñi vl' oñe: ʒ plen⁹ oĩ pietate et mia: iõ ibi d̃r. Euge fue bõe qr ĩ pauca fuisti fidel' supra mult'a te ꝯstituã ĩtra ĩ gaudiuʒ dñi tui. Ad q̃d gaudium nos ꝑducat ies⁹ c. d. fi. amẽ.

¶ Generalis ẜmo. xxx.

Cõm multitudinez doloꝝ meoꝝ ĩ corde meo letificauer̃t aĩam meaʒ p̃s. Quili-

bet dolore cordis attractꝰ ꝺ
morte huiꝰ charissimi fr̄is
vr̄i. Si prudēs ē dicet cū pro
pheta. Scḋz mltitudinē ⁊c.
Cōsolatōez nob̄ igerit mors
eiꝰ ꝓpter tria. ¶ Prio qr fuit
pacifica. Naturalr̄ em̄ obijt
nō gladio: nō veneno: nō re-
pētino morbo nō fulgore su
bito sȝ naturalr̄ debitū vni
uerse carnis exoluit. Ita ꝙ
ipe potuit dicere istō ps. In
pace in ipiῡm dormiā ⁊ reqe
scā. Sic ei prio hoi ꝑ pn̄s to
ti posteritate eiꝰ dictū ē. Pul
uis es ⁊ i puluerē reuerterꝭ
Gen̄. iij. ¶ Scḋo qr eiꝰ mors
fuit domestica. In ꝓpis em̄
suis obijt: nō in aliēa pr̄ia ⁊
ligua sȝ pn̄tibꝰ pētibꝰ fr̄ibus
sororibꝰ: notis ⁊ amicis q̄ eo
egrotāte ⁊ moriente ꝯsolati
sūt ⁊ i sepulchꝝ āticꝝ suorū
hūanere. talr̄ mors oībꝰ na-
turalr̄ desiderāda ē. Legr̄ ei
de berzalay amico dd̄ q̄ dixit
ei cū dd̄ inuitaret eū ad deli
cias regias. ij. Reg. xix. Re-
uertar fuꝰtuꝰ ⁊ moriar iu ci-
uitate mea: ⁊ sepeliar iux̄ se
pulchrum pr̄is mei et mr̄is
mee. Tertio qr eiꝰ mors fuit
deuota. Spūalibꝰ em̄ armis
munitꝰ obijt sub armis inꝗ
cōfessiōis pure absolutiōis
eccl̄iastice. Cōiones sacrosā
cte vnctōis extreme: quē cū
solēnibꝰ exeqis prosecuti su
mus ⁊ orōnibꝰ deuotꝭ. Ista
sūt arma fideliū ꝑ q̄ dyabo
lo resistit̄ ⁊ vicit̄. Ephe. vi. In
duite vos armata dei vt pos
sitꝭ stare aduersus insidias
dyaboli. Hoc ē qḋ legit̄ Exo.
xiij. Qui filij israel de egyp-
to exūtes in terrā ꝓmissiōis
hierico tres armati ascēde-
rūt. Rogemꝰ ꝗ dn̄m.

¶ Generalis ſmo. xxxi.

Onsolami-
ni ꝯsolami-
ni ꝓple me-
us dicit dn̄s
deꝰ nr̄. Esa.
xl. ista sunt
ṽba dn̄i cō-
solātꝭ eos q̄ ꝯtristāt de mor
te caroꝝ suoꝝ. Debemꝰ autē
ꝯsolari ꝺ morte caroꝝ nr̄oꝝ
ꝓpt̄ q̄ttuor rōnes. Pria rō
est ꝓpt̄ mortꝭ cōionē: qr oēs
iuoluit snīa ⁊ iudiciū mortꝭ
Eccl̄. iiij. Cōmunionem mor
tis scito. Eccl̄. xl. Omnia q̄ ꝺ
terra sunt in terrā couerten
tur. Eccl̄. xli. Noli metuere
iudiciū mortis. Memēto q̄
āte te fuerūt ⁊ q̄ post te sup
uētura sūt. Hoc em̄ iudiciū
oī carni a dn̄o datū est. q. di.

Mors nemini parcit: nō ē
apud eam psonaꝝ accertio.
¶ Scḋa rō est: q̇a mors est
ab erūnis hui⁹ mūdi libera-
tio. Carnis eductio. Debiti
solutio. Laboꝝ merces. Exi
lijs finis. vie termin⁹ hostis
triūph⁹ eccl. xxij. Modicuꝫ
plora sup mortuū qm̄ req̇e-
uit. ¶ Tertia rō quare ꝯsola
ri debem⁹ est: qꝛ nō possum⁹
eos flēdo suscitare. Ecclesi.
xxxviij. Ne dederꝫ i tristicia
coꝛ tuū sꝫ repelle eam a te ⁊
memēto nouissimaꝝ et noli
obliuisci: neqꝫ eīm est cōuer-
sio: ⁊ huic nihil pderis ⁊ te
ipm pessimabis. Quarta rō
est: qꝛ oēs seq̄mur eos ⁊ satꝫ
cito: ⁊ in hⁱ cōsolari debem⁹
sicut aliq̇s sciēs se in primo
cursurū vltra mare sine re-
uersiōe: nō multū doloret i-
mo gauderet si videret ami
cū suū illuc pcedē. Eccl. xxx.
viij. Meōꝛ esto iudicij mei:
sic erit et tuū mihi heri ⁊ ti-
bi hodie. vn̄. ij. Regū. xij. Di
xit dauid pp̄ter infantē duꝫ
adhuc viueret ieiunauit ⁊ fle
ui dicebā eniꝫ q̇s scit. Si foꝛ
te donet eū mihi dn̄s ⁊ viuat
infās? Nūc aūt qꝛ mortu⁹ ē
q̄re ieiuno Nūq̇d potero re
uocare eū ampli⁹ Ecce vadā
magis ad eū: ille aūt nō re-
uertet ad me. Et cō solat⁹ est
dauid ⁊ bersabe vxorē suaꝫ.
ij. Reg. xij. Oēs morimur et
q̄si aq̄ dilabimur sup terraꝫ
q̄ nō reuertūt. Rogemus ergo.
¶ Generalis sermo. xxxij.

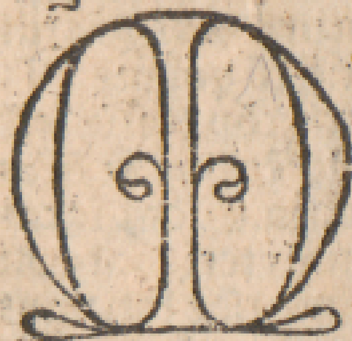

Aucitatē di
erū meoꝛuꝫ
nūcia mihi
ps. s. pphe-
ta ꝯtra insi
pientiā illo
rū q̄ sibi mlt
tos ānos prefugisit. sic dice-
bat diues ille. Luc. xvi. Aīa
mea hēs multa bōa posita i
ānos plurimos req̇esce: co-
mede: ⁊ bibe: sꝫ dixit illi de⁹.
Stulte hac nocte aīaꝫ tuaꝫ
repetēt a te q̄ aūt ꝯgregasti
cui⁹ erit? Paucitatē q̄ꝫ dicit
ꝯtra illos q̄ pponūt de mltꝫ
dieb⁹: q̄rū stultitiā redargu
it apls Jacob⁹ dicēs. Cāt. iiij
Ecce nūc q̄ dicitis hodie ⁊ autē
cras nō ibim⁹ in illā ciuitatē
et faciem⁹ ibi quidē annum
⁊ mercabimur ⁊ lucrū facie
mus q̄ ignoratis q̇d i crasti
nū erit. Et iō ꝯgrue dr̄ p ps.
Paucitatē dieꝝ meoꝝ nūcia
mihi. Quattuoꝛ modis nun
ciat nobis dn̄s paucitatem
dieꝝ nr̄oꝝ. s. in scripturis: in

picturis:in exēplis ꝛ in q̄tidianis defectibus. Pri̇o:in scripturis Job. Paucitas dierū meoꝝ finiet̄ breui.idem.xiij. Breues dies hoīs sūt. Idem Homo natus ḋ muliere breui viuēs tp̄e.idē. Dies mei finiēt̄ breui. ꝛ dd. Anni mei sicut aranea meditabūt: ꝛ dies ānoꝝ meoꝝ i ip̄sseptuaginta annis. Si aūt in potētatibus octuaginta anni et amplius eorum laboꝛ ꝛ doloꝛ. Adā legit̄ vixisse annis nonigētis ꝛ.xxx.ꝛ septuaginta q̄ restabāt vsq̄ ad milenariuz relict ̄ vite nr̄e. Nota q̄ oēs ad hūc terminū veniāt:sꝫ illi q̄ multū viuūt vel ad.lxx.vel lxxx.ānos pn̄t habere vires ꝛ potētias ꝛ āplius eoꝝ laboꝛ et doloꝛ. Scd̄o in picturꝭ qꝛ in q̄busdā locꝭ depigit̄ mors hoc mō.s.vetula. Nigra alata. Ore patulo:vultu pallido. Aspectu toꝛuo et vncū in manibus tenēs. Vetula depigit̄ ꝑpt̄ antiq̄tatē:qꝛ nō ē nouū q̄ hoīes moꝛiunt̄:sed ab initio sic fuit. Nigra ꝑpt̄ aduersitatē:qꝛ inter oīa dāna q̄ accidunt istō est potissimū:sicut est qn̄ aliq̄s amittit amicū vel consanguineū. Alata ꝑpt̄ velocitatē:qꝛ cito et ip̄rouisa venit. Ore. Nil incertius hoꝛa moꝛtis. Ore patulo ꝑpt̄ voracitatez qꝛ oēs deuoꝛat et nō est homo q̄ viuit et nō videbit moꝛtē. Vultu pallido ꝑpter effectū:qꝛ q̄ntūcūq̄ os pulchꝛ sit moꝛs ip̄z pallidū efficit ꝛ defoꝛmē Aspectu toꝛuo ꝑpt̄ crudelitatem:qꝛ nemini pcit Vn̄ Boe. Moꝛs spernit altā gloꝛiam ïuoluit pariter et hūile casū caput:equat sūmis infima. Vncū gerit i manibus ꝑpt̄ rapacitatez:qꝛ aīam educit de coꝛp̄e.vn̄. Siccine sepat amara moꝛs. Tertio i exēplis moꝛiētiū Eccl.vij. Melius ē ire ad domū luctus q̄ ad domū cōuiuij. In illa em̄ finis cūctoꝝ admonet̄ hoīm:et in illa cognoscit hō q̄d futurus sit.ḋ hoc hēs Job.xxxvij. Ingrediat̄ bestia latibulū suuz ꝛ in ātro suo moꝛabit̄ bestia dr̄ q̄si vastia a vastādo est hō qꝛ bona naturalia vl̄ gratuita vastauit:q̄ cū honoꝛe essꝫ non intellexit:cōparatus est iumētis insip̄iētibus et silis fctūs ē illis.ps. Hic dꝫ igredi latibulum vteri materni vbi ꝑ nouē menses latitauit et aīaduerte qualis ibi fuit Et in antro sepulchꝛi dꝫ mo-

rari: vt videat ălis erit. De memoria mortiȝ petrus man ducator fecit hos v̄sus sup sepulchrū suū. Petrus etiaȝ quā petra tegit dictusq̈ co- mestor. Nūc comedor docui viuus nūc cesso docē. Mor- tuus vt dicat q̇ me videt in- cineratū. Quod sumus iste fuit: erimus quoq̈ qđ hic est Quarto in quotidianis defe ctib⁹: qꝛ dolores et egritudi- nes mēbrorū sunt quasi nū- cius et preābuli mortis. Un̄ dicit dn̄s in euāgelio. math. vel Luc. Estote siles expectā tibus dn̄ȝ suū: vt cū venerit ꝛ pulsauerit ꝯfestiȝ aperiāt ei. Ubi dicit Greg. Uenit cuȝ ad iudiciū pperat pulsat cū p egritudinis molestias esse mortē vicinaȝ designat. Cui cōfestiȝ aperim⁹ si hunc cū a- more suscepim⁹. Qđ ipse nob pstare dignet. Rogem⁹ ergo

¶ Generalis. Ser.xxxiij.

Memor esto iudicij mei sic erit ꝛ tuuȝ mihi heri ꝛ tibi hodie. ecclesi. xxxviij.

Hec v̄ba possunt esse defun cti auxiliū implorātis. Que quidē verba. Prio sunt mo- tiua ad cōpassionē cuȝ dicit. Memor esto iudicij mei. Scđo sunt cōtentiua p vtilē istructōeȝ cū addit. Sic erit ꝛ tuū: mihi heri ꝛ tibi hodie. Ut aūt verba ista magis nos moueāt ad cōpassionē consi derāda sunt qttuor. Primū est qrtū ālibȝ nr̄m sit ei obli- gat⁹. Quilibet autem nr̄m ē obligatus cuilibet eorū qui sunt in purgatorio. Aut vin- culo nature: hoc viculo obli- gati sumus parētibus nr̄is Eccl. vij. Honora patrē tuuȝ ꝛ gemit⁹ mr̄is tue ne obliui- scaris: memēto qm̄ nisi p il- los nō fuisses. et retribue il- lis qm̄o ꝛ illi tibi. Et iđ ecclia orat p parētib⁹ cōit sicut pꝫ gn̄aliter. Aut vinculo bn̄ficē tie. hoc vinculo sum⁹ obliga- ti nr̄is bn̄factorib⁹. Heb. vl. Bn̄ficētie aūt ꝛ cōionis noli te obliuisci: talib⁹ eni hostijs pmeret de⁹. Nā obliuisci bn̄ ficioꝝ magna ingratitudo ꝛ rusticitas fore ab oib⁹ iudi- cat. Aut vinclo amicitie hoc vinclo obligati sum⁹ amicis ꝛ familiarib⁹. Quoꝝ cuilibet pōt eē illa vox Job. xix. Mi- seremini mei. miseremi mei. saltē vos amici mei qꝛ man⁹

dñi te.me. Sz multi sunt quorũ viculũ in hoc dissoluit prosperitas tp̃alis.iij esdre. Nõ meminerũt cũ biberint amicitiã nec sterilitatẽ. Aut vinculo grẽ.hoc vinculo obligati sum⁹ oib⁹ parentib⁹ spũalibus et fr̃ibus.vñ possumus nos dicẽ illud Mach. Mẽores sum⁹ nr̃i. Scdz est q̃s sit eorũ status. Ad hoc autez vt ampli⁹ moueamur ad cõpatiẽdũ eis debem⁹ cõsiderare statũ eoꝝ qualiter ꝯsistit in trib⁹. Primo in pene acerbitate: vt pote in camio ignis ardẽdis. De quoꝝ quolz põt dici illð.i.Coꝛ.iij. Ipse autez salu⁹ erit si trãsiuit q̃si p ignẽ Scdo in patiẽtie necessitatẽ vt pote positos duri carcerꝭ ergastulo vt possit q̃libz eorũ dicere amico suo illð Ge.xl. Memẽto mei cũ bñ tecũ fuerit et facies mecũ miaz vt suggeras pharaoni vt educat me ð isto carcere. Tertio in se iuuãdi impossibilitate: vtpote positos i miseria extreme depauperationis: vt possit quilibet dicẽ cuilibet nr̃m illð Hie.iij. Recordare paupꝑtatꝭ ꝛ trãsgressiõs mee absinthij ꝛ fellis. Tertio est q̃s subueniẽdi mod⁹ Mod⁹ subueniẽdi eis dz esse. Prĩo affectuosus: qꝛ pena intẽsa. Debem⁹ ergo eis subuenire ex magno affectu vt impleamus illud apl̃i Heb.xi. Memento iunctoꝝ tanq̃ simul iñcti: et laborãtiũ tãq̃ et ipsi in coꝛpe cõstituti. Scdo operosus vt sit redẽptio sita. Debemus ei eis subuenire multiplici effectu. De quo i his v̾sibus continet. Missa frequens: sancteq̃ preces: ieiunia sacra. Prosunt defunctis prodest elemosyna crebꝛa. His ei suffragijs captiui ille redimũt.ij.Macha.xij. Uir fortissim⁹ iudas col.fa.duo.mil.drag.ar.mi.hier.of.eas ibi p pec.moꝛ.iusteꝛ re.ð re.su.co. Tertio ꝯfitemus qꝛ nõ est eis iterpellatõis gratia. Debemus eñi subuẽire eis ꝯtinue.i.p locoꝛ tp̃e vt rñdere eis possit q̃libz nr̃z. Treñ.iij. Memoꝛia memoꝛ ero et tabescet in me anima mea. Quartũ est q̃s subueniendi fructus. Fructus subuẽtõis magnus ẽ. Prĩo istam subuẽtionẽ de⁹ acceptat vt de hac i iudicio dicturus sit. Math.xxv. Amen dico vobis q̃diu fecistis vni de fratribus his meis minimis mihi fecistis

Scdo qz p hanc subuẽtionẽ afflictoꝝ aĩas liberat.ij.ma.xij. Sancta ꝛ sa.est cogi. pro defunctis ex.vt a pctis soluãt Tertio qz per hãc subuentionẽ subueniẽtez remunerat. Tho.iiij. Elemosina ab omi pctõ et a morte liberat ꝛ nõ patit aĩaz ire i tenebris.am̃.

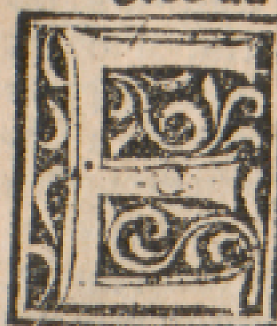
¶ Pro adolescente. Ser.xl.

Onsũmatꝰ i breui expleuit tpa mlta. Sap.ix. In his verbis nunc vobis ꝓpositis scriptura: de hoc puero duo dicit. Prio velocẽ transitum huius vite.ibi. consũmatus in breui. Scdo dicit vtilitatẽ istius trãsitus. ibi. expleuit tpa multa. Dicit ergo cõsummatꝰ ꝛc. quasi diceret qd alij faciũt mltis tpibus iste puer fecit i breui. Et propt̃ hoc illud nõ est lamẽtabile sz magis laudabile. vñ Eccl. Laudaui mortuos magis viuentes. Deus voluit ꝙ vita istiꝰ pueri cito finiret propt̃ tria Prio anteꝙ corrũperet vitio. Scdo anteꝙ grauaret senio Terio añꝙ affligeret suppli cio. ¶ Prio voluit deus ꝙ vita istiꝰ pueri cito finiret ãteꝙ corrũperetur vitio. Ne eñ ꝓpter longiorez vitã innocẽtiã perderet eripuit cũ deus de pñti vita cito. Sicut ĩpossibile est declinare per viam puluerosam ꝙ pedes nõ impuluerizent: sic impossibile est diu viuere in mũdo ꝙ hõ nõ peccet: ꝓpterea dr. Sap. Raptꝰ ẽ ne malicia mutaret intellectũ eiꝰ. ¶ Scdo voluit deꝰ ꝙ vita istiꝰ pueri cito finiretur anteꝙ grauaret senio. Quis est q̃ ãgustias et tribulatiões senũ possit narrare? Audi q̃d dicit gre. Si hõ ad senectutẽ venerit stati cor affligit: caput concutit. aures surdescũt: calligant oculi: nares fluũt: dẽtes putrescunt: fetet anhelitꝰ tremit tactꝰ et deperit actꝰ. Et ideo deꝰ hũc pueꝝ de hac vita vocauit vt hec mala nõ sustineret. Tertio voluit deus ꝙ vita istius pueri cito finiret añꝙ affligeret supplicio. Debetis scire ꝙ q̃ veniũt ad ãnos discretiõis vix post mortẽ euadũt penã saltez purgatorij. rõne offense. Sz hic puer cum adhuc nihil peccauerit in vita ista pꝰ mortez nullã penã sustiebit qz q̃ nõ fuerit ꝑticeps

culpe nec erit pene. Uñ ipse pt dicere illd i. Thi. iiij. Cur suz psũmaui. s. isti⁹ vite fidẽ seruaui. s. recipiẽdo baptismũ ꝛ alia sacra ecclie. In reliq reposita est mihi corona

¶ Sermones alij funebres ad quoscũqȝ.

Duxit me de lacu mi̅ie ꝛ d luto fecis. ps xxx. Hic mundus amatoribus ei⁹ ẽ delectabil' ꝛ amenus. Uiris aũt spũalib⁹ ẽ iopia ꝛ miseria sic carcer plenus miserijs. iux illud Job. Putredini dixi pr me⁹es mr mea ꝛ soror mea v̄mib⁹. Et iõ amatores mũdi hãc vitã nunq optãt finiri. Hi econtrario dolẽt ꝛ qrunt eã plõgari diuti⁹. Uoces amatorũ mũdi sũt he vt hr Sap. xx. Uenite fruamur bõis in vita nr̃a coronemus nos rosis anq marcescãt. Iustoruz aũt voces sũt he. ps. Heu mihi qꝛ icolatus me. plõg. est. Et Apo. Infelix ego qs me liberabit a corpe mort' hui⁹? Et iõ dic: vbũ ppositũ. Eduxit me. ꝛc. Ubi ẽ sciẽ. q dñs eduxit electos suos. Prio de pctõ dãdo eis ptrictionẽ. Secũdo de amore huius sctĩ ad amorẽ suũ. s. trahẽdo d malo ad bonũ vel ad religionẽ. Tertio eduxit de corpe pducẽdo ad btitudinẽ. Prio dico q eduxit de pctõ dãdo ei cõtritionẽ. Status em̃ pctõr' est plenus mi̅ia ꝛ abhoiatiõe qꝛ pctõr ẽ hostis dei iux illud. Qui facit pctm̃ seruus ẽ pcti. Prouer. xiiij. Justicia eleuat gẽtẽ: miseros aũt facit pctm̃. Dñ g de statu pcti vocat ad puiaz: educit de lacu miserie. Scdo educit de mũdo trahẽdo ad religionẽ: vel sibi infundendo suuz timorem qui extinguit amorem mundi. In statu quippe mũdi inheret mũdanis et terrenis: que acqrunt cũ labore ꝛ sudore. Et gubernãt cũ tiore. vñ Boe. Nũq dies agit qn trepidẽt mẽtes hoim. et Job. Hõ natus de mul'. bre. vi. tpe repl. mł. mi. q qsi flos egre. ꝛ pte. ꝛ. fugit ve. vm. et nũq in eodẽ statu pmanet. Quare mõ sanus: mõ infirmus. Dñ g p gr̃az dei efficit ptẽptor mũdi ꝛ iebriat amore dei educitur de lacu miserie. Tertio educit de corpore ad btitudinẽ quia in hoc

mundo hō non pōt habere pacē nec requiē: qꝛ diuersa gña inimicoꝝ hꝫ. s. dyabolū mūdū ꝛ carnē ꝛ ꝓnitatē ad malū ꝛ difficultatē ad bonū. Uñ Job. Quare data est misero lux ꝛ vita his q̄ in amaritudie sūt. Dū ḡ sepatur a corpe educit̄ de lacu misie ꝛ de luto. vñ Esa lv. In leticia egrediemini ꝛ in pace educemini montes ꝛ colles cātabūt corā vobis laudē. Unde Apost. Nec oculus vidit nec auris audiuit: que ꝛc.

¶ Sermo cōis ad mortuos.

Ibera me dñe ꝺ morte etna. Job vi. Aia que exīt de corpe timēs penas īferni orat ꝛ clamat ad dñm dicēs. Libera me d. ꝛc. Sci. est ſm Aug. de ciuitate dei ꝙ triplex est mors. Pria est mors corpis q̄ fit qn̄ aia deserit corp⁹. Et hec ē mors nr̄a. Scđa est mors aie quādo tpa deserit̄ gr̄a. Et hec ē mors culpe. Tertia ē mors vtriusq̄. s. aie ꝛ corpis q̄ fit qn̄ nec aīa viuificat corpus: nec de⁹ viuificat aīaꝫ. Et hec est mors gehēne: que vocat̄ eterna. Pria ergo mors est corpis quā nullus pōt euadere: nec diues: nec pauper: nec fortis: nec debil'. nec sapiēs: nec stultus: qꝛ nemini pcit. vñ ꝟsus. Est cōe mori mors nulli pcit honori. Ps. Quis est hō q̄ viuet ꝛ nō videbit mortē. q. d. nullus. horā nescim⁹ mortis. Mortēꝫ qn̄ scim⁹. Uñ dñs voluit tp̄s eē incertū vt omni hora hēret̄ suspecta. Et in euāgelio Estote pati: qꝛ nescitis qua hora dñs vester venturus sit. Uñ btūs ille seruus quē cuꝫ venerit dñs eius ꝛ pulsauerit ianuā ꝛ iuenerit eū vigilantē. Amen dico vobis qm̄ super oīa bona sua ꝯstituet eū. Scđa est mors aie. mors eīn aie est pctm̄: quia qn̄ aīa peccat ip̄a morit̄. vñ ꝓphe. Aia qui peccauerit ipsa morietur. Et Jaco. Pctm̄ cū cōsūmatū fuerit generat mortē. Et i euāgelio de iudeis legit̄ Uos in pctis vestris moriemini: hāc possum⁹ euadere per pniam. Uñ Apo. Surge q̄ dormis. i. qui iaces i. pctis ꝛ exurge a mortuis. i. a vitijs ꝛ pctis q̄ sunt mors aie nostre. Et qualiter debem⁹ surgere. s. per verā pniam: q̄ est mala ꝑterita plāgere ꝛ plā-

genda iteruȝ non cōmittere Vñ Amb. ait. Uera pnia est cessare a pctō. Et sic secure poterit dicere. Libera me d. de mor. etna. Tertia ē mors vtriusꝙ. s. tā aie ꝙ corpis que erit in iferno i quo nulla est redēptio vñ in iferno nulla ē redēptio. Tarda ꝓfessio: infructuosa pnia: nulla indulgētia: vbi mors sine defectu ꝛ dolor cū gemitu: vbi mors vocabit et miseris finis nō dabitur. Vñ In dieb⁹ illis querēt gētes mortē et nō inuenient cupient mori ꝛ mors fugiet ab eis. De hac morte dicit ꝓpheta. Mors peccatoꝝ pessima. Idē sicut oues in iferno positi sunt. i. sicut bestie positi sunt i iferno Mors depascet eos qꝛ trāsibunt de morte ad mortē: de pena in penā. Et de vna dānatione in aliā. hec mors ergo est de qua aīa rogat. libera me dñe de morte eterna.

¶ Ad mortuos Ser. cōis.

Et vos estote parati qꝛ qua hora nō putatis filius hois veniet. Lu. xij. In his verbis dñs. Prio indicit preparationē ibi. Et vos estote parati. Secundo ponit rationē preparationis ibi. Qꝛ qua hora non putatis filius hois veniet. Prio nota ꝙ tria sunt que faciūt hominem paratum ad diem mortis. ¶ Primū est iudiciū in seipso scilꝫ quādo homo punit peccata et affligit membra. hoc iudicium valde diligit dñs. Unde Psalm. Honor regis iudiciuȝ diligit. i. ad Corin. xi. Si nosmetipos iudicaremus nō vtiꝙ iudicaremur. ¶ Secūdū est iusticia ad proximū scȝ quādo homo restituit aliena. Eccl. xiiij. Ante obitū operare iusticiā qm̄ non est apud inferos inuenire cibū. Idē Ante mortē benefac animo tuo ꝛ scḋm vires tuas exporrigens da pauperi. ¶ Tertiuȝ est vigilātia ad deum. Mat. xxv. Uigilate qꝛ nescitis diē neꝙ horaȝ. Uigilat aūt homo tripliciter. Prio vigilat ad aspectū veri luminis oclos incertis aptos tenet. Scḋo vigilat ꝗ seruat operādo qḋ credit. Tertio vigilat ꝗ torporis et negligētie a se tenebras expellit. Et de his dicit Michee. vij. Iudicabo ti

bi o homo q̄d dn̄s reqrat a te: vtiq̄ facere iudiciū q̄tuȝ ad teip̄m. et sollitū ābulare cū deo q̄tū ad deū. Circa p̄m nota q̄ tria sunt q̄ ignoram⁹ de morte. p̄pter q̄ necesse habemus p̄parare nos. Priuȝ est tp̄s. Math. xxv. Nescitis diē neq̄ horā. et hic dr̄. Qua hora nō putatis filius hoīs veniet. Certū habes frater q̄ morier͛: sȝ q̄n vbi r q̄ō nō potes scire Mors eīm vbiq̄ te expectat. Tu q̄ si sapiens fueris vbiq̄ eā expectabis. Scd̄m est status. Nescit hō i quo statu moriat͛. Eccl̄i. ix. Nescit homo an odio vel amore dign⁹ sit. Tertio ē modus. Eccl. ix Nescit hō fineȝ suū sed sic̄ pisces capiūt͛ hamo et volucres celi laqo: sic capiuntur hoīes i tp̄e malo Ido. p̄s. dicit. Notū fac mihi dn̄e finē meū. Rogemus ḡ.

¶ Ser. cōis ad mortuos

Uis est hō q̄ viuet ꝛ non videbit mortē p̄s. In statu innocētie hō erat immortalis. i. nō poterat mori sed post pc̄tȝ ip̄e cū eius posteritate educt⁹ est necessitari moriendi iux̄ illud Ge. ij. Quacūq̄ hora comederitis morte moriemi. Ro. vi. Corpus p̄ pc̄tm̄ mortuū est. i. necessitati moriēdi subditū. Et ido dicit p̄s. Quis est hō. ꝛc̄. q. d. null⁹. qr null⁹ pōt defendere se ab ipsa. Quattuor ei sūt q̄bus hoīes se solēt defēdere i hoc mūdo scȝ. Primū ē diuitie. Scd̄m scia. Tertiū potētia. Quartū fortitudo. Sȝ cōtra mortē nullo istorū hoīes se valēt tueri. Primo nō valent se tueri a morte diuitijs. vñ p̄s. Thesaurizat ꝛ ignorat cui ꝯgreget ea. Idē relinquēt alienis diuitias suas. Et ideo post mortē dicūt illud Sap. Qr nobis p̄fuit abundātia nostra: aut q̄d diuitiarꝫ iactantia cōtulit nob̄ Oīa trāsierūt tanq̄ vmbra. Et pone exēplū regis Priami. Item Alexādri qui fuit honorat⁹ a suis. Iteȝ Crassi imperatoris romanorꝫ q̄ habebat turrim plenā auro q̄ postea romani ligauerūt sup̄ discū et dederūt ei bibere aurū liquefactū dicēs. Aurū sitisti. aurꝫ bibe. Et sic mortu⁹ est Itē pompeius romanorꝫ imp̄ator q̄ fuit decolatus a ptholomeo rege egypti qui

ptolomeus postea a Cesare mortuus est. Ecce q̃ñ diuitie nõ p̃nt liberare hoiem a morte. Que iducũt ad mortẽ eternã nisi fuerit bñ dispẽsate. Et ideo dr̃ Eccl. v. Qui amat diuitias fructũ nõ accipiet ex eis. Itẽ diuitie ꝯseruate in manu dñi pereũt in afflictõe pessima. Dñs i euãgelio. Facili⁹ est camelū intrare p foramẽ acus q̃ diuitem in regno celoꝝ. ipossibile est diuitijs affluere ⁊ xp̃z seq. Diues hic epulat quotidie idut⁹ purpura ⁊ moriẽs in inferno sepelit. vnde dñs Mortu⁹ est diues ⁊ sepult⁹ est in inferno. ¶ Scdo nõ valent se tueri a morte scia: qꝛ morit doct⁹ parit ⁊ idoctus Eccl. i. Et vnius est iteritus hois ⁊ iumẽtoꝝ id est simplicis ⁊ sapientiū. Vñ ergo inflant sapiẽtes hui⁹ seculi: q̃a ab ip̃a morte nõ p̃nt liberari. Pone exẽpla salomonis q̃ fuit sapiẽtissimus Et tñ vna femia eũ fecit imolare ydolis. Mortu⁹ est Plato ⁊ Socrates q̃ tñ sapiẽtissimi fuere. Et nõ potuerũt se libari a morte, sed veneno mortui sũt: ⁊ sic ml'ti sapiẽtes q̃ ꝑpt sapiẽtiã nũq̃ potuerũt se liberari a morte: nec vnq̃ potuerũt illã vitare. Esa. Ve q̃ sapiẽtes estis in oculis v̄ris ⁊ corã vobismetip̄is prudentes qꝛ prudẽtia carnis mors est. ad Ro. viij. ¶ Tertio non valẽt se tueri a morte potentia ve fortitudie i ꝓprijs viribus. Siqdẽ dicũt sapie. Venite ⁊ opprimam⁹ viꝝ iustũ et non ꝑmittam⁹ viuere: nec reuereant vult⁹ ei⁹ multi tpis. sit aũt fortitudo mea lex iusticie. i. fortitudie ꝑ lege vtamur. Sz certe hec lex ꝯ mortẽ nil valebit: vt dr̃ Hiero. ix Nõ glient sapiẽs in sapia sua ⁊ fortis in fortitudie sua: et diues i diuitijs suis: sz i me gliet: qꝛ gliat scire ⁊ noscere me. Erit fortitudo v̄ra vt fauilla stupe. Nihil g̃ hoꝝ p nt liberari a morte Et iõ nõ debem⁹ ꝯfidere i illis sz opari bonũ ⁊ ad oẽs vt cũ extrema dies venerit securi p ãgustã portã ad verã vitã itremus vbi sine defectu erimus diuites sine errore sapiẽtes: sine potẽtes sine aliq̃ diminutione vl' ifirmitate fortes ⁊ ꝑm hoc magis laudãdi sũt mortui recta morte q̃ viuẽtes Rogemus ergo dñm ⁊c.

¶ Sermo cõmunis.

Ancta ⁊ sa
lubris ē co
gitatio pro
defūctꝭ ex-
orare: vt a
pctis soluā
tur.ij.Ma
cħ.xij.Qđ sibi ⁊ alteri ꝓdest hō
dꝫ facere libēter vñ orare ꝓ
mortuis ꝓdest illis et nobis
Et iđ dr̄ scā talꝭ cogitatio ꝓ-
dest etiā mortuis.iđ dr̄ salu
bris.Circa primū no.ꝙ orō
scā ꝑ mortuis ꝓdest nobis
tripl'r.Pmo rōne debiti qđ
exoluim⁹ Tenemur eñ ad hᵒ
ex p̄te scripture ecc.vij.mor
tuo nō ꝓhibeas grāȝ Ex p̄te
nature: qꝛ frēs nr̄i sūt.Pro-
uer.xv:Oi tp̄e diligit q̄ ami-
cus est.⁊ frat' i āgustijs cō-
probat'.Ex parte grē q̄ facit
nos subueīre p̄ris.Gal'.vi.
Alter alteri⁹ onera portate.
Et sic adimplebitis legē xp̄i
¶ Scđo ꝓdest nob̄ rōne de
biti qđ acq̄rim⁹.Et hoc ē tri
plicit'.Primuȝ est ꝙ ip̄a orō
nō solū eis sȝ etiā nob̄ ꝓdest
qꝛ q̄ ꝑ alio orat ꝓ seip̄o labo
rat.ps.Orō mea i finu meo
cōuertet'.Scđm est qꝛ obli-
gam⁹ eos vt cū fuerit in glīa
ꝓ nobis orēt.Qui eñ negli
gentes sūt orare ꝓ mortuis
puniūt' i hoc ip̄o vt post mor
tē alij sint negligētes orare
ꝓ ip̄is Sap.x.Per q̄ q̄s pec-
cat ꝑ hᵒ ⁊ torquebitur math.
vi.In qua mēsura mēsi fue-
ritꝭ remetiet' vob̄.Iđ admo
net nos Eccl'.dicēs.Memē
to iudicij mei sic erit ⁊ tuū.
Tertio ꝓdest nobis rōne rei
vtilie quā ad memoriā redu
cim⁹.siquidē orādo ꝑ mortu
is habem⁹ memoriā mortis
que valet ad vitandū pctm̄
Eccl'.vij.Memorare nouis-
sima tua ⁊ ieternū nō pecca
bis.Idē ad cōtēnendū mun
dum.Hierony.Facile cōtē
nit' oia q̄ se semper cogitat
moritur.Ad ꝓuidēdū ad sta
tum futur.Lu.xvij.Quid fa
ciā qꝛ dñs meus aufert a me
villicatōeȝ meā.Ideo estote
parati.Circa scđȝ nota ꝙ ꝓ
dest etiā mortuis.Et iđo.di
cit salubris.Et hoc est qđ se
quit' vt a peccatis soluant'.i.
a penis inflictis ꝓ pctis.Et
he sunt tres.Carētia visiōis
diuine.Qui eñ sūt i purga
torio nō pñt videre deū Job
xvij.In tenebris straui lectu
lū meū.Itē dilatio glīe Job
xvij.Cōstituas mihi tēp⁹ in
quo recorderꝭ mei.vñ quili
bet exñs i purgatorio dicit

Qn̄ veniā ⁊ apparebo an̄ faciē dei. Itē acerbitas pene. Job. xix. Miseremini mei miseremini mei saltē vos amici mei: q̄r manus dn̄i tetigit me. ⁊ ex his penis di. Gre. ꝙ trib⁹ modis liberāt. ¶ Pūo ꝑ orōnes sctōꝝ. ¶ Scd̄o per oblationē sacerdotū. ¶ Tertio ꝑ elemosynas pauꝑib⁹ factas. ¶ De p̄rio habemus in dialogo scti Grego. ꝙ sua orōne liberauit aīam illius pagani. Itē de sancto Nicolao de Tolētino: q̄ orationibus suis liberauit aīaꝫ fratris sui ⁊ fratris ꝑegrini et multoꝝ alioꝝ. ¶ Scd̄o habemus pariter in dyalogo scti Greg. q̄ inuenit aīam illā stātē in lacu qui cū celebrasset trigita missas ꝑ eo liberat⁹ fuit ⁊ ad gaudia ꝑadisi euolauit. ¶ De tertio pone exēplū quod est in fine legēde mortuoꝝ. Rogemus ḡ dn̄ꝫ.

¶ Sermo cōis mortuoꝝ.

Ecce ego venio sic fur: b̄rus qui vigilat. Apo. i. Dn̄s noster in his v̄bis. Primo amonet nos cum dicit, Ecce ego venio sicut fur. Scd̄o cōfortat nos ad bonoꝝ operꝝ solicitudinē: cū dicit. b̄rus q̄ vigilat. Un̄ notādū ē ꝙ dn̄s venit ꝯ pctōres in hora mortis tripl'r. ¶ Primo ad terrendū. ¶ Scd̄o ad spoliandū. ¶ Tertio ad interficiendū. ¶ Primo dico ꝙ dn̄s venier ꝯ pctōres in hora mortꝭ ad terrēdū. Terror em̄ erit videre faciē tāti iudicis iratam. Un̄ Job ait. xxiiij. A facie furoris eius turbat⁹ sum. Et idē. Quis mihi tribuat vt in inferno ꝓtegas me ⁊ abscōdas me donec ꝑtranseat furor tu⁹: ꝓpter hoc pauci sūt q̄ nō torqueāt os ⁊ oc'os in hora mortis. Cōsiderat eniꝫ peccator ꝙ tātū offēdit deū ꝙ ꝑ offentiōib⁹ eius sustinebit dānationē ⁊ penē. Un̄ dicit Apoc. iij. Penitētiā age si nō vigilaueris veniā a te: et nescies qua hora veniā. Un̄ Mat. xxv. Vigilate q̄r nescitis diē neq̄ horā. Et iō semꝑ debemus vigilare ⁊ manere in ꝯtinua penitētia. Scd̄o dico ꝙ dn̄s venit contra pctōres in hora mortꝭ ad spoliādū. Xp̄s em̄ spoliat pctōres oībus bonis suis. s. tp̄alib⁹ ⁊ sp̄ualib⁹. Prio spoliat tp̄ali

bus q̄ iniuste acq̄sierūt. vn̄ Osee.xij. Fur igressus ē spolias latrūculos. Et Esa.xxiij. Ue q̄ p̄dar mō qm̄ ⁊ ip̄e dep̄daberis Debem⁹ g̃ ꝯsiderare diē mort i q̄ spoliādi sum⁹ tp̄alib⁹ ⁊ sp̄ualib⁹ bōis. Tertio dico ꝙ dn̄s vēiet ꝯtra pctōres i hora mort ad iterficiēdū. Jta ꝙ nūq̄ hēbit vitā glīe: sꝫ hēbit miaꝫ ꝑpetue dānatiōis. vn̄ Job.xxiiij. Dic mane p̄io surget hōicida.i. tēpestatiue ⁊ cito vēiet ꝯtra pctōres ꝑ iudiciū mort: ⁊ iterficiet egenū ⁊ pauperez. paup ⁊ egen⁹ dn̄r pctōres: ꝑ pt carētiā v̄tutū ⁊ gr̄e. Ergo frēs kmi dū tp̄s hēm⁹ opemur bonū: ⁊ dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s ꝯcedet nobis suā sctissimaꝫ gr̄aꝫ. Amē. Quaprop̄t frēs kmi hēam⁹ fidē verā in dn̄z no.ie.xp̄m: sic hūit iste defūct⁹. Et h̄ ꝑꝑ mlta signa.s.i vita: i ifirmitate ⁊ i morte ⁊ sic ibim⁹ cū xp̄o ad gl̄iam. Ad quā ille nos ꝑdu. ¶ Ser.ad mortu.cō.

Odicū plora sup mortuū qm̄ requieuit. Eccl.xxij. Hic inuenit ꝙ in morte amicoꝝ.s.filioꝝ ⁊ parētū nr̄oꝝ tristitia ē ostēdenda lachrymis ibi. Modicū plora sup mortuū: sꝫ moderāda ē ꝑ ꝯsolationē ibi. Qm̄ requieuit. P̄rio d̄r plorā sup mortuū. Est aūt plorādū in morte amici ꝑꝑ duo. ¶ P̄rio quia hoc exigit naturalis affectio. Nō em̄ pōt pungi cor humanū sine dolore. Et ideo in morte dilecti cor tangit et ꝑūgit. Et ideo necesse est vt ꝑducat flumē lachrymarū: vn̄ Aug.pro amico suo Nebludio plorauit vt habet in lib. ꝯfessionū. Hic affectio mouebat Jeremiā qui dicebat.viij. Quis dabit capiti meo aquā ⁊ oc̄lis meis fontē lachrymarū vt plorē iterfectos ppl̄i mei. ¶ Scd̄o dico ꝙ ē plorādū in morte amici: q: lachryma ē ꝓbatio dilectiōis. vn̄ Jo.xi. Lachrymatus ē iesus sup lazaruꝫ. Un̄ dixerūt iudei. Ecce quō amabat eū. Jō cōcedit vt lugeas Eccl.xxxix. O fili in mortuū ꝑduc lachrymas. Jdē fac luctū sup mortuū vno die vel duobus. ¶ Scd̄o addit modicū vn̄ modicū est plorādū ꝑpter duo. ¶ P̄rio ꝑpter destructionem corporis. vnde

Ecclesi.xxxviij. Ne dederis in tristitia cor tuuz sed repelle eā a te. Noli tñ obliuisci animā tuam. Scḋo dico ꝙ modicū ē plorādū sup mortuuz ꝑpt celerē recuꝑatōez vnde modicū est plorād⁹ q̄ cito est recuperādus. Et hꝰ ꝑpter bonā vitā ⁊ bonū finez quē habuit. Et iō apl's dicit prīe ad Thes.iiij. Nōl constristemini sicut ⁊ ceteri q̄ spē nō habēt Itaq̄ ꝯsolamini inuicē i verbis istis qua ꝯsolatiōe cōsoletur nos fili⁹dei q̄ est bñdictus in secula seculoꝝ. Amē.

¶ Ser.mortuoꝝ ad q̄scūq̄.

Eati mortui qui in domino moriūť i.Apoc.xiiij. Homies tripliciter moriūť.Prio q̄dā extra dñm. Scḋo q̄daz ꝑ dño. Tertio q̄dā in dño. Prio extra dñz moriūť q̄ moriunť extra charitatē quales sūt q̄ in pctō mortali decedūt. De quib⁹dicit ꝑs. Mors pctōꝝ pessima. vñ attēde ꝙ triplex est mors.s.mala:peior ⁊ pessima. Pria ē mors naturalis q̄ sepabit eos ab oīb⁹que in hac breui vita dilexerūt. ꝑs. Pctōr cū interierit nō sumet oīa neq̄ descēdet cū eo gl'ia ei⁹. Lu.xvi. Mortu⁹ ē diues ⁊ sepult⁹est in inferno. Et q̄ quotidie epulabať splēdide denegatur ei gutta aq̄. Heu q̄d facient nr̄i diuites nr̄i potētes q̄n veniet mors ⁊ sepabit eos a filijs a parētibus ⁊ a diuitijs Et tales pl⁹dolēt de sepatōe hui⁹ sc'li ⁊ ecꝛ̄nz diuitijs ꝙ de ꝑprijs peccatꝭ. Pl⁹timēt hāc mortē ꝙ dei iudiciū ꝙ extremū suppliciuz vñ eccl'.xl.i. O mors ꝙ amara ē mēoria tua. Et vere his amara est mors q̄ dilexerūt diuitias et honores hui⁹ sc'li qꝛ valde est amaꝝ hꝰ relinquere tq̄ ꝫm Aug. Nemo ledi vľ affligi ꝑt nisi in eo qḋ diligit Hec mors est mala pōe exēplum illi⁹iuuenis qui erat i thoro et fecit sibi afferri vestes suas preciosas ⁊ in visu eaꝝ decessit. Alia mors erit eis adhuc peior et amarior q̄ ꝯseq̄tur eos: q̄ est sepatio aīe a deo q̄n dicet eis Mat. xxv. Discedite a me maledicti.ꝛc. Qḋ valde amarū erit eis audire. si eñ amaꝝ ē eis separi a creaturꝭ quāto amarī⁹erit eis separe a creatore cū aug.dicat sūmū bonū est

deus sine q̄ nullū bonum est Vñ dicit vera mors est quā hoies nõ timēt separatio aīe a deo. Vera aūt vita ē ꝯiūctio aīe cum deo. ¶ Tertia mors erit pessima: qꝛ ieternū supplicijs cruciabūt. ps. Sicut oues in īferno positi sūt. Et mors depascet eos. Apo. In dieb⁹ illis q̄rēt hoies mortē ⁊ nõ inueniēt: cupiēt mori et mors fugiet ab eis: qꝛ semꝑ habebūt mortē. Et ꝓ his nõ est orandū qꝛ in inferno nulla est redēptio. ¶ Scḋo q̄dā moriūtur ꝓ dño sicut martyres de q̄bus dꝛ. Ipsi mortui sunt ꝓ xp̄o ⁊ viuēt ineternū ⁊ ps. Preciosa. i. ꝓcio digna i cõspectu dñi mors scõꝝ ei⁹. ¶ Tertio q̄dā moriuntur in dño de quibus dꝛ hic. Beati mortui q̄ in dño moriunt̄ q̄ in pura fide: spe ⁊ charitate ac vera pñia decedūt. Sꝫ qꝛ cū imꝑfecta pñiat venialib⁹ pctis decedūt. iḋ obtinēt locū purgatorij: ⁊ eos oportet purgari añq̄ collocentur in illa beata requie his debemus compati: ⁊ subuenire: quia vt dicitur. ij. Macha. xij. Sancta et salubris est cogi. ꝓ defunc. ⁊c.

¶ Sermo ꝓ mortuis cõis.

Veniat dilectus me⁹ in ortum suū Cāt. iiij. Dominꝰ nr̄ ihesus xp̄s in his v̄bis alloquitur vocans dilectu suū dñm. N. quē hodie post meritū vocauit ad premiū: post pugnā vocauit ad coronam post laborē ad eternā mercedem post tribulationē ad requiē. Hui⁹ spālis vocatõis ⁊ tāte dilectõis tres fuer̄t cause. s. puritas: charitas ⁊ hūilitas. Pria cā fuit puritas. Xp̄s eñi sine macl̄a m̄l'tū diligit puritatē. vñ Prouer. xx. Qui diligit cordis mūdiciaꝫ ꝓpē grāꝫ laboꝝ hēbit amicū regē. s. xp̄ꝫ. hāc puritatē ⁊ incorruptionē habuit p̄dictus dñs. N. mõ defūctus qꝛ hõestus ⁊ cast⁹ mansit. Scḋa cā hui⁹ dilectiõis fuit charitas vñ Sap. iiij. dꝛ. Ego diligentes me diligo. Nõ qꝛ nr̄a dilectio sit causa ꝙ de⁹ diligat nos: qꝛ ip̄e prior dilexit nos Sed est meritū ꝙ ip̄e pl⁹ vel specialiter nos diligit. Et q̄a predict⁹ dñs. N. hodie defunctus in xp̄i dilectiõe multuꝫ fauebat meruit ab ip̄o spāli

ter diligi. Quod ptz ex multis gratijs &c. ¶ Tertia cā hui⁹ dilectōis fuit hūilitas q̄ em̄ xp̄s diligit hūiles qd ptz: qr vt di. Aug. lib. iij. de doctria xp̄iana. Nō est inq̄t fere aliq̄ pagia sctōꝝ libroꝝ in q̄ nō sonet ꝙ de⁹ supbis resistit: hūilib⁹ aūt dat grāz. Hoc em̄ pz ex h̄ ꝙ i mltꝭ locis legit̄ deū respicere hūiles. vn̄ ps. Hūilia respicit in celo ⁊ in terra. Et Luc. de btā v̄gie dicit. Respexit hūilitatez ancille sue: hui⁹ aūt respect⁹ cā spālis ē amor: qr vbi amor ibi ocul⁹: ⁊ qr p̄dict⁹ dn̄s. N. hodie defūct⁹ fuit hūilis sicut notuz est oib⁹ nobis. Et sicut p mltā signa māifestū fuit. Ideo a xp̄o specialr̄ meruit diligi Hec ergo tria. s. puritas: caritas ⁊ hūilitas sunt signa ꝓpter quas dignat⁹ est dicere dn̄o nr̄o. N. hodie defuncto veniat dilectus meus &c. Ad quā ille nos perducat &c.

¶ Sermo ꝓ q̄cūq̄ mortuo.

Modicum plora super mortuum qm̄ requieuit. ecclesi. xxij. Lz sit naturale et humanum plorare de morte caroꝛum ſm illud Ecclesia. xxxviij. Fili in mortuum produc lachrymas ⁊ q̄si excedere tamen moduz est reprehensibile et nociuum. Ideo spūssanctus in verbis prepositis permittit: vt in morte caroꝛum aliquid possumus ploꝛare quasi humanum cum dicit ploꝛa super mortuum. Sed prohibet excedere modum tanq̄ vanuz cum dicit. Modicuz de morte eniz amici nullus debet nimium contristari propter tria. ¶ Primo propter morientes irrecupabilitatē. Naz q̄tūcūq̄ ploꝛamus: tamē ꝑ fletus nostros aut gemitt⁹ mortuos non possumus reuocare. Ideo quidam sapiens dicit. Inutiliter quis de amisso tristat̄ de q̄ recuperādi fiducia nō h̄r. Et de h̄ habem⁹ exemplū dauid. ij. Regum. xij. Qui de filio se affligebat et ieiunabat cum adhuc infirm⁹ viueret vt ei de⁹ vitam elōgaret. ſz cum mortuus esset dicit. Nunc autē qr mortu⁹ est q̄re ieiuno. Nū q̄d potero eū reuocare ampli⁹? Ego vadā mag̃ ad eum Ille v̄o nō reuertet̄ ad me sicut dr̄ i ps. Sp̄s vadēs ⁊ nō radi. vn̄ q̄dā sapiēs de mortuo fr̄e dicit. Nō cecessit sed

sucessit. Expectat me: et ego non expecto eum: ibo q ad eum sed non revertetur ad me: et sic patet quod per fletum non potest revocari. Quod si fieri posset omnes nos qui hic astamus amore vestro tamen satis clamaremus quod ipsum a morte suscitaremus ut facit leena que cum filios mortuos peperit tam dire clamat quod eos vivificat. quod est nature sue. Sed hoc non est nostrum ut mortuos clamore aut fletu vivificemus ¶ Secundo propter dolentis dampnositatem et erga defunctum nullam necessitatem. Qui enim de alicuius morte nimium tristatur defuncto nullum prestat auxilium: et seipsum in anima et in corpore graviter ledit. unde Salomon eccl. xxxviij. vos monet circa hoc dicens cuilibet vestrum. Ne dederis in tristitia cor tuum. s. propter morientes sed repelle eam a te: et memento novissimorum tuorum et noli oblivisci. Neque enim est conversio et huic nihil proderis et teipsum pessimabis. Memor esto iudicii mei sic erit et tuum Mihi heri et tibi hodie: et hoc potest dicere defunctus potest dicere illud. Luc. xxiij. Nolite flere super me. ¶ Tertio propter mortis equalitatem. Deus enim aut mors nulli fecit iniuriam cum equaliter omnes moriamur: ut dicitur heb. ix. Statutum est hominibus semel mori. et ij. Regum. xiiij. Omnes morimur et quasi aqua dilabimur neque ultra revertimur Eccl. ij. Moritur doctus pariter et indoctus. ps. lxxxviij. Quis est homo qui vivet et non videbit mortem. Bernar. in epistola ad Raynal. Est commune mori mors nulli parcit honori. idem Magnificos premit et modicos cunctis dominatur. Nobilium tenet imperium nulli reveretur. Iam ducibus quam principibus communis hic. Mors iuvenes rapit atque senes. Seneca. hac conditione intravi ut exirem. idem. Gentium lex est quod acceperit reddere Idem. Peregrinatio est vita hominis super terram. Et cum multum ambulaverimus redeundum est domi. idem. Stultum est timere quod non possis vitare. Istud non effugiet etiam qui distulit. Adam vixit annis nongentis triginta: tamen mortuus est Semvixit annis nongentis xij. et mortuus est. Noe. ix. c. l. annis. Matusale etc. Et tamen omnes mortui sunt. unde Lucanus Mors est ultima pena. Non metuenda viris. Cum ergo omnes mors capiat: non est nobis plangendum, sed potius letandum

iuxta illud Sene. Maximum solatium est cogitare id sibi accidisse qd oēs passi sunt: oēsq passuri. Patiēter ergo ferēdū ē qd fragilitas hūana prulit: qd iusticia dei voluit qd naturalis vsus cōcessit.. Rogemus ergo dñz rc.

¶ Ser. ad mortuos gñalis.

Eati mortui qui i domino moriunt. Apoc. xiiij. Inueniā quadruplex genus mortis in sacra scriptura.

¶ Prima est sustinēda. Secūda fugienda. Tertia desiderāda. Quarta est detestāda. Prima mors est substinēda: qz oēs eam opz sustinere. Nā oēs morimur Heb ix. Statutū est hominibus semel mori. ij. Reg. xiiij. Oēs morimur et sicut aqua dilabimur nec vltra reuertimur Eccl. ij. Moritur doct⁹ pariter r idoct⁹. ps. lxxxviij. Quis est hō qui viuit r non videbit mortē? Et qz lz mors est ex necessitate hō eam dz substinere patiēter: r semp retinere in mēoria. Et sic nō peccabit Eccl. vij. Memorare nouissima tua. Et ineternū nō peccabis. Hec aūt nouissima sunt qttuor. Primū est mors qz oēs morimur: r hac contēnes oīa gaudia mūdi. Hiero. Facile cōtennit oīa q se cogitat esse moriturū. Secundū est extremū iudiciū: i quo oēs recipient sz sua merita. ij. Cor. v. Oēs nos manifestari opz ante tribunal xpi: vt recipiat vnusqsqz ꝑ ut gessit in corpe siue bonū siue maluz: qz de⁹ iuste iudicabit. ps Judicabit orbē terrarū i iusticia r ppl'os in eqtate. Tertiū est infern⁹. Ubi vt dr Job. Nulla ē redēptio idē. vij. Qui descēdit ad inferos nō ascēdit. Ibi erunt pene innumerabiles r diuerse Esa. xiij. Dolores r tortores tenebunt eos: quasi parturiētes dolebūt. Facies eorū ꝯbuste. ma. iij. Ibi erit flet⁹ r stridor dentiū. Quartū est padisus vbi erūt oīa bona incogitabilia. i. Cor. ij. Oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs ascendit q ꝑparauit deus diligētib⁹ se Exo. xxxiij. Si ostēdero tibi faciā meā ostēdā tibi omne bonū. si ergo hec nouissima ꝯsiderant, nūq qs peccabit

Scda mors e fugieda et hec est mors pctoru pessima que occidit aiaz Eze.xviii. Aia q peccauerit ipa morietur.psal. Mors pctoru pessima.Ido dr Eccl.xxi.Quasi a facie colubri fuge pctm.Na sicut coluber veneno occidit corp9ita et pctm aiam.Tertia mors e desideranda a sctis et bonis p qua intrat padisuz.Et ido sacti cupiut sp maiori secto vt in padiso viuant xpo.Ideo Phil.i.Cupio dissolui et esse cu xpo.et Job.x.Tedet aiam mea vite mee.Et si tales potius gaudet mori q viuere qz talis mors vt dr in ps.Est ptiosa in ospectu dni.Quarta mors e detestada.Et hec e mors iferni etna plea mltis mal.a q vt liberemur totis virib9debem9conari vt vicamus tria q sunt Mud9carno:demonia diuersa mouet ptia.Mudu debem9 vincere cotenedo popas.Qd docet Joh.ii.c.Nolite diligere mudu:neq ea q sunt i mundo:qz trasit mudus et cocupiscetia eius:carne debem9 vincere p cotinetia et macerationem.Cor.iii.Mortificate mebra vestra q sunt sup terra.Demonia debem9vincere tetatoib9suis resistedo i.Pet.v.Aduersarius vester dyabolus tanq leo rugies circuit queres que deuoret cui resistite fortes i fide Qd fecit iste defunctus vt patet p signa nouissima q ostedit vt fuit confessio.coio.rc.Et sic habem9in psenti dei gratiam et in futuro gloria rc.

¶ Ser.pro mortuis gnalis.

Omo nat9 de muliere breui viues tepe.Job.xiiii.ca.In his verbis beat9 Job comemorat miseria vite hois vt i ei9meoria in hulitate pficiat et se a pctis custodiat Ondit aut ei9 misia sm triplice statutu.s.Ingressu progressuz et egressu.Primo ingress9e verecudus qz homo dr ab humo.i.tra q e vilissima.Et qz nat9 est de muliere.i.de vili re et imuda.qz fuit i initium pcti.Quod attendes dicit.xxxiiii.quis pot facere mudu de imudo conceptu semine.Scdo pgressus est fraudulosus ppt breuitate tpis.Ido dicit'breui'viuens tepe.Et ideo Eccls.x.

Hodie ē et cras morit̃. Jac. iiij. Que est vita nr̃a nisi vapor ad modicū parēs Et maxime mali debēt timere ꝙ cito moriunt̃. ps. Uidi impiuz superexaltatū ⁊ eleuatū sicut cedrus libani: ⁊ trāsiui ⁊ ecce nō erat quesiui eū et nō ē iuētus locus ei⁹. his dr̃ Eccl̃ x. Quid suphis terra remis G n̄. iij. Dicit de⁹ Puluis es ⁊ in puluerē reuerter̃ Gn̄. xix. Abrahā dixit. Loquar ad dominū meū cū sim puluis et cinis. ps. Auferes spm eorū ⁊ deficiēt ⁊ in puluerē suū reuertent̃. Nec hec tm̄ dȝ terrē hoīez sed etiā consideret q̄d erit anq̄ sit cinis. Audi Eccl̃ x. Cū em̄ moriet̃ homo hereditabit serpētes: bestias et vermes. Sup ter. sternetur tinea et erūt vermes operimentū tuū. hec oīa generāt ꝯtemptū huius mūdi Hie. Facile cōtēnit oīa qui semꝑ se cogitat moriturū. Tertio egressus ē formidolosus: qr ꝑ minimo moritur et cadit iō Job. xiiij. Quasi flos egreditur ⁊ cōterit̃ ⁊ fugit velut vmbra et nūq̄ in eodē statu ꝑmanet. idē. Jlle ego quōdā opulētus repēte contritus sum. Sȝ p̄cipue hō dȝ formidare: qr nescit an odio vel amore dign⁹ sit. Que oīa predicta cōsiderās defūctus nr̄ noluit vereri ꝑpter ingressū verecūdū voluit spnere mūdū ꝑpter ei⁹ fraudulositatē Et timere egressū suū formidolosuȝ Et hoc patet in vita in īfirmitate ⁊ i morte. Quapꝑter vt fidelissim⁹ xp̄ian⁹ recepit oīa sacramenta. Un̄ de ip̄o nō est multū plorādū sed modicū: qm̄ trāsiuit ad requiē. Qđ nos monet sapiens. Eccl̃. xx. Modicū plora sup mortuuȝ qm̄ requieuit Ad quē gloriam ille nos ⁊c.

¶ Deploratio illustrissime Beatricis dn̄e dn̄e nostre vita functe. ⁊ Ludouici Sfortie ducis nr̄i excellentissimi cōsolatoria per Nicolaū lucarū rhetorē Cremonensē habita. dum iusta funebria Cremone celebraretur.

Nstituenti mihi aliquādo eū apud vos viri cremonens̄ sermonez habere in q̄ officiosum ciuez agens ea cōpleret̃: que aurib⁹ vestris suauitatē aliquam grauissi

misq iudici aculeos si nõ vehemẽtes optabiles saltẽ inijceret. Ecce acerbi inopiati q casus q̃ immortalitate dignũ ingeniũ quo humanitas ipa quorũ vtutũ oĩũ quas muliebris sexus põt attingere splẽdore euanuit oblatũ est argumẽtũ Res sane r mihi concionaturo difficilis cũ alios ↄsolatur ↄsolatiõe idigeã non pua et his quor afflictissimo cõspectu excrutior perpetuo dolẽda Quis igitur dicturo opẽ ferat quis vba suggeret ei accõmodata q̃s apte dispõet: q̃s eloq facultatẽ suppeditabit: labẽtẽ memoriã sistet: q̃s deniq actioni quãdã energiã pstabit iacentẽq animũ eriget. Nemo eqdẽ qđ ex publico oĩũ merore ↄspicere licz: suscepimus nãq diue beatricis funebres nenias: r iusta de more maior celebranda in quo cõsummatissima oratorũ fatigarẽtur igẽnia: suscepimus etiã Ludouici florie cesaris nostri mestissimi ↄsolatioẽs eo nob difficiliores q̃ magis in eius splẽdore velut in sole colligamus. Veruz q̃ viuenti sinceritatẽ amoris r fidei exhibuerit eađ mortuo pstare: nulluq officiorũ genus omittere dz quod oĩno ad me attinet sfortiane gẽtis mancipiũ plenũ obseruãtie plenũ fidei: r ad queq difficilima p eo promptissimũ et p hũanitatis pfessione palaz asseuerare: decus ac lumen hũane pudicitie extinctu in esse. Lugere itaq mecum q̃ adestis oẽs. Tuq ipmis. Herasme magnifice desolatissimũ pncipẽ nr̃m et vice r merore referẽs. honoratissime pcor ceteriq magr̃atus ãplissimi. Lugere ciues vnico velut refugio spoliati Matrone supmas muliebris sexus delicias amissas lamẽtent: indicto iusticio claudant tabernę vlulantiũ eiulantiũq voces vndiq exaudiant pli xa barba incultoq capillo q̃sq pdeat lugubri habitu publicũ dolorẽ testatus: et accẽsis finalibus diẽ aucturus deplorẽt si fas est huius sacratissimi tẽpli pietes ac testudines eã sibi lucẽ ablatã sine qua oĩa futura sũt tenebricãtia. Nec imerito q̃d eñ vnq in pricipis ↄsorte excogitari potuit qđ in beatrice pricipe nr̃a nõ emineret. Repetant antiquor monu

menta fidelissima remouet memoria cuiusq; pmarie feminie troiados: phoecensis chieargiue: pfidos tyrrhene celtice: millesie: licie: sagūthine romane: deniq; quā veteres admirati sint raras huic cōtuleris nullas equidez ptuleris. Adolescētie florentes annos uōdnz exegerat felix pulcherria sobole. hercule ꝛ sfortia duob⁹ splēdissimis syderib⁹: felicissima eo cōiuge vel poti⁹ mortali deo cui sydera ipsa cū hoib⁹ obtēperare q̄s ambigat? ea facie eoq; vultu cui appelles nō maiorē venustatē aut maiestatē pingēdo addidisset. Vix decorez expssisset. Policlet⁹ nihil ausus vltaa leues genas ad hāc aūt oris dihnitatē accedebat romanū illō supciliū ꝛ muliebri augusti or matronalis ḡuitas vt si qn̄ psidēti cesari nr̄o astitisset qd̄ frequētissimuz erat. Augustā liuiā mor ꝛ pbitatis ipatorie specimē psidere putasses quid aūt ea idole magnificēti⁹ q̄ vtrūq; parētez referebat vt ex q̄b⁹ vetustissime ꝛ regie nobilitat⁊ insignia acceperat eos vel anteire vel eq̄re. solitē cōi oīm snīa

videret. Et sane loc⁹ iste theogoniā illā recēsendā suadebat: sz veluti a mult⁊ traditā atq; iter annales iā relatā ptereo ne acta agere videar: iteratoq; smone delicat⁊ aurib⁹ tediū parere. Nā tot tātaq; sese mihi i hac diuina ꝟgine laudāda offerūt: vt vn̄ potissimū exordiar icert⁹s sim vtq; educationē potētiā gl'iā: ꝛ reliq̄ id gen⁹ silētio inuoluā. Dicēda mihi eēnt i p̄mis ea q̄ philosophātiū snīa vera bona noiant: magnitudo aī grauitas ꝯstātia. vite modestia: pietas erga deuz inenarrabiles. Sz peculiaris illa in Ludouicū pncipē ꝛ maritū dilectissimū charitas q̄ Alcesten admeti. Cathonis portiā. Arthemisiā in māseoli. Iuliā deniqz Cesareis vicisset ferreaqz voce lateribusqz firmissimis extollēda eē: hec erat Ludouice. Cesa affectissime vt iā te absentē alloq̄r thori augusti socia: hec curarū lenimē q̄ruz agmib⁹ distriger⁊ hec cuiuscūqz archani pticeps hec altissimi illi⁹ ꝯsilij sikacrū. hec prudētia ꝛ iusticia singl'ari qua oīa recte metiebat oīb⁹ equa lācea subueniēdū cēse:

bat. Vidisses sydereã frõtẽ
nõ cape: atã nõ rugiosaȝ pe
titionũ aliqñ ꝓuiã in sũma
crediderim in ea totũ deda-
le nature opus effictũ q̃ qui
dã oia mitissime ꝑnceps ac-
celerata morte tibi sublata
fuisse: videnẽ ꝛ vtroq̄ oculo
te orbatum existimas necta
reo illo colloq̄o priuat᷒. An
nescis sapientissime Cesar q̃
dei sunt ꝑcipua quadã cura
ad ei᷒ ꝓuidẽtia gubernari
ꝛ foueri. Cõcesserat tibi suꝑ
mus rerũ oim cõditor bea-
tricẽ vxorẽ suauissimã quaȝ
post regia germia suscepta
ꝑciosissimos sanos thesau-
ros ꝛ stabile imperij tui fũ
damẽtũ: ne diuturna felici-
tate tibi hic nimiũ placeres
euocauit futurã in ethereis
sedib᷒ pro regno tuo floren
tissimo: supplicẽ ꝛ assiduam
cõcionatricẽ. Fit eñi plerũq̄
vt vnde dispendiũ suspicia-
mur: cõpẽdiũ suboriat̃. De-
cessit dies tempestiuo nimi
um obitu audi obsecro Pli
niũ attestantẽ, ex oibus bo-
nis que hoi natura tribuit:
nullũ esse melius tẽpestati-
ua morte fuerat eadẽ antea
vox dictatoris. Claris repẽ-
tinã morteȝ optabilem esse

Verum hanc premunitã: ce
lestibusq̄ꝫ ꝑsidijs vndiq̄ꝫ sti
parã nouercãte lucina inua
sit astropos ills ierorabilis
nemini quidẽ parcẽs. Sꝫ in
nocẽtibus liberuȝ ad celos
iter struens vt beatrici nr̃e
cõtigit. Quod si imperitoꝝ
more voluerim᷒ mortẽ diffi
nire: ꝑsentia tñ incõmoda
metiẽtes in muliebres ꝑfe
cto vociferatiões effũdent̃
has lugubres voces sepi᷒re
petẽtes. O fallacẽ hoim spẽ
fragilemq̄ꝫ fortunã. ꝛ ianes
nostras contẽtiones que in
medio spacio sepe frangũ-
tur cursu obruunt̃ q̃ꝫ portũ
conspicere potuerũt: vt ait
Cicero o q̃ꝫ graui calamita-
te ꝑmimur ex tãte virginis
amissione heu q̃ꝫ frustrati
sũt cogitatus nostri de eius
diuturnitate. Vex nobis re
spiscẽtibus succurreret: non
amplius doliturã nec corpo
ris lãguorib᷒ animiq̄ꝫ anxie
tatib᷒ amplius vexãdã: non
humanarũ rerũ tedio: non
morbis: nõ senio: nõ hoium
isidijs aut dolis: nõ fortune
laq̄is aut varietate ꝑturba
tũ iri. In suꝑmis poti᷒ deli
tijs iter btõꝝ spũuȝ choros
regnaturaȝ vt sicut iter mu

lierũ ordines eminebat oĩa
q̄ ad beate viuendũ refere
bat:sciens beatã vitã lauda
bilẽ nec quicq̄ sine virtute
laudabile esse: sic igitur ad
beatitudinẽ per virtutẽ ascẽ
derit. Te igit benignissime
cesar si p̃ñtem iacturã inspi
cias nulli mestissimo sz me
rito offirmaueriz cũ grauis-
simi labores q̄s scire orbem
terre capessis:talibus etiaz
adminiculis egeãt q̄ prospe
ris dubiisq̧ rebus p̄sto tibi
aderãt nedũ virginẽ sed vi-
raginẽ referẽtis. Uerũ si ani
mũ colligeres et sup̃mos co
gitat⁹ tuos postq̄ ab oculis
recessit dei optimi maximi
iussu in cui⁹ nomẽ vltimum
eius vocẽ exisset palã est. In
gratũ ei te facturũ existima
to si grauiter luxeris sic eĩn
illi imortalitatẽ inuideres ⁊
delicias extremas quib⁹ fru
itur. deinde cõditõis hũane
parũ memor esses: que nos
oĩbus fortune telis veluti
scopõ obiecit. Preterea a di
uinitate mẽtis tue alienũ es
set merore p̄ficivbi itelligas
nihil posse p̄fisci. Tollerãda ẽ
igitur equo aĩo cõis sors. ⁊
q̄ alios auctoritate splẽdo-
re prudẽtia ceterisq̧ v̄tuti-
bus longissimo iteruallo su
pas: teipsuz vince. q̄ nichil
p̄stanti⁹ solet imperãtibus
cõtingere: hocq̧ solatiũ cel-
situdini tue maximũ sit de-
cessit sup̄stib⁹ suis: florentie
repu. imp̃ante Ludouico cõ
sorte fidelissĩo cui⁹ vitã ab-
rũpi in tãto rerũ turbine ar
maturaq̧ trãsalpina tumul
tuãte vndiq̧ nefas eẽt quo
stãte nihil metuẽdũ nobis ẽ
Aurea poti⁹ sperãda secula
Quare pp̃lorũ oĩm qui recte
sẽtiũt publica hec sint vota
Ludouic⁹ nestoreos annos
ĩpleat cũ ãgusta sobole cisal
pine galie pacato statu cuz
toti⁹ Italie ɔgratulatiõe cũ
exulcerat⁹ barbarorũ aĩmis
si q̄ in faustissimũ regnũ inũ
dias ãne vim aliq̄ moliunt.
Reditur⁹ tandẽ ad cãdidissi
ma illi⁹ cõiugis oscula ad o
ptatissimos amplex⁹: ad ce-
lestẽ illã ideã cũ qua incẽnũ
q̄escat et post lõgissima ãno
rũ spacia q̄escat obsecro dici
Acta Cremone in frequẽtissi
mo diue Marie tẽplo. p̄die
no. februarij. M.cccc xcvi.

Babtiste Piasij astronomi
peritissimi funebris laudatio
per Nicolaũ lucarũ rhetorẽ
Cremonensem edita.

Uam diffi-
cile labori
osũq₃ nego
ciũ susceperiz
viri ma
gnifici de-
solatissimi
q₃ p̄res tũ ex rei ipsius cõdi
tione: tũ ex dicẽtis habitu ꝑ
facile iudicari põt Nã cũ me
cũ diligẽti⁹ cogito q̃to splẽ-
dore orbata q̃tisq₃ ornamẽtis
ac delitijs spoliata cõis pa
tria sit: ob Baptistã Parisiũ
oĩz gentiũ oĩm seculoꝝ oĩsq₃
mẽorie mĺtiplici doctrĩa: fa-
cile pricipẽ inuidie mortali
tatis vĩculo nobis sublatũ se
q̃tur vt qui ꝯsolator accesse
rã cõsolãd⁹ ipe sim eo nãq₃
aĩo erga patriã alũnosq₃ ei⁹
p̄stãtissimos semꝑ fui: vt cõ
mcda mea ex eoꝝ cõmodis
metirer nilq₃ vĺ tristevĺ letũ
eis acciderit q̃n id mihi cõe
existimariz. Hinc itaq₃ lacri
me hic suspiria hic a ꝓfũdo
pectore erũpentes gemitus
qḋ oĩm maximũ est acerbis-
simo merore ꝯsternatus aĩ-
mus ingenij vim dicendi co
piaz iminuũt attonitũq₃: ac
ꝓpe illucinãtẽ reddũt: ſ₃ cũ
dolori succũbere: rationẽq₃
ex arce sua dimouere esse-
minati ac paꝝ prudẽtia eẽ
aĩaduertã. ꝯstãtie admiculo
vtẽdũ cẽsui: vt aĩmi ꝑturba-
tione ꝓcul expulsa tãte toti
us ciuitatis freq̃ntie oĩmq₃
ordinũ splẽdori: suprem⁹ d-
niq₃ defũcti laudib⁹ saltez ꝓ
virili portione nõ defuisse vi
dear: quẽ amicitie vetustas
hoĩs dignitas oĩm sciaꝝ co-
gnitio ĩ eo supra hoĩez efful
gẽs: innũerabilia ĩ me bñfi-
cia adeo cõmendant: vt vel
Pyticam vocẽ mihi exoptẽ
vel Demostenis grauitatez
vel Ciceronis copiã. Nõ eñi
video vbi maius orãdi argu
mẽtũ sese mihi offer potuis
set q̃ppe ĩ vno aliq̃ p̄clarã
ac peculiarẽ scĩe cognitionẽ
reperies q̃n añt disciplinas
nõ oẽs ĩbiberit solũ ſ₃ abũ-
de hauserit vir vnũ ex pluri
mis ĩuenies ĩ Baptista viro
nr̃o cuius mẽoriã lachryma
bũdus vsurpo: an aliq̃d desi
derandũ esset ex his q̃ vera
bõa stoici appellãt ꝑcurrere
operepreciũ erit vt vnicuiq₃
vĩm sit exploratissimũ tanti
viri iacturã cõmunẽq₃ cala
mitatẽ ꝑpetuo d̃flẽdã eẽ cũ
p̄ter vite ĩtegritatẽ moresq₃
sctissimos vobis cumulatissĩe
cognitos. virtutũ suaꝝ seriẽ

me laudatore pceperit; Su pvacanen viri cremonēses fore existimaui patriā gnīs claritatem: fortune largissimas dotes ppinquorū lōge lateqȝ patētes grad⁹ iter magnas viri hui⁹ laudes cōmemorare. Quē rex gestax numero ꝛ magnitudine: grāde aliqd dec⁹ q̄s addidisse potius ꝙ inde splēdoris icremētū accepisse cōstat. Illustrauit quidē baptistā nostrum Cremona patria celeberrimi nois vrbs vt nostis. Baptista vo patriaȝ ppetuis imortalitatibusqȝ pconijs celebrādam reddidit: ita moribus sapiam per oēs etatuȝ gradus ꝯiunxit. Nā cū pma lraxrudimēta sub. Jacobo Alierio viro sane integerrimo atqȝ doctissimo i oculis parētū pciperet magnitudine indolis statim iter eqles excellēs eā de se opinionē excitauit quā oliȝ Cicero de se ipō pollicebat. Sed hic Cicerone maior ille nāqȝ iactātie a puero vsqȝ inhiabat. Hic vo solū deuȝ añ oclos hñs disciplinax incrementa soli deo accepta referebat: purus ore purior oia tā dei ꝙ hoim metuētior, crescētibus mox annis eloquētiaȝ auidissime amplexus tātuȝ in ea profecit vt q̄ inter grāmaticos poeticeqȝ studiosos imineret etiā iter posteremos oratores hñd⁹nō esset Ceterū pactis pueritie studijs cū varia essent discendi gñā in qb⁹ egregia cū laude vlari posset triplicesȝ phiam successiuis tpib⁹ aduentissime pdidiscit: logicē q̄ pprietates vbox exigit. phisicen q̄ rerū naturā scrutat: ethicē q̄ aīm cōponit: easqȝ sub florentissimis pceptorib⁹ hausit: logicen sub Nicolao Cremonensi ordiuis heremitarū optimo ꝛ sacre theologie professore acerrimo. i phia vero pceptoreȝ habuit Apollinarē Offreduȝ oīm sui seculi doctissimū ꝛ ciuitatis nr̄e radiātissimū sydus. celeberrimiqȝ nois apd oēs philosophātiū cōuent⁹eū supremas delicias appellantium ab eodē quoqȝ bene beateqȝ viuēdi precepta didiscit societatis exēplo q̄ rex naturā pscrutat⁹ de morib⁹ cepit differere. vñ phiam e celo in terras duxisse prim⁹ tradit sed illo athene. Hoc añt Ticinense gymnasium gloria

tur: vbi fere in ipso adolescē
tie exitu cōi philosophorū
cōsensu philosophie profes-
sor declarat⁹ est. Medicine
preterea q̄ hūana corpa vel
tuetur vel instaurat: isignia
maximo applausu ibidē me
ruit cū illā Esculapio eiusdē
inuentore. vł ab hypocrate
Coo qui prim⁹ Ciuicen insti
tuit pcepisse videret̄: sʒ ma-
ioribus auspicijs pfunduʒ
pelagus sculcādū erat gene
rosusq̄ anim⁹ ad honestio-
ra semp aspirās mathema-
ticas disciplinas: nūerorū ac
mēsurarū rōnes: musicosq̄
cōtent⁹ pcepit. Astronomiā
deniq̄ tāto ardore conquisi
uisse fertur vt qd̄ pene incre
dibile est velut alt̄ carthagi
nēsis augustinus nullo tra-
dēte ingenij sui solertia p
tinaciq̄ studio percalluerit
Vn̄ factū est vt oīʒ artiū q̄s
liberales vacāt cognitōe in
structus nō i patria sub sile
tio diu tutus esse valuerit. Nā
ferrariā ab illustrissimo leo
nello estensi reipublice sue
tūc optime psulēti accit⁹ est
vt publica pduct⁹ stipe q̄s se
cū attulerat p̄ciosa merces
philosophādi studiosis im-
partiretur sideraleq̄ sciam

paucissimis tūc cognitā an-
nis octo publice traderet:
tam frequenti auditorio: vt
abstrāta ad queʒ ei⁹ origo re
fert̄. ad lucē redijsse: vł hunc
ad mēphiticis astronomis
q̄cq̄d de motu celi astronomi
diffinitū cursib⁹ p moderata
īteruallorū spacia p̄cipit̄ hau
sisse pstaret: ex q̄ si q̄tuʒ au-
ctoritatē: q̄tūue splēdorē as
secut⁹ fuerit: repetere voue
rimus locupletissimi testes
nobis erūt Borsi⁹ oliʒ ferra
rie dux inclit⁹ Frāciscus iteʒ
Sforcia oīm cesarum famā
supgressus vna cū blāca cō-
iuge digna q̄ immortalitati
nō esset inoxia. Testis item
erit pius pōtifex maximus
ad queʒ ei⁹ multe extāt epl̄e
cū Eneas silui⁹ adhuc esset
l̄ratissimorū perfugiū vnicū
q̄ in mātuano amphyteori-
co baptistaʒ nr̄m orantē at-
tentissime audiuit: de futu
ris verissime disserentem tā
topere admiratus est vt ho
nestissimo solario Ferrariā
borsius mediolanū frācisc⁹
sforcia in vrbē deniq̄ ponti
fex ille diuin⁹ euocare tenta
nerint: vt q̄ patrie ornamen
tū erat toti⁹ italie opida vr-
besq̄ nois sui celebritate cō

pleret. Quid plura? cardina les ac pn̄cipes illustres mā tue cōmorātē magna excel lētiq3 hoīs gloria cōpulsi ad eū visendum venerandūq3 certatim confluxerunt. Pe ctore igitur indefesso para uinaq3 eloquētia opus eēt in eo meritis laudib9 extol lendo: quē alterū aristarcu3 in lineari scientia. In dicēdi arte socrate3. In dyalectice leontium gorgiam. In phisi ce aristotelem. In ethice ze nonē. In arithmetica pyta gorā. In musica platonē. In geometria archimeda3 sira cusiu3. In astronomia phto lomeū thaletē milesiū. Ana xagorā: atq3 hypparcu3 ex titisse palā est: Nam tota ba ptiste nr̄i astronomia erat: in qua solus regnabat. velu ti cicero in iudicijs. Quis ei verius firmioribusq3 rōni bus futura prenunciauit: te stant id eius scripta ventu ras per singulos annos re3 vicissitudines p̄sagētia: qui bus si ceteroꝝ iudicia confe rātur: caligabūt in sole apo logiā ei9 omitto: qua Johā nem cacobroscūr gyrardū sablonetā astronomos peri tissimos tuet̄ aduersus ip̄e riū romanū quē barbarū in opere suo appellat: nō min9 accorate quā subtiliter per scripto ad refutanda3 hoīs barbariē qd̄ pp̄ediē lucem accipiet: futurum illius ar tis studiosissimo cuiq3 ad minicului nō mediocre. O vi rū toti9 nostre etatis decus insigne. O rauide mortis ine uitabilē violētiam: erat pfe cto vir iste si inuidia3 illam atropō viuere fas eēt imor talitati donādus ne tot pre clare artes vno eodēq3 tp̄e pirēt: Qū aūt cremonenses mestissimi tale3 virū secula vel p̄ntia vel futura dei opti mi maximi indulgētia asse quent: qū p̄ter ml'tiplicē do ctrinā tot in vno hoīe cōge stas ꝟtutes cōtēplabimur? an referā ei9 prudētiam? an magnitudinē aī q̄ oblatos honores ɔtēpsit honestissi mas pn̄cipū ɔditiōes parui fecit: an modestiā in amplo patrimonio excellētiq3 do ctrina oībus notā. Hic po tētū amicus terminoꝝ ami citioꝝ erat taceo p̄stitā egro tātib9 opē grauitatē q̄s vlla vnq̄ iniuria se vel lacessi tum vel affectū ab eo expo stulauit. Religione3 omito.

si baptistaz quereres in hoc diui augustini tēplo orantē de rebus diuinis verba facientē: vel familiari colloquio edocentē vidisses. Quis euz male mētis in deū fuisse coarguat? nemo sane. vidi patres optimi: vidi iniquā multos plurimos quoq; fuisse a maioribꝰ accepi sūmo ingenio atq; doctrina p̄ditos: de orthodoxa aūt fide pperā sentiētes ausosq; sctissimorū virorꝫ scriptis sede ꝛ inaniter derogare. Hic vero purissime mētis vir vnū deum esse p̄dicabat: sapiētē ac potentissimū. Unde fit vt iter ceteros meipsuz excruciē: naturāq; ipsam incusem. Que me delitijs meis. Ciuitatem vero nostrā fulgētissimo sydere orbauerit: possuz itaq; hoc in loco intelligi. Uerba ad filios de scipiōe vita functo in mediū afferre. Ite filij celebrate exeq̄as nunq̄ ciues maioris funis videbitis: ꝛ ad romanos. Accurrite inq̄ q̄rites accurrite. Or nostre ciuitatꝭ decus ꝛ lumē extinctū est. Nā si quid boni in vita est id euitauit. lugera patres baptistā sanctitate: ꝛ omni virtutū genere venerabilem claudantur officine: deserta sint gymnasia destituātur theatra. Fiat deniq; in vrbe iusticiū: publico in tāti viri memorē: quē tamen nō accelerata mors nō violēta assūpsit: sꝫ paulatim sensuū mēbrorūq; vigore labefacto irrepsit ante acto vite respōdens: quā trāquillam ac suauissimā egit. si tamē mortē appellare licet q̄ baptiste mortalitas magis finita q̄ vita est. Unū postremo superest magnifici desolatissimiq; pr̄es. Tuq; helysee quē merore cōsternatuz vide. Frācisce Hieronymeq; nepotes afflictissimi: vt post q̄ ab oclis recessit ciuis pater auusq; suauissimus plenus honoribus plenus annis: integerrimo ad octogesimū secūdū etatis annum: adhuc corpore: non multis lachrymis non singultibus assiduis abeuntē prosequamini: ne celorꝫ gaudia: feliciorēq; patriam ei inuidere videamini baptistam cogitate eius vestigia aū oculos habere: sinceritatis ac sanctitatis exēplas vobis omno p̄suadētis qui celorꝫ motus contemplari non desti-

tit relicto terrestri domicilio cum superis eternã omniumq͡ȝ molestia carentem vitam agere. ¶ Ne Achariston. id est ingratum sȝ potius euchariston. id est gratum helyseum. Piastum experiamini magnifici magistratus. Doctores consultissimi vosq͡ȝ humanissimi patres cum frequẽtissimo: celeberrimoq͡ȝ conspectu vestro sup̃mos cineres Baptiste sui decoraueritis. Helysei filij agniti cognatiq͡ȝ oẽs immortales agunt gratias abeuntq͡ȝ perpetuo relaturi pro tempore sed vtinam letiori dixi.

¶ Johãnis cropelli soncinatis ad lectorem carmen.

¶ Qui lachrymis oclos: gemituq͡ȝ insana fatigas.
Pectora baptiste seuaq͡ȝ acta gemis
Heu luctus pia causa' tui ẽ quippe ille salutis.
Astrorumq͡ȝ iacet: iusticieq͡ȝ pater.
Nec tñ inuidiaȝ lachesis facinusq͡ȝ mineruę.
Pertulit ausonie Cecro pieq͡ȝ decus.
Exculteq͡ȝ tonans Augarus preconia lingue.
Funeribus iussit hsic super esse suis.
Hic postliminio reuocauit ad ethera: fatis.
Fortior: ⁊ superuȝ nectar amare meatus.
Ergo vagos celi q̃ nouerat ante meatus.
Sidera nunc etiam cum ioue summa tenet.

¶ Uale candidissime lector acta Cremone in frequẽtissimo diui Augustini templo Decimo kalendas Februarij. Millesimo quadragesimo nonagesimo secundo.

¶ Deo gratias.

¶ Finis tabule.

